

การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

ณัฐกริชฐา โกพิมาย

คู่มือนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

ณัฐกริชฐา โกพิมาย

คุณฐิณีพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาคุณฐิณีบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

DEVELOPING A TEACHING MODEL TO IMPROVE ENGLISH READING
COMPREHENSION AMONG UNDERGRADUATE STUDENTS

NATKRISTHA KOPHIMAI

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
FACULTY OF EDUCATION
BURAPHA UNIVERSITY

2024

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมคุณวุฒินิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณวุฒินิพนธ์ได้พิจารณาคุณวุฒิ
นิพนธ์ของ ฌัฐกริชฐา โกพิมาย ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณวุฒินิพนธ์

คณะกรรมการสอบคุณวุฒินิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ดร.สมศิริ สิงห์หลพ)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(ดร.ปานเพชร ร่มไทร)

..... ประธาน

(ศาสตราจารย์ ดร.บังอร เสรีรัตน์)

..... กรรมการ

(ดร.สมศิริ สิงห์หลพ)

..... กรรมการ

(ดร.ปานเพชร ร่มไทร)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริววรรณ จรัสศรีวัฒน์)

..... กรรมการภายนอก

มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.อชิปต์ย์ บุญเหมาะ)

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สญาอุ ชีระวณิชตระกูล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับคุณวุฒินิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเอียด)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

64810092: สาขาวิชา: หลักสูตรและการสอน; กศ.ด. (หลักสูตรและการสอน)

คำสำคัญ: รูปแบบการสอน/ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ฉันทริษฐา โกพิมาข : การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี. (DEVELOPING A TEACHING MODEL TO IMPROVE ENGLISH READING COMPREHENSION AMONG UNDERGRADUATE STUDENTS) คณะกรรมการควบคุมคุรุณิพนธ์: สมศิริ สิงห์ลพ, กศ.ด., ปานเพชร ร่มไทร, ก.ด. ปี พ.ศ. 2567.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.80 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ได้ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.45 ถึง 0.64 เป็นแบบทดสอบที่มีความยากง่ายปานกลาง ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.89 และแบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับ เท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ ผลการวิจัย พบว่า

1. รูปแบบการสอนที่ได้รับการพัฒนาขึ้น มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ (ขั้นที่ 1 ขั้นประมวลผลความคิดและค้นหาคำตอบ ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้จากการปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 4 ขั้นอภิปราย สรุปผล และขั้นที่ 5 ขั้นวัดและประเมินผล) 4) การวัดและประเมินผล 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) บทบาทผู้สอน และ 7) บทบาทผู้เรียน มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมดีมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.60

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี โดยภาพรวมมีเจตคติอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.24 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.71

64810092: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION; Ed.D. (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

KEYWORDS: A TEACHING MODEL/ ENGLISH READING COMPREHENSION

NATKRISTHA KOPHIMAI : DEVELOPING A TEACHING MODEL TO IMPROVE ENGLISH READING COMPREHENSION AMONG UNDERGRADUATE STUDENTS. ADVISORY COMMITTEE: SOMSIRI SINGLOP, Ed.D. PANPETCH ROMSYE, Ph.D. 2024.

The purpose of this research were: 1) to develop a Teaching Model to improve English reading comprehension among undergraduate students and 2) to compare the English reading comprehension among undergraduate students and following a Teaching Model, and 3) to investigate the attitudes toward the English language using a Teaching Model to improve English reading comprehension among undergraduate students. The sample comprises 50 undergraduate students enrolled in an English communication course at Burapha University selected by Simple Random Sampling followed by Cluster Random Sampling using classroom as a unit. The research instruments utilized include a Teaching Model which was appropriated at the highest level, Lesson plans was appropriated at the high level shown mean is 4.30 and SD is 0.80 and English reading comprehension Test shows the difficulty level (p) between 0.45 to 0.64 indicating a moderate level of difficulty, the reliability coefficient of the test was 0.89, and the attitude assessment instrument towards the English language demonstrated an Index of Item-Objective Congruence (IOC) ranging from 0.80 to 1.00 and reliability coefficient of the test was 0.95. Statistical analyses employed are mean, standard deviation, and t-test.

The findings are as follows:

1. The developed Model of Teaching by using Concept of Experience Learning consists of six components: 1) principles, 2) objectives, 3) learning management process (Step 1, concept development and problem solving; Step 2, experiential learning; Step 3, implementation; Step 4, discussion and conclusion; and Step 5, assessment and evaluation), 4) assessment and evaluation, 5) media and learning resources. 6) teacher's role, and 7) students' role-the constructed learning model had excellent quality shown mean is 4.73 and SD is 0.60.
2. The English reading comprehension of the experimental group students exhibited a statistically significant enhancement post-intervention, at the .05 level.
3. The overall result of the students' attitudes toward English language by learning with Teaching Model to improve English reading comprehension among undergraduate students was at good level shown mean is 4.24 and SD is 0.71.

กิตติกรรมประกาศ

คุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความเมตตา กรุณา และความปรารถนาดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน ดร.สมศิริ สิงห์หลพ อาจารย์ที่ปรึกษาหลักคุษฎีนิพนธ์ และ ดร.ปานเพชร รมัไพร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมคุษฎีนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ ความช่วยเหลือ คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ให้ข้อคิดต่าง ๆ และให้กำลังใจอย่างต่อเนื่องด้วยความเมตตา ยิ่ง ตลอดจน แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียด ถี่ถ้วน และเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา จนกระทั่งคุษฎีนิพนธ์ ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบคุษฎีนิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร.บังอร เสรีรัตน์ รองศาสตราจารย์ ดร.อธิปชัย บุญเหมาะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวารธณ จรัสวิวัฒน์ ที่กรุณาให้ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข จนทำให้คุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น ตลอดจนถึง คณาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ประสิทธิ์ ประสาท วิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ความเมตตา ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ รวมทั้งให้คำแนะนำ แก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ อันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างและพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนให้ชัดเจน ถูกต้อง และ เหมาะสมสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำคุษฎีนิพนธ์ในครั้งนี้ และขอขอบคุณนิสิต กลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง ทำให้ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างราบรื่น

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา สมาชิกในครอบครัวทุกท่าน ที่ให้ความรัก กำลังใจ ความห่วงใย และสนับสนุนผู้วิจัยอย่างดียิ่งเสมอมา จนสามารถสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ ขอขอบคุณ พี่ ๆ เพื่อนๆ น้อง ๆ กัลยาณมิตรทุกท่าน และเพื่อน ๆ ร่วมสาขา และต่างสาขาทุกคน ที่ได้ให้กำลังใจ และช่วยเหลือสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตา แด่บุพการี บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่กรุณาอบรมสั่งสอน และเป็นกำลังใจ ตลอดมา

ณัฐกริชฐา โกพิมาย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย	8
ขอบเขตของการวิจัย	8
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
การอ่าน	13
รูปแบบการสอน	15
กลวิธีการสอนอ่าน	27
แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์	33
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	45
เจตคติต่อภาษาอังกฤษ	53

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	64
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	74
ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A)..	74
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and development: D & D) การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน	79
ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) เป็นการทดลองการ ใช้รูปแบบการสอน	93
ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) การประเมินผล การใช้รูปแบบการสอน	96
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	100
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ นิสิตระดับปริญญาตรี	100
ตอนที่ 2 ผลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนโดย ใช้รูปแบบการสอน	106
ตอนที่ 3 ผลการประเมินเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการ สอนที่พัฒนาขึ้น.....	108
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	111
สรุปผลการวิจัย	112
อภิปรายผล.....	113
ข้อเสนอแนะ.....	116
บรรณานุกรม	118
ภาคผนวก	131
ภาคผนวก ก	132
ภาคผนวก ข	142
ภาคผนวก ค	202

ภาคผนวก ง.....223

ประวัติย่อของผู้วิจัย.....226

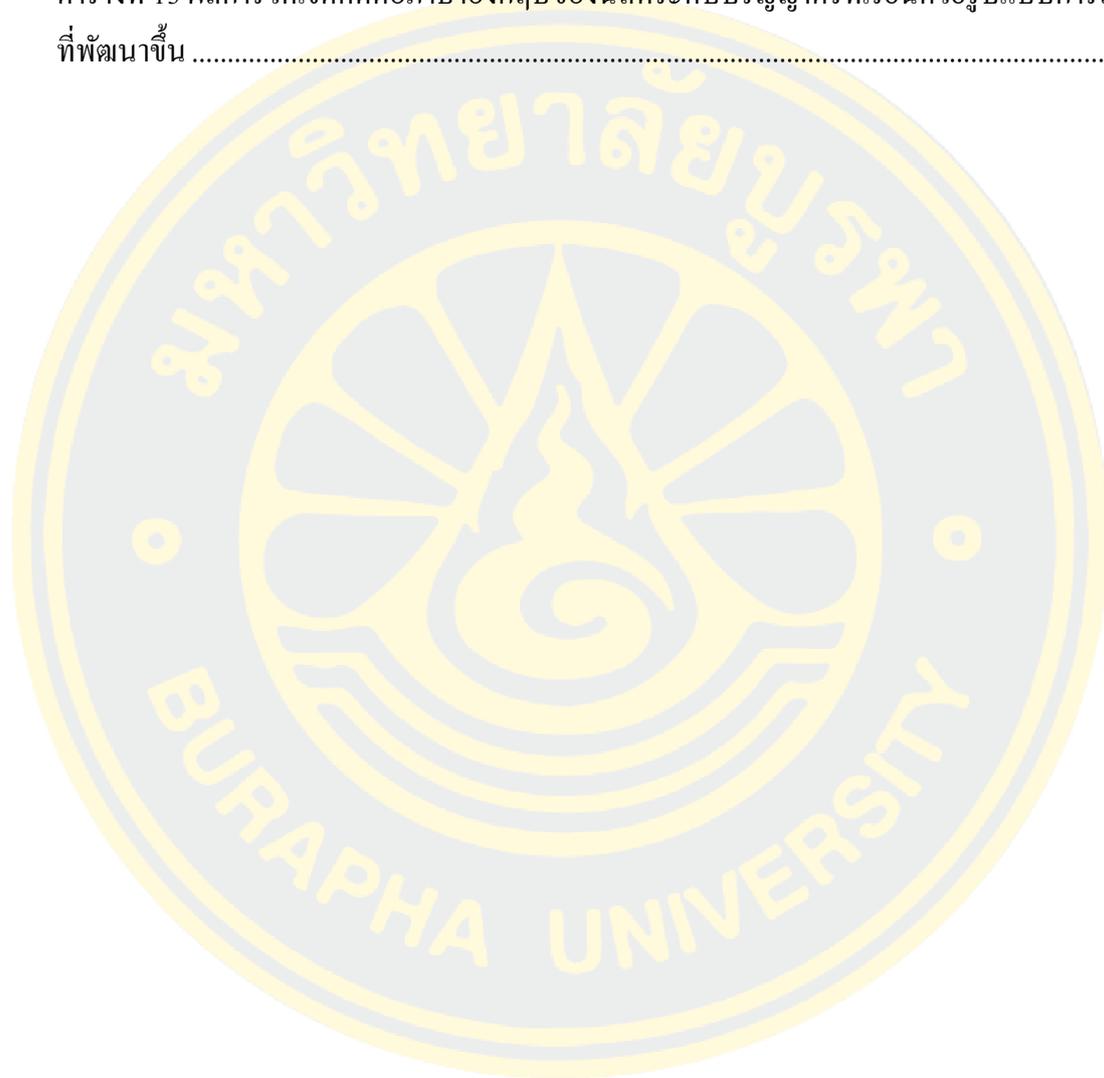

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ข้อคำถาม 2 ประเภท และการกำหนดค่า.....	62
ตารางที่ 2 สรุปรูปวิธีการดำเนินการวิจัย (R1: Research) เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสภาพปัจจุบันและความต้องการสำหรับการพัฒนา รูปแบบการสอน	77
ตารางที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นประสบการณ์	81
ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (ก่อนเรียน)	86
ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (หลังเรียน).....	86
ตารางที่ 6 สรุปรูปวิธีการพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา Development: (D & D) การพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอน	91
ตารางที่ 7 สรุปรูปวิธีการวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) เป็นการทดลอง การใช้รูปแบบการสอน.....	95
ตารางที่ 8 สรุปรูปการพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) การประเมินผล การใช้รูปแบบการสอน.....	98
ตารางที่ 9 ประเด็นข้อค้นพบในการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษจากการสนทนากลุ่ม	101
ตารางที่ 10 ผลการประเมินรูปแบบการสอนเพื่อการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อ พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	105
ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี	107

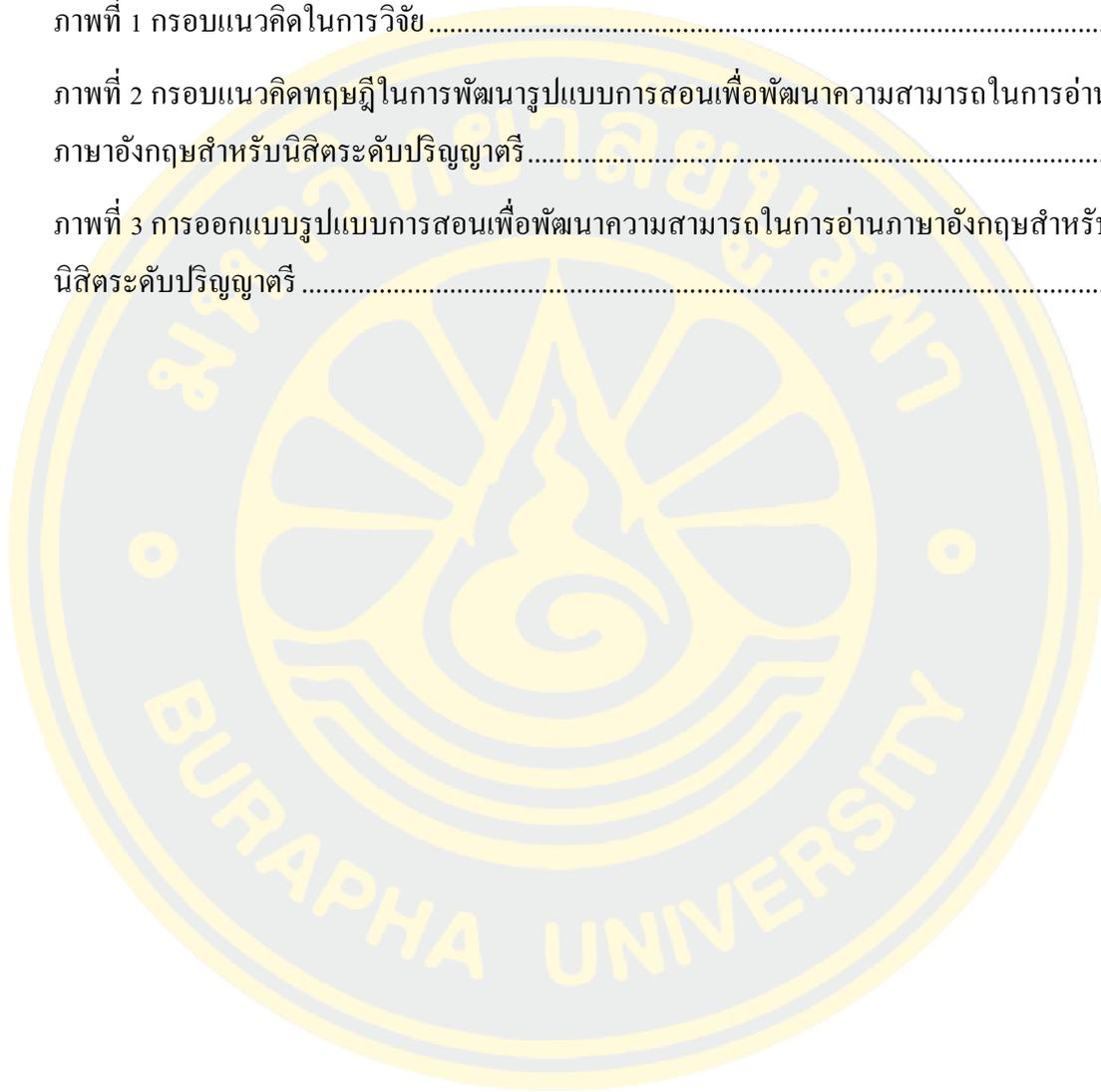
ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี
ก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละด้าน โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี.....107

ตารางที่ 13 ผลการวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน
ที่พัฒนาขึ้น109

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี.....	73
ภาพที่ 3 การออกแบบรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ นิสิตระดับปริญญาตรี.....	151

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในภาวะปัจจุบันที่อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง และยังคงเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ นั้น การเรียนรู้ภาษาของประเทศอื่นย่อมได้เปรียบในการทำกิจการการค้า ธุรกิจต่าง ๆ เนื่องจากปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังพัฒนาตัวเองไปสู่ประเทศอุตสาหกรรม จำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ในหลาย ๆ ด้าน รวมทั้งผู้ชำนาญด้านภาษาคด้วย โดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทยและคนทั่วโลกไปแล้ว เพราะมนุษยชาติทุกวันนี้สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูโทรทัศน์ การดูภาพยนตร์ การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หนังสือ คู่มือทางด้านวิชาการต่าง ๆ ภาษาอังกฤษนั้น เป็นภาษาหนึ่งที่สำคัญของโลกในศตวรรษที่ 21 และเป็นวิชาหลักที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, 2562)

ความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital revolution) การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 (The fourth industrial revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ พ.ศ. 2573 (Sustainable Development Goals: SDG 2030) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมถึงระบบการศึกษาที่ยังมีปัญหาคคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับ จุดอ่อนของระบบการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีและการบริหารจัดการศึกษา ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สนองและรองรับความท้าทายดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2679) และกรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) เพื่อให้สามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในอีก 20 ปีข้างหน้า (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, หน้า ๙)

การศึกษาทักษะทางภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมาก ทักษะความเข้าใจในภาษาประกอบด้วยการฟังและการอ่าน ส่วนทักษะการใช้ภาษา ได้แก่ การพูดและการเขียน เนื่องจากทักษะดังกล่าว มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝน จนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารทางความคิด

ความเข้าใจ ความรู้ และความมีเหตุผล เพื่อนำไปใช้ได้ถูกต้อง ทั้งนี้ การอ่าน นับเป็นทักษะหนึ่งที่ยอมรับกันว่ามีความสำคัญ ที่ให้ประโยชน์สำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ทักษะการอ่าน เป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้บุคคลก้าวหน้า ท้นต่อเหตุการณ์ ทักษะการอ่าน ควรเป็นทักษะที่ได้รับการส่งเสริม เพราะเป็นทักษะที่คงอยู่กับนักเรียนได้นานที่สุด เป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตลอดเวลา แม้ว่า จะสำเร็จการศึกษาไปแล้วก็ตาม สิ่งที่มีความสำคัญและช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จ คือ ความสามารถในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉพาะความเข้าใจในการอ่านนั้น เป็นสิ่งสำคัญมาก การอ่านจะไม่เกิดประโยชน์ (อรรถนิศา หวานคง, 2559, หน้า 312) ทั้งนี้ สมุทร เชนเชาวนิช (2549, หน้า 73) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นความสามารถที่จะ อนุมานข้อสนเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เท่าที่จะทำได้ ซึ่งความเข้าใจนี้ เป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับการศึกษาและ ประสบการณ์ต่าง ๆ ในหลาย ๆ ด้านของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่ง ของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลย ก็อาจกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นทักษะที่จำเป็นต้องสร้าง ให้เกิดขึ้นกับชนในชาติ ด้าน หลุยส์ เอ็ม โกเมซ (Louis M. Gomez) นักวิชาการด้านการศึกษา ในประเทศสหรัฐอเมริกา แห่งสถาบันสอนนโยบายการศึกษาและสังคม มหาวิทยาลัย นอร์ทเวสเทิร์น (Northwestern University) และคิมเบอร์ลี่ โกเมซ (Kimberley Gomez) แห่งมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ (University of Illinois) ได้กล่าวว่า การขาดทักษะการอ่านของนักเรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นปัญหาใหญ่ที่มีผลต่อการทำงานในอนาคต เนื่องจากเศรษฐกิจ ในศตวรรษที่ 21 ต้องการแรงงานคนที่มีทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ การคิดเชิงวิเคราะห์ และเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้ให้นักเรียนมีทักษะดังกล่าว คือ การอ่านเพื่อการเรียนรู้ตนเอง เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2553) รวมทั้งคลิฟฟอร์ด (Clifford, 1966) และฮาร์เมอร์ (Harmer, 1991, p. 93) ได้กล่าวพ้องกันว่า การอ่านเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ช่วยในการกระตุ้นการพูดคุย แสดงความคิดเห็น การใช้จินตนาการ ให้ความรู้ และทักษะเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ช่วยพัฒนาจริยธรรม เกิดความมั่นใจในตนเอง ดังที่ ลาวรรณ ศิริพงษ์พันธ์ (2556, หน้า 1) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้ง ยังเป็นทักษะ พื้นฐานในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน

การอ่านนั้นมีหลายลักษณะ เช่น การอ่านเชิงวิเคราะห์ การอ่านเชิงวิชาการ การอ่าน ในชีวิตประจำวัน ฯลฯ ซึ่งการอ่านในแต่ละลักษณะ มีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะการอ่านจับใจความเป็นสิ่งที่สำคัญ และเป็นกลยุทธ์การสอนการอ่านได้เป็นอย่างดี

ดั่งที่ อลิ่งตัน (Alington, 2001, p. 98) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนการอ่านจับใจความ ที่มีผู้สอน เป็นคนจัดการเรียนการสอนโดยตรงนั้น เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับประโยชน์เป็นอย่างมาก เพราะการจัดกลยุทธ์การสอนเพื่อใช้ในการสอนการอ่านจับใจความนั้น ช่วยทำให้เกิดกระบวนการของการอ่านจับใจความได้อย่างเป็นรูปธรรม หากผู้เรียนอ่านได้ ก็จะเชื่อมโยงกับการเขียน การฟัง และการพูดภาษาอังกฤษได้ด้วย นอกจากนี้ การอ่านจับใจความ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกเพลิดเพลินที่จะอ่าน ถ้าหากผู้เรียนอ่านเป็น ผู้เรียนก็จะมีความสุข ได้ข้อคิดต่าง ๆ จากเรื่องี่อ่านมากมาย

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการเรียนในระดับอุดมศึกษาจะเน้นการสอนอ่าน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม กำหนดไว้ แต่ผู้เรียนก็ยังขาดภูมิหลัง ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจบทเรียน บทอ่านภาษาอังกฤษที่พบเจอในบทเรียนและข้อสอบได้อันหนึ่ง ปัญหาที่ผู้อ่านภาษาที่สองประสบ มีดังนี้ ผู้อ่านภาษาที่สองขาดความรู้ คือ ภูมิหลังของเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ทำให้ไม่สามารถนำมาใช้ หรืออาจมีโครงสร้างความรู้เดิมอยู่ แต่เลือกนำมาใช้ผิด เนื่องจากอาจมีความบกพร่องในการใช้ภาษาที่สอง นอกจากนั้น ผู้อ่านอาจจะไม่ทราบบริบท หรือมีทักษะมากพอที่จะนำเอาโครงสร้างความรู้เข้ามาใช้ในระหว่างที่อ่าน เมื่อมีปัญหาก็ไม่ทราบว่าเมื่อใดจะนำโครงสร้างความรู้มาใช้ และเมื่อใดควรจะปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้ให้เข้ากับบริบทที่อ่าน หรืออาจจะไม่ทราบว่า ควรปรับอย่างไร ทั้งนี้ อาจเกิดจากความซับซ้อนของภาษาในบทอ่าน ทำให้ผู้อ่านพลาด หรือหลงทาง ไม่สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านในลักษณะที่ผู้เขียนต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อผู้เขียนใช้ภาษาที่ซับซ้อนและใช้ลักษณะภาษา หรือวิธีการเขียนเรื่องี่ผู้อ่านไม่คุ้นเคย สิ่งเหล่านี้ เป็นอุปสรรคทำให้ผู้อ่านสามารถจับประเด็นได้เพียงบางประเด็น และไม่สามารถเห็นภาพรวมตามที่ผู้เขียนตั้งใจสื่อ (จิกามาศ สุขเกษม, 2559, หน้า 5) ซึ่งพนุชดา เจริญชัย (2553, หน้า 3) ได้ทำการทดสอบความสามารถในการอ่าน ด้วยแบบทดสอบการอ่านมาตรฐานของ Nelson denny reading test, form H และแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการอ่าน ผลการศึกษา พบว่า ร้อยละ 94.57 ของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง มีความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (Poor readers) ในขณะที่นิสิตที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (Fair readers) มีร้อยละ 5.43 ในด้านปัญหาการอ่าน พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านคำศัพท์เป็นอุปสรรคสำคัญของการอ่าน โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 3.82

สอดคล้องกับจากการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า คะแนนสอบวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ในส่วนที่เป็นกรอ่าน เพื่อความเข้าใจ มีผลคะแนนค่อนข้างน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 10.67 จำนวนนิสิตส่วนใหญ่มีปัญหาการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 89.33 ไม่เข้าใจเรื่องี่อ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ เช่นเดียวกับ

เอกภพ ไชยยา (2555, หน้า 132-133) ที่ได้ชี้ให้เห็นถึงการเรียนการอ่านภายในห้องเรียน ที่ยังคงไม่เพียงพอในการที่จะพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนมีเวลาในการอ่านอย่างจำกัด และอ่านแบบไม่ต่อเนื่อง จากประเด็นปัญหาการเรียนการอ่านของผู้เรียนที่พบในปัจจุบัน ทำให้มีนักการศึกษาจำนวนหนึ่งได้กล่าวถึงบทบาทความสำคัญของการอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive reading) เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน จึงควรมีการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษต่อไป

มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ได้ให้ความสำคัญในการสอนและการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนเช่นเดียวกัน โดยวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่อยู่ในกลุ่มวิชาภาษาตามหมวดการศึกษาทั่วไป เป็นรายวิชาบังคับที่นิสิตทุกคณะต้องเรียน สำหรับทักษะการฟังและการพูดนั้น ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนจากบทสนทนาและสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ได้ฝึกฝนทักษะการอ่าน โดยอ่านเรื่องแล้วแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ สามารถถ่ายทอดข้อมูลจากเรื่องที่อ่านไปสู่การเขียนได้ นอกจากนี้ ยังได้ฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ เพื่อนำภาษาอังกฤษไปใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะเห็นว่า ผู้เรียนจะต้องมีพัฒนาการทางการใช้ภาษาอังกฤษครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ผู้วิจัยได้สอบถามผู้เรียนในรายวิชา 89520464 English for communication เกี่ยวกับการทำข้อสอบ ผู้เรียนให้เหตุผลว่า บทอ่านมีความยาวเกินไป ไม่สามารถจับประเด็นใจความสำคัญของบทอ่านได้ หรือหากอ่านบทอ่านอย่างตั้งใจแล้ว ก็ไม่สามารถตอบคำถามได้ทุกข้ออย่างทันเวลาที่กำหนด รวมไปถึงผู้เรียนไม่รู้เทคนิคในการอ่านที่ช่วยย่นระยะเวลาในการทำข้อสอบ เนื้อหาในแบบเรียนเป็นบริบทของชาติตะวันตก มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับไวยากรณ์ภาษาเป็นหลัก ซึ่งอาจยากเกินไปสำหรับผู้เรียนที่ต้องมาทำความเข้าใจหลักภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตนเอง จนส่งผลให้มีเจตคติทางด้านลบต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีก

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่า การสอนอ่านบทอ่านตามหนังสือแบบเรียนปกติ โดยยึดหนังสือเป็นหลัก ไม่มีกิจกรรมเสริม ทำให้ไม่เกิดแรงจูงใจในผู้เรียนให้สนใจในบทอ่านได้มากเท่าที่ควร สุภัทธา อักษรานุเคราะห์ (2530) ได้เสนอว่า ชั้นกิจกรรมการอ่าน ควรเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่อง ซึ่งอาจจัดกิจกรรม เช่น ให้อ่านแบบเร็ว ๆ อ่านแบบหารายละเอียด เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ให้ลำดับ ให้สรุปความ อีกทั้งหากพิจารณาจากธรรมชาติของผู้เรียนที่เป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยบูรพา ที่จะใช้เหตุและผลในการตัดสินใจ ชอบการคิดและแก้ปัญหา ซึ่งลักษณะทางปัญญาที่ควรมีในผู้เรียนระดับปริญญาตรี แนวคิดที่สำคัญของทฤษฎีพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของเพียเจต์ และของวิกโกทสกี เป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาตนเอง เพียเจต์อธิบายว่า พัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของบุคคลมีการปรับตัว

ผ่านทางกระบวนการซึมซาบ หรือดูดซึม (Assimilation) และกระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) พัฒนาการเกิดขึ้น เมื่อบุคคลรับและซึมซาบข้อมูล หรือประสบการณ์ใหม่ เข้าไปสัมพันธ์กับความรู้ หรือ โครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม หากไม่สามารถสัมพันธ์กันได้ จะเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น (Disequilibrium) บุคคลจะพยายามปรับสภาวะให้อยู่ในภาวะสมดุล (Equilibrium) โดยใช้กระบวนการปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation) (Piaget, 1972) และการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ซึ่งความรู้จากประสบการณ์ที่มีอยู่ในตัวคน จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการความรู้ ประสบการณ์เป็นสิ่งที่มามีอิทธิพลต่อผู้เรียน เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เป็นส่วนประกอบของชีวิต ประสบการณ์จะนำไปสู่การรวบรวมความสามารถในการจัดการที่ยิ่งใหญ่ เป็นความสัมพันธ์ที่มีค่า ซึ่งประสบการณ์อาจจะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ได้ ทั้งการยอมรับและการปฏิเสธ (Kolb, 1984) การเรียนจากประสบการณ์ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นวงจร ประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนรู้ต่าง ๆ ผู้เรียนจะนำประสบการณ์มาเป็นข้อมูลในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน โดยผู้สอนและผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการสนับสนุนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้สามารถเรียนรู้ได้ดี เป็นรูปแบบการเรียนรู้จากการปฏิบัติทุกชนิด การฝึกอบรม การสังเกต การสัมภาษณ์ และกิจกรรมกลุ่ม (Evans, 1994)

เนื่องด้วยในปัจจุบัน การสอนระดับอุดมศึกษาต้องมีการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งถือเป็นเป้าหมายหลักของการปฏิรูปการศึกษาของไทย และสอดคล้องกับนโยบายพัฒนาประเทศสู่ยุค Thailand 4.0 วิธีการเรียนรู้ดังกล่าว สามารถทำได้หลากหลายวิธี เรียกแบบรวมว่า การเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยในวิธีที่หลากหลายนั้น การจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ จึงสอดคล้องกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในแง่ของการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตามสภาพจริง ฝึกปฏิบัติสะท้อนความคิด สร้างองค์ความรู้ ประยุกต์ใช้ การวัดผลและประเมินผลที่ดูพัฒนาการทางภาษา นอกเหนือจากการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งแนวคิดของการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (ทิตานา แคมมณี, 2553, หน้า 141) เพื่อแก้ปัญหาที่ผู้เรียนที่ไม่สามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างมั่นใจ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา และเสริมสร้างความสามารถของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ได้ดี ทั้งสาระและกระบวนการที่เป็นความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ตามมารยาทสังคม วัฒนธรรม ประเพณีของเจ้าของภาษา และ

กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามวงจรการเรียนรู้ของคอลด์ (Kolb, 1984) และนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

จากความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ผู้วิจัย ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ได้แก่ กันตภา สุทธิอาท (2561) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้น ประสบการณ์ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน แบบเน้นประสบการณ์ มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มควบคุม และอารีย์ ศรีสุทอง (2562) ได้ศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความน่าจะเป็นสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ แบบประสบการณ์ เรื่อง ความน่าจะเป็น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และดัชนีประสิทธิผลของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ เรื่อง ความน่าจะเป็น มีค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ 0.681 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 68.1

ผู้อ่านจะสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาที่สองได้ จะต้องอาศัยกลวิธีการอ่าน ดังนี้ 1) Previewing 2) Reference 3) Skimming 4) Restatement 5) Making inferences และ 6) Author's attitude or purpose and tone of the passage ซึ่งเป็นกระบวนการทางความคิด ความเข้าใจ ที่ผู้อ่านนำเอาวิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการกับข้อมูลที่อ่าน หรือแก้ปัญหา ในการอ่าน ตลอดจนจัดเก็บข้อมูล เรียกใช้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการเลือกใช้กลวิธี ที่เหมาะสม จะช่วยให้การอ่านบรรลุเป้าหมายได้เร็วยิ่งขึ้น และผู้สอนควรสอนให้ผู้อ่านรู้จักใช้ กลวิธีการอ่านที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสร้างความหมายจากบทอ่านได้ถูกต้อง ดังที่ ธิรวัดน์ ต้นทนิส (2559, หน้า 109-110) ได้สำรวจกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ในการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง จำนวน 107 คน หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่า t-test ผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใช้กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษด้านการชดเชยมากที่สุด และใช้กลวิธีการอ่าน ด้านความรู้ ความคิด น้อยที่สุด นอกจากนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพศชายและเพศหญิงที่มีความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับสูงและต่ำ ใช้กลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัย และแนวทางการสอนที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัย พบว่า แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ร่วมกับกลวิธีการสอนอ่าน เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีที่น่าสนใจ สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาการสอนการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาจากสิ่งที่อ่านได้อย่างแท้จริง และมีการส่งเสริมกระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทำงานร่วมกับผู้อื่น อีกทั้ง ยังเป็นวิธีที่ส่งเสริมทักษะทางสังคม เป็นการช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มเพื่อน และในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นอกจากจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทางด้านทักษะแล้ว สิ่งที่ต้องการพัฒนา คือ การที่มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เพราะการที่ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความตั้งใจและเต็มใจ ผู้เรียนต้องมีแรงจูงใจที่อยากจะเรียน ซึ่งผู้สอนต้องคำนึงถึงสิ่งที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจหลาย ๆ ด้าน เช่น การจัดบรรยากาศ สถานการณ์ เทคนิคการสอนที่ดี และควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนตามต้องการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน การยกย่องชมเชย การให้รางวัล ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ร่วมกับกลวิธีการสอนอ่านมาใช้ในรูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งจำเป็นกับสถานการณ์ปัจจุบัน และให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี หลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่เรียนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 22 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 1,425 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 คน ด้วยวิธีการ Group interview ได้มาโดยการประชาสัมพันธ์เชิญชวนกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วม โครงการวิจัยโดยอิสระ และสมัครใจ เข้าร่วม
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 2 วัน

ระยะที่ 2

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 19 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 1,147 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี คณะดนตรี และการแสดง และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 50 คน โดยการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ดำเนินการพัฒนา รูปแบบการสอน ข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 15 ชั่วโมง

ตัวแปรที่ศึกษา

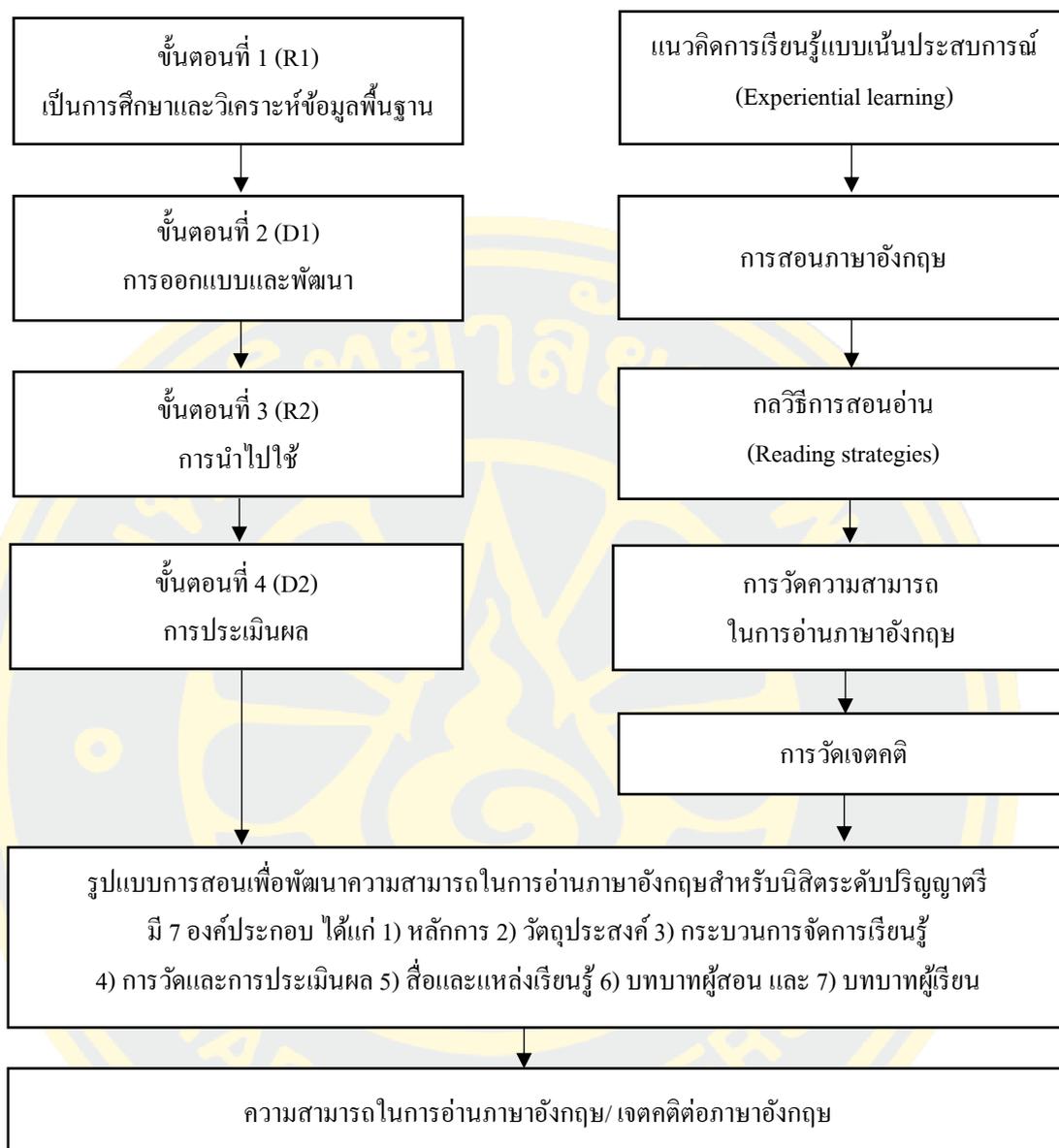
1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 เจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบผลเชิงประจักษ์ในการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
2. เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป
3. เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ในการประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อการสื่อสาร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังต่อไปนี้ มาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คือ แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ เป็นกระบวนการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติ ด้วยการนำเอาประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาบูรณาการเพื่อสร้างการเรียนรู้ใหม่ ๆ ขึ้น รวมทั้งกลวิธีการสอนอ่านที่จัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ข้อมูลพื้นฐานสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาเป็นการออกแบบและพัฒนา และตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน ขั้นตอนที่ 3 การวิจัยเป็นการนำไปใช้ เป็นการทดลองการใช้รูปแบบการสอน และขั้นตอนที่ 4 การพัฒนาเป็นการประเมินผลการใช้รูปแบบการสอน ซึ่งได้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ร่วมกับกลวิธีการอ่าน ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 หลักการ

องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์

องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 4 การวัดและการประเมินผล

องค์ประกอบที่ 5 สื่อและแหล่งเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 6 บทบาทผู้สอน

องค์ประกอบที่ 7 บทบาทผู้เรียน

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านเพื่อการเข้าใจแนวคิดหลักและวัตถุประสงค์ของเนื้อหา การเข้าใจรายละเอียดและข้อมูลเฉพาะเจาะจง การวิเคราะห์และการตีความหมาย และความเข้าใจคำศัพท์และบริบท โดยประเมินจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้ว จากระดับความสามารถระดับความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 4 ด้าน คือ ด้านการเข้าใจแนวคิดหลักและวัตถุประสงค์ของเนื้อหา ด้านการเข้าใจรายละเอียดและข้อมูลเฉพาะเจาะจง ด้านการวิเคราะห์และการตีความหมาย และด้านความเข้าใจคำศัพท์และบริบท

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง เครื่องมือวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นข้อสอบคู่ขนานแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้สำหรับทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และทดสอบ

หลังเรียน (Posttest) เพื่อวัดความสามารถผู้เรียนใน 4 ด้าน คือ ด้านการเข้าใจแนวคิดหลัก และวัตถุประสงค์ของเนื้อหา ด้านการเข้าใจรายละเอียดและข้อมูลเฉพาะเจาะจง ด้านการวิเคราะห์ และการตีความหมาย และด้านความเข้าใจคำศัพท์และบริบท

4. เจตคติต่อภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกของนิสิตทั้งทางบวกและทางลบที่มีต่อ วิชาภาษาอังกฤษ ที่ได้จากการสอบถามนิสิต ประเมินโดยใช้แบบวัดเจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ

5. แบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษ หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามนิสิต ระดับปริญญาตรี เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 15 ข้อ เกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การอ่าน
2. รูปแบบการสอน
3. กลวิธีการสอนอ่าน
4. แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์
5. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
6. เจตคติต่อภาษาอังกฤษ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การอ่าน

การอ่าน ถือว่าเป็นหนึ่งในทักษะที่จำเป็นและมีประโยชน์ในทุกด้าน เช่น ด้านการศึกษา หาความรู้ การประกอบอาชีพและการพักผ่อนหย่อนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร การอ่านจะช่วยให้เราติดตามเหตุการณ์ปัจจุบันของโลกได้ทันที่ หรืออาจกล่าวได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต เนื่องจากการอ่านไม่ใช่เพียงการสะกดคำ และออกเสียง หากแต่เป็นบ่อเกิดของความรู้ เป็นเครื่องมือช่วยให้เราเข้าใจความหมาย ตัวอักษร และก่อให้เกิดแนวความคิดใหม่จากประสบการณ์เดิม ดังที่ เพ็ญศรี รังสิยางกูล (2530) กล่าวว่า การอ่านมิใช่เพียงทำให้ผู้อ่านทราบความหมายของสัญลักษณ์ของตัวอักษรเท่านั้น แต่ต้องตีความหมายสิ่งที่อ่านให้ได้ ขณะเดียวกันต้องสามารถประเมินผลสิ่งที่อ่าน โดยนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้ตัดสินว่า ถูกต้อง สมเหตุสมผลมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ การอ่านยังถือว่าเป็นทักษะที่จำเป็นในการประสบความสำเร็จในชีวิตของคนเรา ดังที่ Richek (1996) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า เด็ก ๆ ที่ขาดความสามารถในการอ่าน มักจะมีระดับความนับถือตัวเองต่ำ ซึ่งจะส่งผลต่อโอกาสในการหางานในอนาคต

การอ่านเป็นหนึ่งในทักษะในการเรียนภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาต่างประเทศ ซึ่งมักจะเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนส่วนใหญ่ สำหรับประเทศไทยนั้น ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่สำคัญ และมีการใช้ติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติอย่างแพร่หลาย ในแต่ละปี

ชาวต่างประเทศจำนวนมากเดินทางเข้ามาในประเทศไทยเพื่อติดต่อธุรกิจ หรือท่องเที่ยว โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ดังนั้น การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับคนไทย รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งทุกคนต้องเรียน (อัจฉรา วิมลเกียรติ, 2547, หน้า 2) และภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งในหลักสูตรการศึกษาของไทยตลอดมาจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าจะมีการบรรจุวิชาภาษาอังกฤษลงในหลักสูตรหลายวิชา ตั้งแต่ในระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา แต่นักศึกษาจำนวนมากก็ยังคงมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในด้านการอ่าน ซึ่งแม้ว่าจะไม่ใช่ นักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ พวกเขา ก็ยังต้องใช้ภาษาอังกฤษในการค้นหาความรู้ หรือข้อมูลบางประเภท ซึ่งในระยะแรก อาจไม่มีการแปลเป็นภาษาไทย ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ผ่านมาเน้นไปในเรื่องของโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ ซึ่งผู้เรียนจำนวนน้อยนิดสามารถนำความรู้ตรงนี้ไปใช้ในการเรียนต่อ หรือใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง ทว่าในด้านการอ่านแล้ว นักศึกษาแทบไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างจริงจัง เช่น ในด้านการอ่านเพื่อจับใจความ การอ่านเพื่อหารายละเอียดและจุดประสงค์ของผู้เขียน หรือแม้แต่การอ่านเพื่อความบันเทิง (สุสติ ลินสืบผล, 2557) การที่ทักษะการอ่านของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำจนทำให้เกิดปัญหาในการอ่าน มาจากหลายปัจจัย ส่วนหนึ่งเป็นเพราะวิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมของผู้สอน ซึ่งทำให้การอ่านของผู้เรียนลุ่มหลง และไม่ได้เน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างแท้จริง ดังที่ผู้สอนภาษาอังกฤษบางคนสอนโดยเน้นการแปล การจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์ ซึ่งไม่ส่งเสริมทักษะการคิด ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในการอ่าน จนไม่สามารถสรุปองค์ความรู้จากการอ่านให้ออกมาเป็นคำพูด หรือตัวอักษรได้ ประกอบกับผู้สอนไม่ได้สอนให้ผู้เรียนฝึกฝนกระบวนการอ่านอย่างแท้จริง แต่จะสอนโดยใช้วิธีแปลภาษาไทย แทนที่จะให้ผู้เรียนทำความเข้าใจโดยใช้ภาษาอังกฤษ ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความถนัดในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจในการเรียน ควรสอนให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ปรากฏจริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการอ่านของผู้เรียนอีกมากมาย เช่น ทักษะการอ่าน ความชอบภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ ความรู้เดิม ประสบการณ์ในการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อม การสนับสนุนจากคนในครอบครัว เป็นต้น

นอกจากนี้ การอ่านยังช่วยเสริมความรู้ให้ผู้อ่านได้มีวิจารณญาณในการเชื่อเรื่องต่าง ๆ เนื่องจากผู้อ่านได้ติดตามข่าวสารและความรู้จากแหล่งที่อ่านแล้ว ก็จะสามารถพิจารณาข่าวสารที่มายังตน ได้อย่างมีเหตุผล ไม่หลงเชื่อเรื่องกล่าวอ้างได้ง่าย ๆ อีกทั้ง ศิริพร ลิมตระกูล (2539, หน้า 25) ยังเล็งเห็นความสำคัญของการอ่าน ในประเด็นของการนำทักษะการอ่านไปใช้

ควบคู่กับทักษะอื่น ๆ ด้วย โดยกล่าวว่า การอ่านมีประโยชน์มาก และจำเป็นต้องพัฒนาทักษะ การอ่านควบคู่ไปกับทักษะภาษาอื่น เช่น การฟัง การพูด และการเขียน เพื่อช่วยให้ผู้อ่าน ใช้ภาษาของตนสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพในปัจจุบัน ยุคของข่าวสาร การอ่าน จึงมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวันของทุกคน ข้อมูล หรือความเจริญแทบทุกด้านได้รับการเผยแพร่ในรูปของสิ่งตีพิมพ์มากมาย บุคคลในวงการต่าง ๆ จึงควรมีความรู้ ความสามารถในการอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง อีกทั้ง พนอ สงวนแก้ว (2553, หน้า 20) ยังได้สรุปถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่าน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านได้เกิดความคิด ได้ความรู้ และมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล รวมไปถึงทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านด้วยความรู้สึกเพลิดเพลิน ซาบซึ้งไปกับความไพเราะของภาษาก่อให้เกิดภาพพจน์และจินตนาการ ได้เป็นอย่างดี การอ่านจึงนับเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิตของมนุษย์

กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้ ความสำคัญของการอ่านนั้น มีความสำคัญสำหรับทุกเพศ ทุกวัย เนื่องจากการอ่าน ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่ในเรื่องการศึกษาเท่านั้น แต่การอ่านเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของทุกคน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านสิ่งพิมพ์เพื่อรับรู้ข่าวสารประจำวัน หรือการอ่านเพื่อรับรู้ถึงคำเตือนต่าง ๆ อีกทั้ง การอ่าน ยังมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านสามารถพัฒนาความสามารถในการศึกษา และผู้อ่านจำเป็นต้องนำทักษะการอ่านไปประยุกต์ใช้กับทักษะอื่น ๆ เพื่อประโยชน์สูงสุด แต่ก่อนที่ผู้อ่านจะสามารถพัฒนาทักษะของตนได้นั้น ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจการอ่านก่อนเป็นอันดับแรก

รูปแบบการสอน

ผู้วิจัยศึกษาประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอน (Teaching model) ประกอบด้วย ความหมายของรูปแบบการสอน องค์ประกอบรูปแบบการสอน การจัดกลุ่มของรูปแบบการสอน การพัฒนารูปแบบการสอน และการนำเสนอรูปแบบการสอน มีรายละเอียดดังนี้

ความหมายของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนนั้น ถือเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญของครูในการจัดการเรียนการสอน ให้บรรลุเป้าหมายใด เป้าหมายหนึ่ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ให้ประสบความสำเร็จตามที่ครูผู้สอนคาดหวังนั่นเอง ซึ่งความหมายของรูปแบบการสอน มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้หลายท่านด้วยกัน เช่น

Joyce and Weil (1996) ให้ความหมายว่า รูปแบบการสอน คือ แผน (Plan) หรือแบบแผน (Pattern) ที่ผู้สอนสามารถใช้เพื่อการสอน โดยตรงในห้องเรียน หรือการสอนเป็นกลุ่มย่อย รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบ จะให้แนวทางในการออกแบบการสอนที่มีเป้าหมายให้ผู้เรียนบรรลุ

วัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน รูปแบบการสอน เป็นการบรรยายถึงสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนหลักสูตรรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ บทเรียน เพื่อออกแบบสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน เช่น หนังสือ แบบฝึกหัด โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

Keeves (1997, pp. 386-387) กล่าวว่า รูปแบบการสอน หมายถึง ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ โดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (Prediction) ผลที่ตามมา ซึ่งสามารถพิสูจน์ทดสอบได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้ โดยโครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์/ เรื่องนั้นได้ รูปแบบจะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelations) ช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้ รูปแบบควรจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural relationship) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative relationship)

Anderson (1997) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอนว่า หมายถึง กระบวนการออกแบบการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อให้บรรลุผล ประกอบด้วยหลักการ ซึ่งต้องระบุแนวคิด ทฤษฎีพื้นฐาน วัตถุประสงค์ และข้อมูลอื่น ๆ ที่สนับสนุนให้การใช้รูปแบบการสอน ประสบความสำเร็จ

ชนาธิป พรกุล (2554, หน้า 47) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอนว่า หมายถึง แบบแผนการดำเนินการสอนที่จัดเป็นระบบ มีความสอดคล้องกับทฤษฎี หรือหลักการเรียนรู้ ได้มีการพิสูจน์ หรือทดสอบแล้วว่า มีประสิทธิภาพ สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบ

ทิตนา แคมมณี (2555, หน้า 477) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอนว่า รูปแบบการสอน คือ สภาพลักษณะของการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความจริงต่าง ๆ โดยประกอบด้วย กระบวนการ หรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิดที่ยึดถือ รูปแบบการสอนจะต้องได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่า มีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556, หน้า 146) รูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนเชิงปฏิบัติการ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ และมีจุดมุ่งหมายที่เฉพาะ โดยผ่านขั้นตอนการดำเนินการออกแบบและพัฒนา โดยใช้หลักปรัชญา หลักการ แนวคิด ทางทฤษฎี หรือความเชื่อพื้นฐาน ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยง

ความสัมพันธ์ (Syntax) และแสดงให้เห็นถึงแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

สรุปได้ว่า รูปแบบการสอน หมายถึง กระบวนการ หรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอน ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุม มีลำดับขั้นตอนที่สอดคล้องตามหลักการ ปรัชญา ทฤษฎี หลักการเรียนรู้ แนวคิด หรือความเชื่อพื้นฐาน ซึ่งองค์ประกอบต่าง ๆ ของกระบวนการ หรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอน มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ และได้รับการทดสอบแล้วว่า มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของครู สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายองค์ประกอบของรูปแบบการสอน ดังนี้

Anderson (1997) อธิบายว่า รูปแบบการเรียนการสอนประกอบด้วยหลักการ โดยมีแนวคิด หรือทฤษฎีพื้นฐาน วัตถุประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้การใช้รูปแบบการสอนเกิดผลสัมฤทธิ์

Maker and Neilson (1995, p. 1) กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบการสอนว่า ลักษณะสำคัญที่โดดเด่นทั่ว ๆ ไป ที่เห็นได้เชิงประจักษ์ของรูปแบบการเรียนรู้ ได้แก่

1. จุดมุ่งหมายเฉพาะ หรือนั้นครอบคลุมเรื่องนั้น ๆ
2. อยู่ภายใต้สมมติฐานที่เด่นชัด และแอบแฝงเกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียน
3. เป็นแนวทางที่ใช้ในการพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน
4. มีแบบแผนเฉพาะ หรือมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องกระทำ
5. มีโครงสร้างการวิจัยรูปแบบ เพื่อพัฒนารูปแบบ หรือประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ

Joyce and Weil (2000, pp. 219-227) กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ไว้อย่างน่าสนใจ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบของรูปแบบ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ขั้นตอนการเรียนรู้ กล่าวถึงลำดับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ดำเนินไปยังจุดหมายปลายทาง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
2. ระบบทางสังคม เป็นการกล่าวถึงบทบาทของผู้เรียนและครู ในบทบาทของการทำกิจกรรมร่วมกัน ตามยุทธศาสตร์ของการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้
3. หลักการตอบสนอง เป็นบทบาทของผู้สอนที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้ได้มากที่สุด ด้วยการนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้มาใช้

4. ระบบที่สนับสนุน เป็นการเตรียมความพร้อมในแหล่งการเรียนรู้ ทรัพยากร วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

อรวรรณ ชนะศรี (2553, หน้า 69) อธิบายว่า รูปแบบการสอนมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. ปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบนั้น
2. มีการบรรยายและอธิบายสภาพ หรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ

3. มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบ ให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบ หรือกระบวนการนั้น ๆ

4. มีการอธิบาย หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

Keeves (1997) ได้อธิบายไว้ว่า รูปแบบโดยทั่ว ๆ ไป ควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (Prediction) ซึ่งผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นตามมาภายหลังนั้น สามารถพิสูจน์ หรือทดสอบได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ หรือทดสอบได้

2. โครงสร้างของรูปแบบ ควรประกอบด้วย ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal relationship) ซึ่งสามารถใช้เป็นเหตุผลในการอธิบายปรากฏการณ์ หรือเรื่องราวนั้นได้

3. รูปแบบสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (Imagination) ความคิดรวบยอด (Concept) และความสัมพันธ์ (Interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้อีกด้วย

4. รูปแบบ ควรประกอบด้วย ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (Structural relationships) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (Associative relationships)

ชัชวาล เจริญบุญ (2553, หน้า 23) อธิบายว่า รูปแบบการสอนมีองค์ประกอบด้วย หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งอธิบายความเชื่อและแนวคิด ทฤษฎี กำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม กระบวนการดำเนินงาน และการวัดประเมินผลที่สัมพันธ์และเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่

1. แนวคิด ทฤษฎี หลักการ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน
2. มีวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน
3. ขั้นตอนการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน
4. วิธีการวัดและประเมินผลที่ใช้ในรูปแบบการสอน
5. มีการอธิบาย หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ประสิทธิ์ ศรีเดช (2553, หน้า 126) ได้พัฒนารูปแบบการสอนเพื่อฝึกทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่มี 4 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การนำเข้าสู่รูปแบบการสอน 2) รูปแบบการสอน ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 2.1) การนำเสนอภาพการดำเนินกิจกรรม 2.2) ระบบทางสังคม 2.3) หลักการตอบสนอง และ 2.4) ระบบที่นำมาสนับสนุน 3) การนำรูปแบบการสอนไปใช้ และ 4) ผลที่เกิดจากการใช้รูปแบบการสอน

Yang (2012, pp. 99-100) ได้พัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน ตามแนวการสอนแบบ Active reading และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

นอกจากนี้ บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556, หน้า 32) กล่าวว่า รูปแบบการสอนโดยทั่วไปมีองค์ประกอบร่วมสำคัญ ดังนี้

1. หลักการของรูปแบบการสอน เป็นส่วนที่กล่าวถึงความเชื่อและแนวคิด ทฤษฎี ที่เป็นพื้นฐานของการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน ซึ่งจะเป็นการกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินการของรูปแบบการสอน

2. จุดประสงค์ของรูปแบบการสอน เป็นส่วนหนึ่งที่ระบุถึงความคาดหวัง หรือสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการสอน

3. กระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นส่วนที่ระบุถึงขั้นตอน วิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน

4. การวัดและประเมินผล เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

แมน เชื้อบางแก้ว (2556, หน้า 102-112) ได้พัฒนารูปแบบการสอนที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นสูง และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ที่มีองค์ประกอบสำคัญ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ และ 4) ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนจากการเรียนตามรูปแบบ

Moore (2015, pp. 170-171) กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบการสอนที่น่าสนใจว่าประกอบด้วยวงจร 7 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนการวิเคราะห์สถานการณ์การเรียนรู้ โดยพิจารณาถึงความต้องการของนักเรียน สังคม และเนื้อหาวิชา ซึ่งเปรียบเทียบกับเนื้อหาความรู้ มาตรฐานของนักเรียนกับสิ่งที่ต้องการรู้ แล้วจึงกำหนดแนวคิดที่ต้องการสอน

2. **ขั้นวางแผน** มีการร่างข้อมูลที่ต้องการ ได้แก่ ที่มา ลำดับของเนื้อหา และเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
3. **ขั้นออกแบบการจัดการเรียนรู้** มีการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วเลือกวิธีสอน และกิจกรรมที่จะใช้จัดการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์
4. **ขั้นแนะนำกิจกรรม** ครูเป็นผู้แนะนำกิจกรรมตามลำดับขั้นตอน โดยอ้างอิงถึงความรู้เดิม ทฤษฎีการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนการสอน
5. **ขั้นประเมินผล** เป็นการกำหนดเพื่อมีการตรวจสอบว่าผู้เรียนนั้น บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยใช้วิธีการทดสอบ หรือการนำเสนอผลงาน
6. **ขั้นสะท้อนผล** เป็นสิ่งที่ผู้สอนควรสะท้อนผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สอนว่า ได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ หรือควรมีการจัดการเรียนรู้ซ้ำอีกครั้ง
7. **ขั้นติดตามผล** เป็นการเสริมข้อมูลที่นักเรียนได้เรียนรู้แล้วให้ครบถ้วนสมบูรณ์ตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้

ทิสนา เขมมณี (2560) กล่าวถึง องค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการสอนไว้ ดังนี้

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อพื้นฐานของรูปแบบการสอนนั้น ๆ
2. มีการบรรยาย หรืออธิบายลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักการ
3. มีการจัดระบบ โดยการกำหนดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ เพื่อให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของรูปแบบการเรียนรู้นั้น ๆ
4. มีการอธิบายเกี่ยวกับวิธีการสอน หรือเทคนิคต่าง ๆ ที่จะช่วยให้กระบวนการจัดการเรียนรู้นั้น เกิดประโยชน์สูงสุด

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้นั้น ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล สื่อและแหล่งเรียนรู้ บทบาทผู้สอนและบทบาทผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นองค์ประกอบในการพัฒนารูปแบบการสอนครั้งนี้

การพัฒนารูปแบบการสอน

นักการศึกษาได้อธิบายแนวทางการพัฒนารูปแบบการสอน ดังนี้

Joyce and Weil (1986) อธิบายแนวทางการพัฒนารูปแบบการสอนว่า การพัฒนารูปแบบการสอนจะต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ และจะต้องมีการศึกษาวิจัย ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

Seel and Glasgow (1990) ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการสอน มีขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัญหา (Problem analysis) โดยตัดสินใจว่า มีปัญหาการเรียนการสอนหรือไม่ รวบรวมสารสนเทศต่าง ๆ โดยผ่านเทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็น และเขียนสิ่งที่ เป็นปัญหาออกมา

2. การวิเคราะห์ภาระงานและการเรียนการสอน (Task and instructional analysis) ด้วยการรวบรวมข้อสนเทศ โดยอาศัยมาตรฐานการปฏิบัติและทักษะต่าง ๆ และอาศัยข้อกำหนดทางด้านเจตคติ แล้วจึงวิเคราะห์การเรียนการสอนเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องเรียนมาก่อน

3. การเขียนจุดประสงค์และแบบทดสอบ (Objectives and tests) ด้วยการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่เข้าคู่กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเหล่านั้น

4. กลยุทธ์การเรียนการสอน (Instructional strategy) ตัดสินใจเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนการสอน หรือองค์ประกอบของการเรียนการสอน เช่น การนำเสนอ หรือเงื่อนไข การปฏิบัติ

5. การตัดสินใจเกี่ยวกับสื่อ (Media decisions) ด้วยการเลือกวิธีการและสื่อการสอน ที่ทำให้การสอนนั้นบรรลุผล

6. การพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ (Materials development) วางแผนสำหรับผลิตผล พัฒนาโปรแกรม หรือวัสดุอุปกรณ์ เฝ้าระวังติดตามการพัฒนาวัสดุอุปกรณ์

7. การประเมินผลย่อยระหว่างเรียน (Formative evaluation) วางแผนกลยุทธ์การประเมิน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน จัดเตรียมรวบรวมข้อมูลเพื่อความสัมพันธ์ผลตามจุดประสงค์ ทบทวนความเป็นไปได้ และประเมินซ้ำ

8. การวางแผนเพื่อนำไปใช้และบำรุงรักษาการเรียนการสอน (Implementation maintenance)

9. การประเมินผลรวมภายหลังการเรียน (Summative evaluation) เพื่อตัดสินใจการผ่าน ไม่ผ่าน

10. การเผยแพร่และการทำให้กระจาย (Dissemination diffusion) หมายถึง การจัดแจง ให้มีการเผยแพร่และกระจายของนวัตกรรมการเรียนการสอน

ทศนา เขมมณี (2555, หน้า 201-204) อธิบายขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการสอน ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนารูปแบบการสอนให้ชัดเจน

2. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดองค์ประกอบ และเห็นแนวทางในการจัด ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบการสอน

3. ศึกษาสภาพการณ์และปัญหาที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ค้นพบองค์ประกอบสำคัญ ที่จะช่วยให้รูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพเมื่อนำไปใช้จริง และป้องกันปัญหา ซึ่งอาจจะทำให้รูปแบบการสอนนั้น ขาดประสิทธิภาพ

4. กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน โดยพิจารณาว่า มีปัจจัยใดที่สามารถช่วยให้รูปแบบการสอนบรรลุเป้าหมาย หรือจุดมุ่งหมาย

5. จัดกลุ่มองค์ประกอบ โดยนำองค์ประกอบที่กำหนดมาจัดหมวดหมู่ เพื่อความสะดวกในการดำเนินการขั้นต่อไป

6. จัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ ผู้สร้างรูปแบบการสอนต้องพิจารณาว่า องค์ประกอบใดเป็นเหตุและเป็นผลต่อกัน และจัดลำดับองค์ประกอบให้ถูกต้องเหมาะสม

7. จัดผังจำลององค์ประกอบ โดยการสร้างความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ โดยแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงขององค์ประกอบเหล่านั้น

8. ทดลองใช้รูปแบบการสอน เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้น

9. ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้รูปแบบการสอนว่า ได้ผลตามเป้าหมาย หรือใกล้เคียงกับเป้าหมายมากน้อยเพียงใด

10. ปรับปรุงรูปแบบการสอน โดยนำผลการทดลองไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากความหมายของรูปแบบการสอน ที่มุ่งกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มีการจัดองค์ประกอบเกี่ยวกับการสอนที่มีจุดหมายมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ที่พึงประสงค์

Joyce and Weil (1996, pp. 45-67) ได้ให้หลักการพัฒนารูปแบบการสอนไว้ ดังนี้

1. รูปแบบการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ เป็นต้น
2. รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ก่อนนำไปใช้จะต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎี

และตรวจสอบคุณภาพเมื่อนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และนำข้อค้นพบจากการวิจัยมาแก้ไขปรับปรุง Joyce and Weil ให้แนวคิดที่ว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ต้องมีงานวิจัยรองรับที่เป็นหลักประกันว่า มีคุณภาพ นำไปใช้ได้สะดวก และได้ผลดี

3. การพัฒนารูปแบบการสอน อาจออกแบบให้ใช้อย่างกว้างขวาง หรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

4. การพัฒนารูปแบบการสอน จะพิจารณาเลือกรูปแบบจากจุดมุ่งหมายหลัก กล่าวคือ ผู้ใช้รูปแบบการเรียนการสอนตรงตามจุดมุ่งหมายหลัก ก็จะทำให้เกิดผลสูงสุด ในกรณีที่น่ารูปแบบการสอนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ผลสำเร็จอาจลดน้อยลงไป

การพัฒนา รูปแบบการสอนอย่างมีขั้นตอน ตามที่ Seels and Glasgow (1990, pp. 50-52) เสนอไว้ มีดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัญหา (Problem analysis) ใช้เทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อระบุสิ่งที่ปัญหา และระบุให้ได้ว่า เป็นปัญหาการเรียนการสอนหรือไม่
2. การวิเคราะห์การเรียนการสอนและภาระงาน (Task and instructional analysis) รวบรวมสารสนเทศ มาตรฐานการปฏิบัติ และทักษะต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์และตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนมีก่อนที่จะเรียน และพื้นฐานที่ต้องเรียนมาก่อน
3. ระบุจุดประสงค์และแบบทดสอบ (Objectives and tests) เขียนจุดประสงค์การวัดที่ชัดเจน และแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่วัดจุดประสงค์นั้น ๆ
4. กลวิธีการสอน (Instructional strategy) ตัดสินใจเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนการสอน หรือองค์ประกอบของการเรียนการสอน อาจเป็นการนำเสนอ หรือเงื่อนไขการปฏิบัติ
5. ตัดสินใจเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน (Media decisions) เลือกสื่อและวิธีการเรียนการสอน ที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้
6. พัฒนาวัสดุอุปกรณ์ (Materials development) วางแผนให้เกิดประสิทธิผล ด้วยการพัฒนาโปรแกรม หรือวัสดุอุปกรณ์ หรือกำกับติดตามการใช้วัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้มั่นใจในผลที่เกิดขึ้น
7. การประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน (Formative evaluation) วางกลวิธีในการประเมินผลระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสะท้อนการบรรลุจุดประสงค์ ทบทวนประเมินความเป็นไปได้และประเมินซ้ำ
8. การนำไปใช้ในสถานการณ์จริงและการปรับปรุง (Implementation maintenance)
9. การประเมินสรุป (Summative evaluation) การเก็บรวบรวมสารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับผ่าน/ไม่ผ่าน หรือได้/ตก เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้
10. การเผยแพร่ขยายผลนำไปใช้ (Dissemination diffusion) การนำรูปแบบการสอน ที่ผ่านการพิสูจน์ความมีคุณภาพแล้ว ไปใช้กับกลุ่มอื่น ๆ อีกแนวคิดหนึ่งในการพัฒนา รูปแบบการสอน อาศัยวิธีการเชิงระบบ (System approach) ที่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) และมีความเหมาะสมอย่างยิ่ง (Appropriateness) (Malachowski, 2004) ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ขั้นตอนวิเคราะห์ (Analyze phase) เป็นการวิเคราะห์และประเมินความต้องการจำเป็น ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการสอน การรวบรวมภาระงานที่เกี่ยวข้อง

ในการสอน สร้างเครื่องวัดคุณภาพระดับการปฏิบัติในการสอน เลือกวิธีการในการจัดการเรียนรู้
ประมาณการงบประมาณที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

2. ขั้นตอนออกแบบ (Design phase) ออกแบบการสอนและการนำเสนอ

(Design instruction and presentations) ประกอบด้วย การออกแบบวิธีการ หรือรูปแบบที่ให้บริการ
เป้าหมาย เพื่อจัดการเรียนรู้อย่างไรจึงบรรลุเป้าหมาย พัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับแต่ละ
ภาระงาน ซึ่งต้องครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และคุณลักษณะอันพึงประสงค์
เขียนคำอธิบายและระบุขั้นตอนการปฏิบัติของแต่ละภาระงานให้ชัดเจน พัฒนาเครื่องมือวัดปฏิบัติ
(Performance tests) ที่ครอบคลุมความรอบรู้ ภาระงานในการสอน ระบุพฤติกรรมที่เป็นพื้นฐาน
ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมี ก่อนที่จะได้รับการสอน จัดลำดับและโครงสร้างของจุดประสงค์การเรียนรู้
เช่น ภาระงานที่ง่าย จัดไว้เป็นลำดับแรก

3. ขั้นตอนพัฒนา (Develop phase) พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการสอน (Develop

materials) ประกอบด้วย จัดทำรายการกิจกรรม หรือพฤติกรรมปฏิบัติที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้
ภาระงาน เลือกวิธีการจัดการสอน หรือสื่อในการสอน ตรวจสอบวัสดุที่ใช้ในการจัดการสอนที่มีอยู่
(ไม่จำเป็นต้องผลิตใหม่) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ อาทิ แผนการจัดการ
การเรียนรู้ คู่มือผู้จัดการสอนและนวัตกรรมเทคโนโลยีในการสอน รวมถึงตัวอย่างชิ้นงาน
และแฟ้มสะสมงาน (ถ้ามี) นำสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนสังเคราะห์เข้ากับโปรแกรม
การศึกษาตามหลักสูตร นำสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เสนอต่อ
ฝ่ายบริหาร เพื่อตรวจสอบและยืนยันถึงความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชา (Objective)
และเป้าหมายของหลักสูตร (Goals)

4. ขั้นตอนนำไปใช้ (Implement phase) นำสาระและกิจกรรมไปใช้ ประกอบด้วย

การวางแผนในการบริหารจัดการ ในการนำแผนการสอนไปใช้ และดำเนินการสอนตามขั้นตอน
ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน

5. ขั้นตอนประเมิน (Evaluate phase) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและประสิทธิผล

ของรูปแบบการสอน ประกอบด้วย ตรวจสอบ ทบทวน และประเมินภายในกระบวนการออกแบบ
การสอนแต่ละขั้นตอนว่า ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด และมีสิ่งใดที่สนับสนุน หรือ
เป็นอุปสรรคบ้าง ประเมินผลในลักษณะภายนอก อาทิ การสังเกตว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้
จากภาระงานต่าง ๆ และผู้เรียนสามารถปฏิบัติชิ้นงานได้ พัฒนาระบบการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

นอกจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอน พบว่า
มีวิธีการดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนที่แตกต่างกัน ตามกรอบแนวคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนา
รูปแบบการสอน ดังนี้

ประสิทธิ์ ศรีเดช (2553, หน้า 123) ได้กำหนดขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการสอน เพื่อฝึกทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การสร้างรูปแบบการสอน ซึ่งในรูปแบบการสอนนั้น ประกอบด้วย แนวคิดของรูปแบบการสอน ซึ่งผู้วิจัยแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบย่อย คือ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม ระบบทางสังคม หลักการตอบสนอง และระบบที่นำมาสนับสนุน ระยะที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน และระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนและศึกษาผล และการนำผลที่เกิดจากการนำรูปแบบการสอนไปใช้

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553, หน้า 156-165) ได้กำหนดขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการสอน เพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบคณิตศาสตร์ ระดับช่วงชั้นที่ 4 แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและร่างต้นแบบการสอน เพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบคณิตศาสตร์ ระดับช่วงชั้นที่ 4 ระยะที่ 2 พัฒนาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนโดยการวิจัยปฏิบัติการ และระยะที่ 3 ศึกษาและขยายผลของรูปแบบการสอน โดยใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง

Yang (2012, p. 64) ได้กำหนดขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน ตามแนวการสอนแบบ Active reading และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอน และระยะที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการสอนและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาเจตคติของนักศึกษาในกลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการสอน

แมน เชื้อบางแก้ว (2556, หน้า 72) ได้กำหนดขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการสอน ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นสูง และเจตคติทางวิทยาศาสตร์ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอน และตอนที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการสอน

วิลาวัลย์ โพธิ์ทอง (2556) ได้กำหนดขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาจิตวิสัยสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มีกระบวนการวิจัย 3 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นสร้างรูปแบบการสอน (Construction) ประกอบด้วย การสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีในการร่างรูปแบบการสอน ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน ขั้นนำรูปแบบการสอนไปใช้ในสถานการณ์จริง (Implementation) ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการทดลองและขั้นประเมิน (Evaluation) เป็นการประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการสอน และประเมินความพึงพอใจของนิสิต จากแบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion)

นอกจากนี้ บุญเลี้ยง ทุมทอง (2556, หน้า 156-165) ได้สรุปขั้นตอนสำคัญสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนได้ ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และข้อค้นพบจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน หรือปัญหาจากเอกสาร ผลการวิจัยต่าง ๆ หรือการสังเกต การสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. การกำหนดหลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบการสอน ให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ระเบียบ การกำหนดเป้าหมายของรูปแบบการสอน จะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบการสอนไปใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสูงสุด
3. การกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ เช่น ใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ หรือกลุ่มย่อย ผู้สอนจะต้องเตรียมงานหรือจัดสภาพการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อให้การใช้รูปแบบการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
4. การประเมินผลรูปแบบการสอน เป็นการทดสอบความมีประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น โดยทั่วไป ผู้ประเมินรูปแบบการสอนใช้วิธีการต่อไปนี้
 - 4.1 ประเมินความเป็นไปได้เชิงทฤษฎี โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ
 - 4.2 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการ โดยการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น นำไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง ในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลอง หรือกึ่งทดลอง
5. การปรับปรุงรูปแบบการสอน แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้
 - 5.1 ระยะก่อนนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบการสอน ในระยะนี้ ใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎี เป็นข้อมูลในการปรับปรุง
 - 5.2 ในระหว่างการนำรูปแบบการสอน เป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ เพื่อทดลองใช้ พิสูจน์ ทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน เพื่อประเมินความเป็นไปได้ว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใด และนำข้อมูลใช้ในการปรับปรุง
 - 5.3 ระยะหลังนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบการสอน ในระยะนี้ อาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุง และอาจจะมีการนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำ จนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

จากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอนได้ว่าการพัฒนารูปแบบการสอน ต้องมีทฤษฎีมารองรับ มีขั้นตอนกระบวนการพัฒนาที่เป็นระบบ ศึกษาปัญหา กำหนดองค์ประกอบ ทดลองใช้เพื่อศึกษาปัญหาและความเหมาะสม แล้วจึงนำไปจัด

การเรียนรู้จริง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ คือ การศึกษาสภาพปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษ การพัฒนารูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี และการสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การทดลองใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี และศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

กลวิธีการสอนอ่าน

ความหมายของกลวิธีการอ่าน

กลวิธีการอ่าน หมายถึง เทคนิค หรือวิธีการที่ผู้อ่านนำมาใช้กำกับกระบวนการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้การอ่านนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความเข้าใจในการอ่านได้ง่าย และรวดเร็วยิ่งขึ้น กลวิธีการอ่าน จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อความเข้าใจในกระบวนการอ่าน ประสิทธิภาพในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ ผู้อ่านรู้จักเลือกใช้กลวิธีการอ่านที่เหมาะสมในการนำมาซึ่งความเข้าใจในการอ่าน (Casanave, 1988) ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนรู้ถึงความหมาย ความสำคัญ และเลือกใช้กลวิธีการอ่านแต่ละประเภทให้เหมาะสมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการอ่าน นักการศึกษาอธิบายเกี่ยวกับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและกลวิธีการอ่าน ดังนี้

Anderson (1991, pp. 460-472) ได้อธิบายความหมายของกลวิธีการอ่านว่า หมายถึง กระบวนการทางสมอง ความคิด และความเข้าใจที่ผู้อ่านใช้จัดการข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยนำเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ มาแก้ปัญหาในการอ่าน เพื่อช่วยในการเรียนรู้ความหมายของบทอ่าน เก็บข้อมูล และนำข้อมูลใหม่มาใช้เมื่อต้องการ

กลวิธีการอ่าน ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การเรียนรู้ที่สำคัญ ช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน และช่วยให้ผู้อ่านรู้จักการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากความไม่เข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน เป็นกลวิธีการฝึกฝนและปฏิบัติในกระบวนการอ่าน เพื่อให้การอ่านนั้นประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ประเภทของกลวิธีการอ่าน

นักการศึกษาด้านการอ่าน ได้ศึกษาและเสนอประเภทของกลวิธีการอ่านไว้หลายรูปแบบ โดยสามารถแบ่งเป็นรูปแบบใหญ่ ๆ ได้ 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบกลวิธีการอ่านประเภทรายข้อ และรูปแบบกลวิธีการอ่านประเภทใหญ่

รูปแบบที่ 1 กลวิธีการอ่านประเภทรายชื่อ

Carrell (1989, pp. 131-132) ได้แบ่งกลวิธีการอ่านเอาไว้ ดังนี้

1. การคาดเดาเหตุการณ์ไว้ล่วงหน้า
2. การสังเกตประเด็นสำคัญและรายละเอียดที่สนับสนุนประเด็นนั้น ๆ
3. การเชื่อมโยงเหตุการณ์ในบทอ่านเข้าด้วยกัน
4. การสังเกตจุดเน้นของผู้เขียน
5. การใช้ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมช่วยตีความ
6. การหาบริบทเพื่อช่วยให้เข้าใจ
7. การอ่านซ้ำจุดที่ไม่เข้าใจ
8. การอ่านทวนตั้งแต่ประโยคก่อนหน้าที่ยังไม่เข้าใจ
9. การหาคำศัพท์จากพจนานุกรม
10. การลองอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย
11. การอ่านตีความโดยรวม
12. การสังเกตโครงสร้างไวยากรณ์
13. การบูรณาการข้อมูลที่ยังอ่านเข้ากับข้อมูลความรู้เดิม
14. การสังเกตโครงสร้างของเนื้อเรื่อง

Nunan (2002, pp. 35-36) ได้แบ่งกลวิธีการอ่านไว้ ดังนี้

1. การคาดคะเนจากความรู้เดิม หรือข้อความรู้ที่ได้จากการอ่าน
2. การคะเนเหตุการณ์ตลอดเวลาที่อ่าน
3. การหาความหมายของศัพท์จากหลายวิธี เช่น ใช้ความรู้เดิม
4. การอ่านแบบข้ามคำ
5. การอ่านเฉพาะจุด
6. การใช้ทักษะการสรุปอ้างอิง
7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
8. การอ่านเพื่อความเข้าใจในรายละเอียด
9. การอ่านเพื่อตีความหมายโดยนัย

รูปแบบที่ 2 รูปแบบกลวิธีการอ่านประเภทใหญ่

Block (1992, p. 474) ได้แบ่งกลวิธีการอ่านเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. กลวิธีทั่วไป (General strategies) หมายถึง การรู้ อ่าน ใช้ลักษณะทั่วไป เพื่อช่วยทำความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน ได้แก่ การเรียบเรียงความเข้าใจ และการตรวจสอบความเข้าใจ แบ่งได้ ดังนี้

1.1 การทำนายเนื้อหา (Anticipate content) ผู้อ่านเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้นในเรื่องที่กำลังอ่าน

1.2 การจำแนกโครงสร้างบทอ่าน (Recognizing text structure) ผู้อ่านจำแนกใจความสำคัญออกจากรายละเอียด หรือกล่าวถึงจุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน

1.3 การบูรณาการสารสนเทศ (Integrate information) ผู้อ่านเชื่อมโยงสารสนเทศใหม่กับเนื้อหาที่อ่านผ่านมาแล้ว

1.4 การตั้งคำถามโดยใช้สารสนเทศจากเรื่อง (Question information in the text) ผู้อ่านตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาส่วนที่สำคัญ

1.5 การตีความเนื้อเรื่อง (Interpret the text) ผู้อ่านใช้การอนุมานการสรุปความ หรือการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน

1.6 การใช้ความรู้ทั่วไปและสิ่งที่เกี่ยวข้อง (Use general knowledge and associations) ผู้อ่านใช้ความรู้และประสบการณ์ช่วยอธิบายความ ประเมินความเข้าใจของตนเอง และตอบได้สิ่งที่อ่าน

1.7 การตรวจสอบความเข้าใจ (Monitor comprehension) ผู้อ่านประเมินระดับความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านของตนเองที่ไม่รู้ หรือเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ

1.8 การแก้ไขพฤติกรรม เมื่อผู้อ่านสังเกตว่า สมมติฐาน การตีความ หรือการเรียบเรียงใจความไม่ถูกต้อง ก็จะปรับเปลี่ยนข้อความนั้น ๆ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงกลวิธีการบูรณาการ และการตรวจสอบ เพราะผู้อ่านต้องเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่า

2. กลวิธีเฉพาะแห่ง (Local strates) หมายถึง กลวิธีที่อาศัยเนื้อเรื่องเป็นหลัก และเกี่ยวข้องกับความเข้าใจด้านภาษาศาสตร์โดยเฉพาะ ได้แก่

2.1 การเรียบเรียงความใหม่ (Paraphrase) ผู้อ่านเรียบเรียงเนื้อหา โดยใช้คำต่างไปจากเนื้อเรื่อง แต่คงความหมายเดิม กลวิธีนี้ ช่วยทำความเข้าใจการรวบรวมแนวคิด

2.2 การอ่านซ้ำ (Reread) ผู้อ่านอ่านออกเสียง หรืออ่านในใจเนื้อเรื่องบางส่วนอีกครั้ง การใช้กลวิธีนี้ มักแสดงให้เห็นว่า ผู้อ่านอาจไม่เข้าใจเรื่อง

2.3 การตั้งคำถามเกี่ยวกับความหมายของวลี หรือประโยค เมื่อผู้อ่านไม่เข้าใจเนื้อเรื่องบางส่วน

2.4 การตั้งคำถามเกี่ยวกับความหมายของคำ เมื่อผู้อ่านไม่เข้าใจคำบางคำ

2.5 การแก้ไขปัญหเกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น การใช้บริบท ลักษณะคำพ้อง หรือวิธีแก้ไขคำศัพท์ด้วยวิธีอื่น ๆ

Anderson (1993, pp. 82-83) ได้แบ่งกลวิธีการอ่านเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลวิธีการอ่านด้านปัญญา (Cognitive reading strategies) ประกอบด้วย
 - 1.1 การทำนายเนื้อหาต่อไปของบทอ่าน
 - 1.2 การใช้ความรู้ภูมิหลังด้านภาษาที่สอง ในการช่วยเดาความหมายของคำ
 - 1.3 การเขียนสรุปสั้น ๆ
2. กลวิธีการอ่านด้านอภิปัญญา (Metacognitive reading strategies)
 - 2.1 การตั้งเป้าหมาย เพื่อช่วยกำหนดขอบเขตสำคัญในการอ่าน
 - 2.2 การประเมินสิ่งที่เรียนรู้และเข้าใจในการอ่าน
3. กลวิธีการอ่านแบบทดแทน (Compensating reading strategies)
 - 3.1 การจดข้อความ เพื่อช่วยระลึกรายละเอียดที่สำคัญของบทอ่าน
 - 3.2 การใช้ท่าทาง หรือการเคลื่อนไหวของร่างกาย เพื่อช่วยให้จำข้อมูลที่อ่าน
 - 3.3 การแบ่งกลุ่มคำศัพท์ตามความหมาย เพื่อให้จำคำศัพท์ได้

แนวคิดของ Chamot (1987) Oxford (1990) Anderson (1993) และ Carrell (1989)

ในการจำแนกกลวิธีในการอ่านออกเป็น 3 ประเภท โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กลวิธีการอ่านด้านความรู้ความคิด (Cognitive reading strategies) เป็นกลวิธีการอ่านที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง โดยผู้อ่านเป็นผู้ที่กำหนดและกระทำด้วยตนเองในขณะที่อ่าน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการปฏิสัมพันธ์ทางความคิดโดยตรงกับสิ่งที่อ่านแบบ เป็นขั้นตอนเพื่อใช้ในการคิดวิเคราะห์และพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน ในการทำความเข้าใจกับบทอ่าน ประกอบด้วย

- 1.1 กลวิธีการแปล (Translating)
- 1.2 กลวิธีการสรุปความ (Summarizing)
- 1.3 กลวิธีการอ้างอิง (Referencing)
- 1.4 กลวิธีการทำนายเรื่องที่เกิดขึ้นต่อไป (Making a prediction)
- 1.5 กลวิธีการหาใจความสำคัญ (Finding main idea)
- 1.6 กลวิธีการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Questioning about the text)
- 1.7 กลวิธีการมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับเรื่องที่อ่าน (Reaction to the text center)
- 1.8 กลวิธีการใช้ความรู้ด้าน โครงสร้างไวยากรณ์ (Using knowledge of grammatical

structure)

2. กลวิธีการอ่านด้านอภิปัญญา (Metacognitive reading strategies) เป็นกลวิธีการอ่านที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการวางแผนในการอ่าน การตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน และการประเมินตนเองเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่า บรรลุนิเทศประสงค์มากน้อยเพียงใด เป็นกลวิธีการอ่านที่อยู่เหนือระดับความรู้ ความคิด ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านสามารถวางแผน ตรวจสอบ และประเมินตนเองเกี่ยวกับปัญหาของการอ่าน รวมไปถึงความเข้าใจในการอ่านขณะทำการอ่านได้ ประกอบด้วย

- 2.1 กลวิธีการตรวจสอบความเข้าใจตนเอง (Self-monitoring)
- 2.2 กลวิธีการแก้ไขความเข้าใจ (Correcting one's own previous understanding)
- 2.3 กลวิธีการตั้งเป้าหมายในการอ่าน (Setting goals)
- 2.4 กลวิธีการประเมินความเข้าใจในการอ่าน (Evaluation)

3. กลวิธีการอ่านด้านการชดเชย (Compensatory reading strategies) เป็นกลวิธีการอ่านที่ผู้อ่านใช้ เมื่อพบปัญหาในขณะที่อ่าน ซึ่งในการอ่านภาษาต่างประเทศนั้น ผู้อ่านย่อมมีข้อจำกัดในเรื่องของกฎเกณฑ์ไวยากรณ์และคำศัพท์ ตลอดจนความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป ผู้อ่านจึงต้องใช้ความพยายามในการแก้ปัญหา หรือข้อขัดข้องที่พบ โดยนำความรู้ในตัวเอง และจากบริบทแวดล้อมของบทอ่าน มาเป็นตัวช่วยในการอ่าน ประกอบด้วย

- 3.1 กลวิธีการใช้พื้นความรู้เดิม (Using background knowledge)
- 3.2 กลวิธีการใช้บริบท หรือตัวชี้แนะ (Using context clues)
- 3.3 กลวิธีการอ่านซ้ำ เมื่อไม่เข้าใจ (Re-read)
- 3.4 กลวิธีการอ่านออกเสียงสิ่งที่ยาก หรือไม่เข้าใจ (Read aloud)
- 3.5 กลวิธีสังเกตโครงสร้างของเนื้อเรื่อง (Text structure)
- 3.6 กลวิธีการปรับเปลี่ยนความเร็วในการอ่านให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง (Adjusting reading rate)

3.7 กลวิธีการทำเครื่องหมาย หรือจดรายละเอียดเพื่อการจำ (Marking or taking note to remember)

กลวิธีการอ่านที่สำคัญและจำเป็นต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ มีดังนี้

1. Previewing คือ การที่ผู้อ่านได้สำรวจส่วนประกอบต่าง ๆ ของหนังสือ หรือตำรา ก่อนที่จะอ่าน ได้แก่ ปกหน้า (Title page) หน้าลิขสิทธิ์ (Copyright page) คำนำ (Preface or introduction) สารบัญ (Contents) รูปภาพ (Picture) กราฟ (Graphs) แผนภูมิ (Chart) อภิธานศัพท์ (Glossary) และภาคผนวก (Appendix) ผู้อ่านสามารถใช้วิธีการ Previewing จากชื่อเรื่องที่อ่าน

ประโยคแรกของย่อหน้า และ/ หรือประโยคสุดท้ายของข้อความ และอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อให้ได้หัวเรื่อง (Topic) ของข้อความนั้น ๆ แต่ไม่ใช่ส่วนที่เป็นรายละเอียดของเรื่อง

2. Reference คือ คำอ้างอิงที่ใช้แทนคำ กลุ่มคำ หรือประโยคที่ได้กล่าวมาแล้วในเรื่อง หรืออาจอ้างถึงสิ่งที่จะกล่าวต่อไปก็ได้ เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้คำซ้ำเดิม ช่วยให้เรื่องที่อ่านมีความกระชับ ไม่เยิ่นเย้อ (Contemporary's Reading Basicss, 2001)

3. Skimming for main ideas ได้แก่ การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อจับใจความสำคัญ (Main idea) ของสิ่งที่อ่าน (Cheryl, 2004) โดยไม่มุ่งหวังที่จะทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อเรื่อง การอ่านประเภทนี้ ได้แก่ การอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ปกหนังสือ (ตามแผงหรือร้านขายหนังสือ) และนวนิยายต่าง ๆ การอ่านด้วยวิธี Skimming นี้ จะไม่อ่านทุกคำ หรือทุกประโยค แต่จะจับใจความเฉพาะคำที่สำคัญ (Key words) ที่จะบอกให้รู้ว่าเนื้อเรื่องที่อ่านทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องอะไร (What is it all about?) (Anderson, 1993; Jack & Samuela, 2003)

4. Restatement หรือการกล่าวใหม่ หมายถึง การกล่าวในอีกรูปแบบหนึ่ง โดยใช้คำ กลุ่มคำ หรือประโยคใหม่แทนสิ่งที่กล่าวไปแล้ว โดยที่ยังคงความหมายเหมือนข้อความเดิม แต่อาจกล่าวใหม่โดยใช้คำเหมือน (Synonym) คำตรงข้าม (Antonym) สำนวนภาษา (Idioms) การอุทาน (Exclamations) และการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ใหม่ (Restatement of grammar) เป็นต้น (Jack & Samuela, 2003)

5. Making inferences หรือการสรุปความ Inferences ได้แก่ การลงความเห็น การวินิจฉัย หรือการสรุปรวบยอดอย่างมีเหตุผล ซึ่งการสรุปความจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องนั้น ผู้อ่านจะต้องพิจารณาจากรายละเอียดที่ปรากฏในข้อความ แล้วนำมาสรุปอย่างมีเหตุผล โดยที่ผู้อ่านไม่สามารถหาคำตอบโดยตรงจากเนื้อเรื่อง และการที่จะบอกได้ว่าผู้อ่านสามารถอ่านข้อความได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ย่อมหมายความว่า ผู้อ่านสามารถตอบคำถามประเภทสรุปความได้อย่างถูกต้องด้วย (Anderson, 2003)

6. Author's attitude or purpose and tone of the passage คือ เจตคติ หรือความมุ่งหมายของผู้แต่งและแนวโน้มของการอ่าน เป็นหัวใจในการศึกษาหาความรู้ของมนุษย์ แต่การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพนั้น เป็นเรื่องที่ยาก ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้รวดเร็ว คือ การเข้าใจเจตคติ ความคิดเห็น และความมุ่งหมายของผู้แต่ง รวมไปถึงแนวโน้มของเรื่องด้วย (Anderson, 2003; Sam & Norman, 2007)

สรุปได้ว่า กลวิธีการอ่าน ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การเรียนรู้ที่สำคัญ ช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น ซึ่งผู้วิจัยใช้กลวิธีการอ่าน 6 ขั้นตอน ดังนี้

1) Previewing คือ การที่ผู้อ่านได้สำรวจส่วนประกอบต่าง ๆ ของหนังสือ หรือตำรา ก่อนที่จะอ่าน

2) Reference คือ คำอ้างอิงที่ใช้แทนคำ กลุ่มคำ หรือประโยค 3) Skimming ได้แก่ การอ่านอย่างรวดเร็ว เพื่อจับใจความสำคัญ (Main idea) ของสิ่งที่อ่าน 4) Restatement หมายถึง การกล่าวโดยใช้คำ กลุ่มคำ หรือประโยคใหม่แทนสิ่งที่กล่าวไปแล้ว 5) Making inferences ได้แก่ การลงความเห็น การวินิจฉัย หรือการสรุปรวบยอดอย่างมีเหตุผล และ 6) Author's attitude or purpose and tone of the passage จุดมุ่งหมายของผู้แต่ง

แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์

ความหมายของการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์

การเรียนรู้จากประสบการณ์ มาจากคำภาษาอังกฤษ คือ Experiential learning เมื่อใช้ในภาษาไทย มีผู้แปลไว้หลายประการ เช่น การเรียนรู้จากประสบการณ์ การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ หรือการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ จะมีความหมายครอบคลุมตั้งแต่กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนที่ผู้เรียนได้สร้างความรู้ ทักษะ และค่านิยมจากประสบการณ์ตรง การเรียนรู้จากประสบการณ์ ได้รับความสนใจมานานในงานด้านการศึกษา เป็นการเรียนรู้โดยการทำ หรือการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลในกระบวนการเรียนรู้ ไม่เพียงแต่ด้านสติปัญญา เท่านั้น แต่รวมถึงอารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม และแรงจูงใจระหว่างบุคคล Zuber (1989) จุดเริ่มแรกของการเรียนรู้จากประสบการณ์ เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1916 โดยนักปรัชญาชาวอเมริกัน John Dewey ซึ่งประสบการณ์ตามความหมายทางปรัชญาของลัทธิประสบการณ์นิยม หมายถึง ทุกอย่างที่มีมนุษย์กระทำ คิดและรู้สึก รวมถึงการทบทวน ลงมือกระทำ และบังเกิดผลตามมา การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวผู้กระทำและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในสิ่งนั้น ๆ ส่วนกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการสร้างสรรค์ประสบการณ์ (Reconstruction of experience) โดยการกระทำต่อสิ่งหนึ่ง แล้วมีผลปรากฏออกมาจากการกระทำนั้น ผลที่ปรากฏออกมาให้ประจักษ์ คือ ความรู้ในสิ่งนั้น และมีการคิดพิจารณากลับไปกลับมาจากผลที่เกิดขึ้นจนกว่าจะได้ผล หรือความรู้เป็นที่พอใจ ซึ่งหมายถึง การมีประสบการณ์ที่ดีที่สุด การพัฒนาทางสติปัญญาลักษณะนี้ ถือว่าเป็นหัวใจของการศึกษา ที่เรียกว่า การเรียนรู้โดยการทำ (Learning by doing) Dewey (1983) ได้เสนอแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ว่า เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการกระทำจริง ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ใหม่ หรือผู้เรียนปรับเปลี่ยนตนเองในการปฏิบัติตามบทบาทใหม่ การเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นวงจรของการลงมือกระทำ โดยเริ่มจากการรับปัญหา แล้วเริ่มหาทางแก้ปัญหา จากนั้นลงมือกระทำ จนเกิดประสบการณ์จากผลของการกระทำ และในที่สุดผู้เรียนจะสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยการยืนยันในความรู้เดิม หรือเกิดการปรับเปลี่ยนความรู้เดิมเป็นความรู้ใหม่ กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นวงจรนี้ จะทำให้การสร้างความรู้ในรูปของการปรับเปลี่ยนความรู้ กลายเป็น

เรียนรู้อย่างมีความหมายมีคุณค่า และนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวันที่เป็นจริง เกิดประโยชน์สูงสุดของวงจรการลงกระทำ คือ การทำให้ผู้ใหญ่มีประสบการณ์คิดและกระทำ และคิดไตร่ตรองจนเกิดความหมายครั้งแล้วครั้งเล่า จนเกิดการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้จาก ประสบการณ์ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ หลายท่านด้วยกัน ดังนี้

Saddington (1992, p. 6) การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ หมายถึง กระบวนการที่เกิด จากประสบการณ์ที่ถูกสะท้อน แล้วแปลไปเป็นมโนทัศน์ที่กลับมาเป็นแนวทาง (Guideline) สำหรับ ประสบการณ์ใหม่ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

Chickering (1997, pp. 19-20) การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ หมายถึง การเรียนรู้ ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจ ความรู้สึก และทักษะอันเป็นผลจากบุคคลที่ได้จาก การใช้ชีวิตผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ

Boydell (1976) การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ คำที่มีความหมายเหมือนกัน คือ การเรียนรู้ด้วยการค้นพบอย่างมีความหมาย (Meaningful-discovery learning) ซึ่งผู้เรียนได้ค้นหา ออกจากตนเอง ด้วยการปรับความเข้าใจของตนเองกับสิ่งที่เกิดขึ้น

Kolb (1984) ให้ความหมายการเรียนรู้จากประสบการณ์ หมายถึง กระบวนการสร้างความรู้โดยปรับเปลี่ยนประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง จากการสังเกต การสะท้อนความคิด และการสรุปความคิดรวบยอด เป็นความรู้สู่การนำไปใช้

Kolb (1984) อธิบายว่า ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นทฤษฎีที่มีลักษณะ บูรณาการ เป็นแบบองค์รวม ที่มีแนวคิดในเรื่องประสบการณ์ ความรู้ และพฤติกรรม ดังนั้น การเรียนรู้จากประสบการณ์จึงเป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ซึ่งรวมทั้งความรู้และทักษะที่ได้รับ นอกจากเอกสาร หรือจากการฟังบรรยาย แต่ได้จากการทำงาน จากประสบการณ์จริงในชีวิต และจากการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

Juch (1983) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้จากประสบการณ์ว่า เป็นวงจรการเรียนรู้ ซึ่งเป็นตัวแทนของการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ ในระยะของวงจรแห่งการเรียนรู้ จะมีการจัดการเรียนการสอน โดยผู้สอน แต่ผู้เรียนเองก็สามารถจัดได้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ จากประสบการณ์ เป็นเรื่องปกติของกระบวนการในชีวิตประจำวัน เป็นการเรียนรู้จาก ประสบการณ์เดิมไปยังประสบการณ์อื่น ๆ บางครั้งเหมือนกับวงจรการอบรม บางครั้งก็ผิดพลาด ถ้าไม่เข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน

Wilson and Berne (1998) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ในการกระตุ้นผู้เรียนให้มีความรู้สึกที่ดีในการเรียนรู้ เหมือนกับสิ่งที่

เขาคิด การเรียนรู้จากประสบการณ์จะเกิดเมื่อบุคคลเกี่ยวข้องกับผูกพันในกิจกรรม การวิเคราะห์ ทบทวนอย่างมีวิจารณญาณเชิงนามธรรมที่เป็นประโยชน์ ให้เหตุผลในการทำงานโดยอิงสมมติฐาน

Evan (1994) ให้ความหมายของการเรียนรู้จากประสบการณ์ หมายถึง ความรู้และทักษะ ที่ได้รับประสบการณ์ใหม่ จากการทำงาน จากการศึกษา และจากการศึกษาที่ไม่เป็นทางการ โดยจะผ่านจากการศึกษาทุกประเภท หรือจากด้านสายอาชีพ การเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นวิธีการเรียนรู้จากหนังสือ จากการบรรยาย การทดลอง การเรียนรู้จากประสบการณ์ จึงเป็นวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย

Burnard (1996) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ คือ การเรียนรู้ จากประสบการณ์ทั้งหมด โดยการกระทำ การคิดทบทวนเกี่ยวกับการกระทำ หรือการเรียนรู้ โดยทางอ้อม โดยการเข้าไปเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ หรือโดยการสังเกตผู้อื่น ซึ่งอาจเกิดขึ้น จากการดำเนินชีวิต การทำงาน และการศึกษา

Roger (1996) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์ หมายถึง ความสมดุล ระหว่างการเปลี่ยนแปลงและการเจริญก้าวหน้าของบุคคล Rogers มีความเชื่อว่า มนุษย์ทุกคน มีธรรมชาติของการเรียนรู้ บทบาทของครูต้องอำนวยความสะดวกโดยการจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ตอบสนองวัตถุประสงค์ของผู้เรียน ดำเนินการจัดหาทักษะที่ได้รับประสบการณ์ พยากรณ์ที่เหมาะสม ให้ความสำคัญระหว่างปัญญาและอารมณ์ จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ และการคิดอย่างมีอิสระ ปราศจากอคติ

Luckman (1996) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้จากประสบการณ์ว่า เป็นกระบวนการ ที่ผู้เรียนได้สร้างความรู้ ทักษะ และคุณค่าจากประสบการณ์ตรง

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ หมายถึง กระบวนการ สร้างความรู้ ทักษะและเจตคติ ด้วยการนำเอาประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาบูรณาการเพื่อสร้าง การเรียนรู้ใหม่ ๆ ขึ้น โดยต้องผ่านวงจรทั้ง 4 ขั้น (Experiential Learning Cycle: ELT Cycle) ซึ่งประกอบด้วย การนำตัวเองเข้าไปอยู่ในประสบการณ์ หรือสถานการณ์ใหม่ หรือการตีความ ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาใหม่ (Concrete experience) ขั้นการลองสะท้อน ลองทบทวนให้เกิด การตกลึกความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ โดยอาศัยวิธีการตั้งคำถาม (Reflective observation of the new experience) การสะท้อนก่อให้เกิดแนวคิดใหม่ หรือการตัดแปลงแนวคิดเชิงนามธรรม ที่มีอยู่ ซึ่งหมายความว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเอง (Abstract conceptualization) ผู้เรียนจะ ได้ลองใช้ความคิดกับบริบทรอบตัว เพื่อดูว่าเกิดอะไรขึ้น (Active experimentation)

ที่มาของแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์

Kolb (1984, p. 17) นำแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ มาเป็นหลักการ และเหตุผล รวมถึงปรัชญา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติในด้านการศึกษาค้นคว้า นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ยังเป็นการใช้หลักการในการสร้างประสบการณ์ทางการศึกษา ในหลายรูปแบบและนำไปใช้ออกแบบการเรียนรู้ ตามแนวคิดของ Bruner ทุกสาระวิชา สามารถนำไปใช้สอนได้ในทุกระดับ

Moon (2004, p. 103) การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ หรือ Learning from experience และการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ หรือ Learning through experience ในบางครั้ง เรียกว่า การเรียนรู้ โดยใช้ประสบการณ์เป็นฐาน (Experience-based learning)

สรุปได้ว่า แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ทำให้สามารถใช้ข้อมูลเป็นพื้นฐาน ในการวิเคราะห์และพัฒนารูปแบบการสอนที่มีการเน้นการศึกษาเพื่อฝึกประสบการณ์ การพัฒนารูปแบบการสอน และการนำหลักแห่งการเป็นประชาธิปไตยไปพัฒนา เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งนำไปสู่เจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนได้อย่างดี เป็นหลักการที่สามารถนำมาวิเคราะห์และพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนา ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีได้

หลักการของแนวคิดการสอนแบบเน้นประสบการณ์

Jaques (1993) ได้เสนอแนวคิดและหลักการของการเรียนรู้จากประสบการณ์ แล้วนำไปสู่เป้าหมายในการปฏิบัติ เพื่อดำเนินการทดสอบมาตรฐานของตนเอง การปฏิบัติ จะนำไปสู่การเพิ่มประสบการณ์ใหม่และในโอกาสข้างหน้า การเรียนรู้จากประสบการณ์ จึงเป็นวงจรการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เหมือนเกลียวสว่าน การเรียนรู้จึงสามารถได้รับการสนับสนุน จากประสบการณ์เดิมในอดีต หรือการพิจารณาทบทวน หรือ ไตร่ตรองจากประสบการณ์ที่จัดขึ้น เช่น สถานที่ทำงาน การแสดงกิจกรรม การแสดงบทบาทสมมติ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการพบกับ เหตุการณ์จริง หรือประสบพบเจอกับประสบการณ์ใหม่ หลังจากนั้นดำเนินการค้นหาแนวทาง ในการแก้ไขปัญหาอย่างสนใจ บันทึกสิ่งที่เกิดขึ้น และนำมาวิเคราะห์ วิพากษ์ ทบทวน อย่างมีวิจารณญาณ เพื่อสรุปเป็นความรู้ใหม่ เป็นประสบการณ์ใหม่ ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้ จากประสบการณ์สามารถจัดได้หลายรูปแบบ เช่น สัญญาการเรียนรู้ แฟ้มสะสมผลงาน การเรียนรู้จากวารสาร โครงการต่าง ๆ และการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ

Evan (1994) ได้เสนอแนวคิดของการเรียนรู้จากประสบการณ์ว่า เป็นเทคนิคการสอน ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดี เมื่อเป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติและเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จ

ที่ดีกว่าการเรียนรู้จากการอ่านหนังสือ หรือจากระบบที่เป็นทางการ ดังนั้น แนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ จึงหมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทุกชนิด งานทุกประเภท การจัดอบรม การสังเกต การสัมภาษณ์ หรืองานกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ เป็นการปฏิบัติภายใต้ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ กลยุทธ์ของการเรียนรู้จากประสบการณ์เป็นการเรียนรู้ผ่านการวิเคราะห์ วิพากษ์อย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ประสบการณ์เดิมอย่างเป็นระบบ เป็นหัวใจของรูปแบบการเรียนรู้จากประสบการณ์

Comner (1997) ได้เสนอว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์ จำเป็นต้องให้ความรู้เรื่องข้อมูล ข่าวสาร เป็นการเน้นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ เริ่มต้นด้วยการดู การฟัง และพยายามปฏิบัติด้วยตนเอง สร้างความสนใจและการปฏิบัติด้วยแรงจูงใจของตนเอง ตัวอย่างเช่น การชี้จักรยาน การใช้คอมพิวเตอร์ การเดินร่า หรือการร้องเพลง เราจะต้องเน้นการปฏิบัติ จากความถี่ของการปฏิบัติ และเลือกที่จะกระทำอย่างต่อเนื่อง หรือจะกระทำในลักษณะที่แตกต่างจากเดิม เราจะได้รับทักษะใหม่ โดยการสนับสนุนจากครูและจากการปฏิบัติของตัวเอง จากประสบการณ์จากการได้ตอบมากกว่าจะได้จากการอ่านเอกสาร หรือฟังบรรยาย

ทิสนา เขมมณี (2558, หน้า 131) กล่าวว่า หลักการของรูปแบบการสอนแบบเน้นประสบการณ์ ประสบการณ์เป็นแหล่งที่มาของการเรียนรู้ และเป็นพื้นฐานสำคัญของการเกิดความคิด ความรู้ และการกระทำต่าง ๆ

Kolb (1984) ได้เสนอวัฏจักรของกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน คือ ขั้นการรับประสบการณ์รูปธรรม ขั้นการสร้างแนวคิดเชิงนามธรรม และขั้นการทดลอง

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การนำแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ และหลักการมาประยุกต์รูปแบบการสอนนั้น เป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ประมวลความคิดและค้นหาคำตอบร่วมกันอย่างหลากหลายวิธี โดยตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่งผ่านการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และเน้นการลงมือปฏิบัติ สามารถสร้างแนวความคิดที่ได้ประสบการณ์จากการอ่านบทอ่าน มีการสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในการเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น

รูปแบบการสอนแบบเน้นประสบการณ์

Brookfield (1983) ได้อธิบายว่า การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์มี 2 ลักษณะ คือ แบบแรกเป็นการเรียนรู้ที่มีการจัดการ โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้รับความรู้ ทักษะหรือความรู้ใหม่

ส่วนแบบที่ 2 เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเป็นการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการ การเรียนรู้จากการสะท้อนประสบการณ์ที่ได้รับ

Kolb (1984) ให้คำนิยามเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ไว้ว่า เป็นกระบวนการที่ความรู้ได้สร้างขึ้นมาจากการเปลี่ยนผ่านของประสบการณ์ (Learning in the process whereby knowledge is created through transformation of experience) Kolb ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้ใหญ่ว่า เป็นกระบวนการที่เกิดในตัวผู้เรียน เป็นวงจรแห่งการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้จะเริ่มจากจุดใดจุดหนึ่งของวงจรแห่งการเรียนรู้ก็ได้ แต่ต้องดำเนินการให้ครบวงจรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งรูปแบบการสอนจากประสบการณ์ที่ Kolb เสนอ ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง รายละเอียดของวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ มีดังนี้

1. ประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning experience) เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียน เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เป็นส่วนประกอบของชีวิต ประสบการณ์จะนำไปสู่การรวบรวมความสามารถในการจัดการที่ยิ่งใหญ่ เป็นความสัมพันธ์ที่มีค่า ซึ่งประสบการณ์อาจจะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ได้ ทั้งการยอมรับและการปฏิเสธ

2. การสังเกตและการไตร่ตรอง (Observe and reflect) การเรียนรู้ที่ดีที่สุด โดยการให้ผู้เรียนได้มีการสะท้อนกลับ มีการไตร่ตรองประสบการณ์ที่ได้รับ เพื่อนำมาใช้ในการพิจารณาว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ หรือไม่เป็นประโยชน์

3. การพิจารณาถึงความเห็นและการสร้างแนวคิด (Generalize and conceptualize) เป็นการรวบรวมความรู้เพื่อสร้างกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดอื่น ๆ ที่ได้จากประสบการณ์ในอดีต และความรู้ที่ได้จากการกระทำ หรือได้รับมา หรือการได้รับความรู้จากข้อมูล จากครูผู้สอน การสนทนาพูดคุย แล้วนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของตนเอง

4. การตรวจสอบและการบูรณาการ (Experience and integrate) เป็นสิ่งที่ทำทนายที่ดีที่สุด คือ การฝึกปฏิบัติจริง เป็นการทดลอง ฝึกปฏิบัติ และตรวจสอบ เพื่อการลองผิดลองถูก เป็นการตรวจสอบแนวคิด หาความจริงในสถานที่แตกต่างกัน และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง

McGill and Weil (1989) กระบวนการที่บุคคลเดี่ยว หรือเชื่อมโยงกับบุคคลอื่น ได้เผชิญประสบการณ์โดยตรง แล้วสะท้อนอย่างมีเป้าหมาย (Purposefully reflect) มีการตรวจสอบ (Validate) การเปลี่ยนผ่าน (Transform) ให้ความหมายเฉพาะบุคคล (Personal meaning) แล้วหาวิธีการบูรณาการเข้ากับความรู้เดิมด้วยกลวิธีการต่าง ๆ

Honey and Mumford (1992, pp. 1-6) ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จากประสบการณ์ เนื่องจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นกระบวนการขั้นพื้นฐาน แต่มีความสำคัญยิ่งต่อการแสวงหาความรู้ ถ้าหากผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ ผู้เรียนจะไม่สามารถแสวงหา

ความรู้ หรือฝึกฝนทักษะต่าง ๆ และอาจจะทำผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในที่สุดก็จะไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้

จากแนวคิดดังกล่าว Honey and Mumford (1992) ได้กำหนดแนวทางการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามขั้นตอนต่าง ๆ ในทฤษฎีวงจรการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การได้รับประสบการณ์ (Having an experience) เป็นขั้นตอนการรับรู้ด้วยการมีความรู้สึกต่อประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้สอนต้องทำให้ผู้เรียนมีโอกาสสังเกต ไตร่ตรอง เพื่อให้เข้าใจว่า ทำไมจึงต้องเรียนเรื่องที่กำลังเรียน ผู้สอนควรให้ผู้เรียนค้นหาความสัมพันธ์เชื่อมโยงสิ่งที่กำลังเรียนเข้ากับสถานการณ์ในชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้และทักษะจากการเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การทบทวนประสบการณ์ (Reviewing the experience) เป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ เพื่อหาเหตุผลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับจากขั้นตอนแรกว่า ประสบการณ์ที่ได้รับมีผลกระทบอย่างไรต่อตนเอง เรื่องที่เรียนเกี่ยวข้องกับความเชื่อ ความรู้สึก และความคิดเห็นของตนอย่างไร กระบวนการเรียนการสอนในขั้นตอนนี้ จะส่งเสริมให้ผู้เรียนอธิบายเหตุผลตามความคิดของแต่ละคน

ขั้นตอนที่ 3 การสรุปจากประสบการณ์ (Concluding) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเชื่อมโยงการรับรู้ข้อมูลในขั้นตอนที่ผ่านมา โดยการดู การมองเห็น หรือการรับรู้ข้อมูลอย่างไตร่ตรอง เพื่อสร้างความคิดรวบยอด หรือข้อสรุปที่เป็นหลักการ หรือทฤษฎี ถ้าผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้รู้จักการประยุกต์ใช้หลักการ หรือทฤษฎี ก็จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 การวางแผนการปฏิบัติตนในขั้นต่อไป (Planning) เป็นขั้นตอนที่เกิดจากการรับรู้ความคิดรวบยอด แล้วนำมาสู่การลงมือปฏิบัติ หรือทดลองกระทำตามความคิดของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนนี้ จะต้องให้โอกาสผู้เรียนได้เลือกทำงานตามความสนใจและความถนัดของเขา ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เลือก ผู้สอนควรผสมผสานวิธีการต่าง ๆ และจัดกิจกรรม ตลอดจนสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ในขั้นตอนต่าง ๆ ของวงจรการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยทักษะและความรู้ของตนอย่างเต็มที่ มีการประเมินผลการเรียนอย่างต่อเนื่อง

จากทฤษฎีวงจรการเรียนรู้ดังกล่าว Honey and Mumford (1992) จึงแบ่งรูปแบบการสอนออกเป็น 4 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 Activist หมายถึง ผู้เรียนซึ่งชอบการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ชอบลองผิดลองถูก มีความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรม หรือการแก้ปัญหาด้วยการระดมความคิด มีความสุขกับการทำงานกับผู้อื่น วิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนแบบ Activist เรียนรู้ได้ดีที่สุด คือ การแข่งขัน

การทำงานเป็นทีม การเล่นเกม เป็นต้น แต่ผู้เรียนแบบนี้ จะเรียนรู้ได้น้อยที่สุด ถ้ามอบหมายให้อ่านหนังสือ หรือฟังบรรยายเกี่ยวกับทฤษฎี ผู้เรียนแบบ Activist ไม่ชอบทำงานตามลำพัง หรือการทำงานที่ต้องเตรียมตัวมากมาย

แบบที่ 2 Reflector หมายถึง ผู้เรียนซึ่งชอบการคิดพิจารณาไตร่ตรองในหลาย ๆแง่มุม การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์โดยละเอียด ก่อนที่จะสรุปเป็นหลักการ ผู้เรียนแบบ Reflector ชอบสังเกตการทำงานของผู้อื่น ถ้าเป็นสถานการณ์ในห้องเรียน ผู้เรียนแบบนี้ มักจะชอบนั่งด้านหลังห้องเรียนมากกว่าหน้าห้องเรียน จะเรียนรู้ได้ดีที่สุด ถ้าได้มีโอกาสฟังและสังเกตการณ์ เนื่องจากต้องการโอกาสในการเก็บข้อมูลรายละเอียด และมีเวลาคิดก่อนลงมือทำงาน แต่จะไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ถ้าไม่มีเวลาในการวางแผน และมีข้อมูลไม่เพียงพอในการทำงาน แบบฝึกหัดที่ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง ใบงาน หรือแบบฝึกหัดประเภทงานเขียน ที่สามารถนำกลับไปทำที่บ้านได้ เหมาะสมกับผู้เรียนแบบนี้

แบบที่ 3 Theorist หมายถึง ผู้เรียนซึ่งชอบการวิเคราะห์และการสังเคราะห์ ผู้เรียนแบบนี้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากข้อเท็จจริง และการสังเกตการณ์ให้มีความต่อเนื่อง เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันได้ ผู้เรียนแบบ Theorist มักจะมีวิธีคิดอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และมักยึดถือทฤษฎีและหลักการเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้เรียนแบบนี้ จะเรียนรู้ได้ดีที่สุด ถ้าได้ทำงานตามระบบแนวคิดและทฤษฎีที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ชอบการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล แต่จะเรียนรู้ได้น้อยที่สุด ถ้าพวกเขาถูกขอให้ทำงานที่ไม่ได้กำหนดวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน และไม่มีข้อมูลที่สมบูรณ์มากำหนดทิศทางในการทำงาน

แบบที่ 4 Pragmatist หมายถึง ผู้เรียนซึ่งชอบทดลองว่า แนวคิด ทฤษฎี และเทคนิควิธีต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้ว สามารถนำไปปฏิบัติได้ผลดีจริงหรือไม่ ชอบกิจกรรมที่ท้าทาย การตัดสินใจและการแก้ปัญหา ผู้เรียนแบบ Pragmatist จะเรียนรู้ได้ดีที่สุด ถ้าได้ทำกิจกรรมการเรียน ที่เป็นการเชื่อมโยงระหว่างวิชาการและการงานอาชีพที่ตนคาดหวัง หรือกำลังกระทำอยู่ เนื่องจากผู้เรียนแบบนี้ เป็น “นักวางแผน” จึงชอบที่จะได้มีโอกาสนำเอาเทคนิค หรือกระบวนการต่าง ๆ ที่นำไปใช้ได้ผลจริง แต่พวกเขาจะเรียนรู้ได้น้อยที่สุด ถ้าให้พวกเขาทำงานที่นำไปใช้จริงไม่ได้ หรือทำกิจกรรมที่มีได้เป็นผลประโยชน์ใด ๆ ต่อตนเองเลย ผู้เรียนแบบนี้ ควรได้รับการฝึกสอน หรือคำแนะนำที่เป็นข้อมูลป้อนกลับจากผู้เชี่ยวชาญ (Honey & Mumford, 1992, pp. 17-21)

Boud, Cohen, and Walke (2000) ได้ให้ข้อเสนอ (Proposition) ของการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ไว้ว่า

1. ประสบการณ์เป็นพื้นฐานสำคัญ และกระตุ้นการเรียนรู้ทั้งหมด
2. ผู้เรียนสร้างความรู้ (Active construct) จากประสบการณ์ของตนเอง

3. การเรียนรู้เป็นกระบวนการแบบองค์รวม (Holistic approach)
4. การเรียนรู้เป็นการสร้างเชิงสังคมวัฒนธรรม (Socially and culturally constructed)
5. การเรียนรู้ขับเคลื่อนโดยบริบทของสังคม (Socioemotional context) ที่เกิดขึ้น

Greenaway (2002) ได้ประมวลรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ที่มีขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันเป็นวงจรการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มีผู้จัดให้มีขึ้นมา ที่เรียกว่า วงจรการอบรม (Training cycle) หรือเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ การเรียนรู้ของบุคคล การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์นี้ อาจจะมีจำนวนขั้นตอนแตกต่างกันไป

Neill (2004) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ถือว่าเพียงพอแล้วสำหรับการเรียนรู้ สอดคล้องกับปรัชญาการเรียนรู้ของขงจื้อที่กล่าวไว้ว่า “Tell me, and I will forget. Show me, and I may remember. Involve me, and I will understand.” เป็นการเรียนรู้ที่รวมประสบการณ์และการจัดการเรียนรู้ไว้ด้วยกัน

Mark (1994) ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้จากประสบการณ์ว่า มีกระบวนการเรียนรู้เป็นวงจรการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. ประสบการณ์ (Experience) ในขั้นตอนนี้ จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทบทวนประสบการณ์เดิม และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้จากประสบการณ์ โดยผู้สอนต้องกระตุ้นสร้างแรงจูงใจ โดยอาจใช้รูปแบบต่าง ๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การชมวิดีโอ ภาพยนตร์
2. การนำเสนอเนื้อหาสาระ (Content input) ผู้สอนต้องนำเสนอเนื้อหาสาระให้ผู้เรียนรับรู้ อาจใช้การบรรยาย การอ่านจากเอกสารคู่มือ การชมภาพยนตร์ หรือการอภิปรายร่วมกัน
3. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการวิเคราะห์ทบทวนประสบการณ์ โดยการใช้ข้อมูลที่ผู้สอนนำเสนอ การวิเคราะห์นี้ อาจใช้เทคนิคการประชุมกลุ่มย่อย อภิปรายเพื่อหาข้อยุติ
4. การสรุปภาพรวม (Generalizations) เป็นการสรุปแนวคิดในภาพรวม หลังจากได้ข้อมูลและผ่านการวิเคราะห์มาแล้ว จะได้เป็นประสบการณ์ใหม่สำหรับตนเอง
5. การปฏิบัติ หรือการทดลอง (Practice or tryout) เป็นการทดลองปฏิบัติจริง เมื่อได้ผลสรุปของแนวคิด หรือประสบการณ์ใหม่ เพื่อตรวจสอบและยืนยันจากประสบการณ์ที่ได้รับ
6. การส่งต่อ (Transfer) เป็นขั้นตอนของการนำประสบการณ์ใหม่ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้นำไปใช้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ และจะนำไปสู่การเกิดประสบการณ์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นวงจรแห่งการเรียนรู้

Ester (1998) ได้เสนอรูปแบบการสอนจากประสบการณ์ จะมีวงจรการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน โดยได้เสนอแนวคิดว่า ในทุกรูปแบบการสอนจากประสบการณ์ จะมีกระบวนการพื้นฐาน จำนวน

3 ขั้นตอน ประกอบด้วย การปฏิบัติ (Do) การไตร่ตรอง (Reflect) และการประยุกต์ใช้ (Apply) รายละเอียดวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Ester (1998) มีจำนวน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. ประสบการณ์ (Experience) เป็นการรับรู้ประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง จากการเข้าร่วมกิจกรรม หรืออาจจะเป็นการกำหนดประสบการณ์ใหม่
2. การแลกเปลี่ยน (Share) เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล การสังเกต การไตร่ตรอง และการนำเสนอข้อมูล
3. กระบวนการ (Process) เป็นการถกเถียง อภิปรายผลข้อมูล การค้นหา ประสบการณ์ใหม่ และสะท้อนกลับข้อมูล
4. การสรุปภาพรวม (Generalize) เป็นการสรุปภาพรวม และกำหนดเป็น ประสบการณ์ใหม่ และทดสอบ/ ทดลองปฏิบัติจริง
5. การประยุกต์ใช้ (Apply) เป็นการนำผลการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นการนำไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน

รูปแบบวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ Ester (1998) มีความครอบคลุมแนวคิด การเรียนรู้จากประสบการณ์หลายแนวคิด สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และเป็นรูปแบบการสอนที่ได้ใช้ทดลองกับผู้เรียนในมหาวิทยาลัย พบว่า ได้ผลดีเป็นอย่างมาก

นงนุช เสือพุมิ, วัลลณี นาคศรีสังข์ และประไพพิศ สิงหเสม (2560, หน้า 15) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ มีดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างประสบการณ์ (Concrete experience: Act) เป็นขั้นลงมือ หรือทำกิจกรรม จากสภาพจริง โดยอาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้นักศึกษาเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม ไปเรียนรู้ จากสถานการณ์จริง ด้วยการศึกษาค้นคว้า การสัมภาษณ์ การทดลอง และการปฏิบัติจริง

ขั้นที่ 2 การสะท้อนการเรียนรู้ หรือทบทวนการเรียนรู้ (Reflective observation: Reflect) เป็นขั้นของการพูด-การเขียน เช่น นำข้อมูลที่ได้จากขั้นประสบการณ์มานำเสนอ ซึ่งอาจทำได้ ทั้งการพูดและการเขียน

ขั้นที่ 3 การสรุปองค์ความรู้ (Abstract conceptualization: Conceptualize) เป็นขั้นของการสรุปผลการเรียนรู้จากทั้ง 2 ขั้นข้างต้น โดยสรุปอ้างอิงสู่หลักการ มุมมอง หรือแบบแผน ที่กว้างขึ้น อาจร่วมกันสรุป หรือแต่ละคนสรุปก็ได้ นับเป็นการสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยผ่านประสบการณ์ หรือการลงมือกระทำ

ขั้นที่ 4 การประยุกต์ใช้ความรู้ (Active experimentation: Apply) เป็นขั้นของการนำ สิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ ประยุกต์ใช้จริงในการทำโครงการทดลอง การปรับใช้กับชีวิตประจำวัน

การแก้ปัญหา หรือการค้นคว้าวิจัยต่อไป ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้จริงการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ อาจารย์ผู้สอนต้องคำนึงถึงแหล่งทรัพยากรทั้ง 4 คือ 1) เวลา 2) สถานที่ 3) ภูมิปัญญาไทย หรือท้องถิ่น และ 4) สื่อการสอนต่าง ๆ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนสามารถใช้ทรัพยากรดังกล่าว เป็นตัวเชื่อมโยงให้ผู้เรียนก้าวสู่การเรียนรู้ได้อย่างง่ายและมีประสิทธิภาพ

ทริพลีรี เสนิงส์ ณ อยุธา และคณะ (2564, หน้า 116-129) ได้อ้างถึงทฤษฎีวงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ตามสภาพจริง (Authentic experiential learning cycle theory) ซึ่ง Kolb (1984) ได้อธิบายว่า ผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อย่างเป็นกระบวนการที่ดำเนินกันไปเป็นวงจร ซึ่งแต่ละขั้นของการเรียนรู้ ก็จะส่งเสริมการเรียนรู้ของขั้นต่อไป กระบวนการเรียนรู้และการปรับตัวของบุคคล ประกอบด้วย 4 ขั้น ตอนที่ เป็นวงจรต่อเนื่องกัน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประสบการณ์รูปธรรม เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเข้าไปมีส่วนร่วมและรับรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ เน้นการใช้ความรู้สึก และยึดถือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงตามที่ตนประสบในขณะนั้น

ขั้นที่ 2 การไตร่ตรอง เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมุ่งที่จะทำความเข้าใจความหมายของประสบการณ์ที่ได้รับ โดยการสังเกตอย่างรอบคอบ เพื่อการไตร่ตรองพิจารณา

ขั้นที่ 3 การสรุป เป็นหลักการนามธรรม เป็นขั้นที่ผู้เรียนใช้เหตุผลและใช้ความคิดในการสรุปความคิดรวบยอด เป็นหลักการต่าง ๆ

ขั้นที่ 4 การทดลองปฏิบัติจริง เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำความเข้าใจที่สรุปได้ในขั้นที่ 3 ไปทดลองปฏิบัติจริง เพื่อทดสอบว่าถูกต้อง หรือขั้นตอนนี้ เน้นที่การประยุกต์ใช้

จากรูปแบบการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์มีหลายขั้นตอน โดยส่วนใหญ่จะอ้างถึงทฤษฎีของ Kolb (1984) คือ วงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ตามสภาพจริง (Authentic experiential learning cycle theory) ที่แสดงให้เห็นกระบวนการเรียนรู้ตามสภาพจริง จากทฤษฎีนี้ Kolb (1984) ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนแต่ละคนจะเน้นในขั้นต่าง ๆ แตกต่างกัน ทำให้มีการใช้ขั้นต่าง ๆ ในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน เช่น เน้นที่ขั้นที่ 1 เน้นขั้นที่ 2 เน้นที่ขั้นที่ 3 หรือเน้นที่ขั้นที่ 4

ลักษณะการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์

การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้จากประสบการณ์ นักวิชาการหลายท่านได้อธิบายลักษณะของการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ไว้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

Kolb and Lewis (1986) ยังได้เสนอว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์จะมีคุณลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากการเรียนรู้ทั่วไป ซึ่งคุณลักษณะของการเรียนรู้จากประสบการณ์นั้นจะประกอบไปด้วย

1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการ ไม่ใช่ผลลัพธ์
2. การเรียนรู้เป็นความต่อเนื่องภายใต้ประสบการณ์ของบุคคล
3. การเรียนรู้เป็นการแสวงหาทางออกในการแก้ไขปัญหา
4. การเรียนรู้เป็นองค์รวม เพื่อการพัฒนาปรับปรุง
5. การเรียนรู้เป็นความเชื่อมโยงระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม
6. การเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างสรรค์ความรู้

Woolfe (1992) ได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้จากประสบการณ์ ไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้จากประสบการณ์ ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล โดยใช้ประสบการณ์ของตนเองเป็นฐานในการเข้าใจตนเอง (Self-understanding) และสำรวจความต้องการแหล่งข้อมูล และวัตถุประสงค์ของตนเอง

2. การมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ในเชิงรุก มากกว่ารับ

3. อำนาจในการควบคุมการเรียนรู้ จะถูกเปลี่ยนแปลงจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนจะเท่าเทียมกัน

4. ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง โดยการเรียนรู้จะเกิดขึ้น เมื่อผู้เรียนพยายามดูดซับความรู้ภายนอกเข้าสู่กรอบความคิดภายในของตนเอง ผู้เชี่ยวชาญจะเป็นเพียงแหล่งข้อมูลและผู้ดำเนินงาน

Burnard (1996) อธิบายว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์มีลักษณะสำคัญ คือ

1. เป็นการเรียนรู้ที่เน้นการกระทำ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีที่สุด เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติอย่างจริงจัง นอกจากนี้ ยังเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ โดยเท่าเทียมกับผู้สอน และมีสิ่งเร้าที่หลากหลายกว่าการบรรยายของผู้สอนเพียงอย่างเดียว เช่น บทบาทสมมติ การแสดงละคร เป็นต้น ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้น่าสนใจมากขึ้น

2. ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้คิดทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง เนื่องจากประสบการณ์อย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะมั่นใจได้ว่า มีการเรียนรู้เกิดขึ้น ความสำคัญจึงอยู่ที่การบูรณาการประสบการณ์ใหม่กับประสบการณ์เดิม โดยผ่านกระบวนการคิดทบทวน ซึ่งอาจเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนโดยลำพัง หรือเกิดขึ้นโดยกระบวนการกลุ่มจากการอภิปราย

3. ผู้สอนยอมรับการเรียนรู้ของผู้เรียนจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่ตีค่าให้ความหมาย หรือแปลความในสิ่งที่ผู้เรียนนำเสนอ เพราะการให้คุณค่า เป็นบทบาทของผู้เรียนเอง ผู้สอนมีบทบาทเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกมากกว่าครูผู้บรรยาย หรือผู้นำ

4. เป็นการเรียนรู้ที่เน้นประสบการณ์ของแต่ละบุคคล โดยให้ความสำคัญกับความเข้าใจของผู้เรียน และการสร้างมุมมองต่าง ๆ ตามความคิดของผู้เรียนเอง

5. ประสบการณ์ของบุคคลเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่า ผู้เรียนจะถูกกระตุ้นให้คิดทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์ในอดีต เพื่อวางแผนสำหรับอนาคต จึงกล่าวได้ว่าเป็นการพยายามใช้ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

6. มีการรับฟังซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นหัวใจของการเรียนรู้ ผู้สอนไม่เพียงแต่รับฟังทุกคน แต่ต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนรับฟังซึ่งกันและกัน โดยเคารพในความเป็นบุคคล และแสดงบทบาทในการเป็นผู้ฟังที่ดี

สรุปได้ว่า จากการศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นประสบการณ์ ร่วมกับกลวิธีการสอนอ่าน ได้รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย กระบวนการในการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นประมวลความคิดและค้นหาคำตอบ (Concept development and problem solving) 2) ขั้นเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Experiential learning) 3) ขั้นประยุกต์ใช้ (Implementation) 4) ขั้นอภิปราย สรุปผล (Discussion and conclusion) และ 5) ขั้นวัดและประเมินผล (Assessment)

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ความหมายของการอ่าน

การอ่าน เป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันทักษะหนึ่ง เพราะการอ่านหนังสือ จะได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความเข้าใจ แนวคิด อารมณ์ และจินตนาการได้นอกจากนี้ การอ่านยังมีบทบาทสำคัญในการศึกษาเล่าเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านทั้งสิ้น นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านจำนวนมาก ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่าน ต้องอาศัยความรู้จากหลายสาขา แต่ละสาขาก็สนใจศึกษาการอ่านในแง่มุมมองที่แตกต่างกันไป ดังนั้น เมื่อศึกษาความหมายของการอ่านเป็นจำนวนมาก จึงพบว่า มีการให้ความหมายใน 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ ในระยะแรก ประมาณช่วงปี ค.ศ. 1960 ถึงระยะต้นของช่วงปี ค.ศ. 1970 นักศึกษามักให้ความหมายของการอ่านในเชิงทักษะ และเน้นที่ความรู้ทางภาษาของผู้อ่าน ในระยะต่อมา ตั้งแต่ประมาณช่วงปี ค.ศ. 1970 จนถึงปัจจุบัน ความหมายของการอ่าน พบว่า มี 2 ลักษณะ คือ เป็นการให้ความหมายในแง่ของกระบวนการคิด หรือกระบวนการทางสมองและสติปัญญา กับการให้ความหมายในเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยเน้นที่พื้นฐานความรู้ของผู้อ่านด้วยเหตุนี้ นักการศึกษา นักจิตวิทยา และนักภาษาศาสตร์ ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

Goodman and Burk (2004, pp. 5-11) กล่าวว่า การอ่าน คือ เกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psychological linguistic) ซึ่งในข้อความจะมีตัวชี้แนะให้ผู้อ่านเลือก เพื่อเดาความหมายของเนื้อความทั้งหมด กระบวนการทั้งหมดนี้ ต้องผ่านกระบวนการทางสมอง และในขณะที่สมองรับรู้ตัวอักษรนั้น ผู้อ่านต้องมีการคาดเดาล่วงหน้า โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

Crawley (1995, pp. 14-15) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ซึ่งผู้อ่านต้องใช้กระบวนการคิดระลึกถึงคำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็น แล้วจึงเข้าใจความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่าน

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548, หน้า 82) ให้คำนิยามการอ่านว่า เป็นเกมการเดาทางจิตวิทยาอย่างหนึ่ง ผู้อ่านที่ดี (อ่านเก่ง) จะอ่านผิด หรือเข้าใจผิด เพราะสมมติฐานเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ (ไวยากรณ์) วลี หรือประโยคที่ปรากฏนั้นไม่ถูกต้อง ส่วนความผิดพลาดของผู้อ่านที่ไม่เก่ง จะมาจากการมีความรู้น้อย ไม่เพียงพอเกี่ยวกับการวิเคราะห์ถ้อยคำ มีความรู้ความเข้าใจในด้านโครงสร้างไวยากรณ์

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2546, หน้า 70) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากข้อความ หรือถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์ หรือจารึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

สมุทร เชนเชาวนิช (2549, หน้า 11) กล่าวว่า การอ่าน คือการสื่อความหมาย เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนกับผู้พูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ และอาจจะตอบโต้กับผู้อื่นด้วย

อมรลักษณ์ สัพโส (2550, หน้า 8) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่สื่อสารกันระหว่างผู้ส่งสาร หรือผู้เขียนกับผู้รับสารหรือผู้อ่าน โดยอาศัยความรู้ ความสามารถในการสื่อความหมายจากตัวอักษรที่ปรากฏ และอาศัยประสบการณ์เดิมเพื่อช่วยแปลความหมายให้ชัดเจนขึ้น จะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ง่ายขึ้น

การุณนันทน์ รัตนแสนวงษ์ (2550, หน้า 27) ความหมายของการอ่าน คือ การเข้าใจหนังสือด้วยการสังเกต พิจารณา และถ่ายทอดความรู้ ความคิดของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน การตีความจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ก็มีความจำเป็นสำหรับมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะการอ่านจะทำให้เราได้รับความรู้ ข่าวสาร ทำให้เรามีความคิดที่กว้างขวางขึ้น และยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลินใจด้วย

ลำลี รักสุทธี (2553, หน้า 1) กล่าวว่า การอ่าน คือ การตีความ แปลความจากตัวอักษรที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ออกมาเป็นข้อมูลความรู้ สูการรับรู้ การเข้าใจของผู้อ่าน

วรรณิ โสภประยูร (2553, หน้า 128) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า เป็นกระบวนการทางสมอง ที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำ หรือสัญลักษณ์ โดยออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิด และความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

จากความหมายของการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อการเข้าใจแนวคิดหลัก และวัตถุประสงค์ของเนื้อหา การเข้าใจรายละเอียดและข้อมูลเฉพาะเจาะจง การวิเคราะห์ และการตีความหมาย และความเข้าใจคำศัพท์และบริบท

ความหมายของความสามารถในการอ่าน

ความสามารถในการอ่าน คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมาย สามารถตีความ จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏในบทอ่าน โดยอาศัยกระบวนการคิดและการปฏิสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน รวมไปถึงอาศัยความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิม ในการทำความเข้าใจให้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Carr (1987, p. 27) ที่อธิบายว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถในการตีความจากเรื่องที่อ่าน และจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ผู้อ่านสามารถนำความรู้เดิม มาใช้ในการตีความและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

Grellet (1999) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่าน หมายถึง การดึงเอาข้อมูลจาก สิ่งที่ได้อ่านออกมาอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยที่ความเข้าใจในการอ่านที่แท้จริง คือ การดึงความหมายจากสิ่งที่อ่าน โดยอ้างอิงและสร้างเป็นความหมายเอง

Ylvisaker (2006) อธิบายเกี่ยวกับความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า เป็นกระบวนการที่รับรู้ความหมายจากภาษาเขียน ไม่ว่าจะจากหนังสือ หรือรูปแบบภาษาเขียนต่าง ๆ และนำไปสู่การสร้างความหมายนั้น ๆ จากภาษาเขียน โดยการสร้างความหมาย ซึ่งให้เห็นว่า ผู้อ่าน จะต้องทำความเข้าใจมากกว่าจากที่ได้อ่าน ซึ่งเป็นการแปลความหมายนั้นลึกลงไปจากที่อ่าน อาจจะอิงตามประสบการณ์ที่ผู้อ่านมี ดังนั้น ความเข้าใจในการอ่าน จึงเป็นมากกว่าความสามารถ ในการอ่าน หรือการรู้ว่าคำนั้นแปลว่าอะไร แต่เป็นการทำความเข้าใจความหมายที่ส่งผ่าน โดยผู้เขียนมายังผู้อ่าน

Brumitt (2008) ได้อธิบายไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นหลักสำคัญของการอ่าน โดยที่ผู้อ่านจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการที่เกิดขึ้น ได้แก่ การใช้ความรู้ ความเข้าใจในตัวอักษร คำ หรือประโยคที่ปรากฏ ซึ่งเป็นการสร้างความหมายจากข้อความนั้น ๆ

สมุทร เชนเชาวิช (2549) ได้นิยามความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอนุมานข้อสนเทศ หรือความหมายที่พึงประสงค์จากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วอย่างมีประสิทธิภาพ

มากที่สุด ซึ่งความเข้าใจในการอ่านจะสัมพันธ์กับประสบการณ์ของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการอ่าน ถ้าอ่านแล้วยังไม่เข้าใจ ก็อาจกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น และการอ่านนั้นจะไม่มีประโยชน์ อีกทั้ง ยังเสียเวลาในการอ่าน ถ้าเป็นเพียงการเห็นตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น

ศศิภาณูญ์ ชิดนอม (2553) ยังได้อธิบายถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นสิ่งสำคัญของการอ่าน เนื่องจากเป็นวัตถุประสงค์หลักในการอ่าน คือ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย ถึงแม้ว่าผู้อ่านสามารถออกเสียงได้ถูกต้องรวดเร็วเพียงใด หากไม่เข้าใจหรือจับใจความจากสิ่งที่อ่านไม่ได้ ก็ถือว่า การอ่านนั้นไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิง

จากนิยามความสามารถในการอ่านข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านคือ ความสามารถในการเข้าใจและการสร้างความหมายจากสิ่งที่ได้อ่าน โดยเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นระหว่างผู้อ่านและเนื้อเรื่อง ซึ่งผู้อ่านต้องใช้ความรู้ทางด้านคำศัพท์ โครงสร้างของประโยค หรือไวยากรณ์ และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่าน จนนำไปสู่การแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ ออกมาเป็นความรู้ และเกิดเป็นความเข้าใจ รวมถึงการสร้างความหมายตามเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ซึ่งความเข้าใจในการอ่าน เป็นสิ่งสำคัญเพราะช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จ และการอ่านจะไม่เกิดประโยชน์ใดเลย หากผู้อ่านไม่เข้าใจในเรื่องที่ตนอ่าน

ความเข้าใจและระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่าน ถือเป็นจุดหมายสูงสุดของการอ่าน ทั้งนี้ เนื่องจากจุดมุ่งหมายหลักของการอ่านก็เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย ในการอ่านสื่อใดก็ตาม ถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ถือว่าเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์ Gunning (1992, p. 188) และ Rubin (1993, p. 194) กล่าวว่า การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในการอ่านได้คตินั้น ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะ ดังนี้

1. รู้จักคำ (Perception of the world use) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้เข้าใจ ก็ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษรและเข้าใจความตรงกับผู้เขียน เพราะความเข้าใจความหมายของคำนั้น เป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท

2. เข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the idea expressed)

3. มีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียน (Reaction to their idea) เป็นการประเมินความคิด

จรัล ลีมหัน (2540, หน้า 15) ได้แบ่งระดับความเข้าใจโดยอาศัยพื้นฐานจากนอริส เซ็นเดอร์ ซึ่งดัดแปลงมาจาก Bloom's taxonomy ออกเป็น 7 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจ (Memory) คือ การจำในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง วัน เดือน ปี คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือคำสั่งที่ให้ไว้
 2. ระดับแปลความหมาย (Translation) คือ การนำข้อความ หรือเนื้อเรื่องทีอ่านไปแปลเป็นรูปแบบอื่น เช่น แปลจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญไปเขียนเป็นแผนภูมิ แผนที่ เป็นต้น
 3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือ การเข้าใจ หรือมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้โดยตรง เช่น การเข้าใจสาเหตุ ก็สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้าว่า จะมีอะไรเกิดขึ้นต่อไป อีกทั้ง ยังสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ โดยที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้อย่างชัดเจน และสามารถเข้าถึงจิตใจและความรู้สึกของตัวละครในเรื่อง
 4. ระดับการประยุกต์ (Application) คือ การเข้าใจหลักการ และสามารถนำหลักการนั้นไปประยุกต์ใช้ หรือปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันจนประสบความสำเร็จ
 5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือ ความสามารถในการอ่านและแยกแยะส่วนประกอบเข้ากันเป็นส่วนใหญ่ เช่น การโฆษณาชวนเชื่อ สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้เขียนคือใคร ทำงานอะไร และมีจุดหมายอย่างไร หรือสามารถวิเคราะห์บทประพันธ์ต่าง ๆ ได้
 6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) คือ การสามารถนำความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้จากสิ่งที่อ่านมารวบรวม เรียบเรียงเข้าด้วยกัน
 7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) คือ ความสามารถในการวางเกณฑ์ตัดสินสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นฐาน
- กานิ่ง เคนดว (2549, หน้า 33) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้เป็น 4 ระดับ คือ
1. การอ่านขั้นพื้นฐาน (Literal reading) เป็นการอ่านเนื้อเรื่องง่าย ๆ และเป็นการอ่านเพื่อจับใจความที่ปรากฏอยู่อย่างชัดเจนในเนื้อเรื่อง
 2. การตีความ (Interpretation reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถเดาเหตุการณ์ที่เป็นใจความของเรื่องได้ แม้ว่าในเนื้อเรื่องจะไม่ได้เล่าไว้อย่างชัดเจน โดยอาศัยการตีความจากเรื่องที่อ่าน
 3. การอ่านขั้นวิจารณ์ (Critical reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านประเมินจากการอ่านได้ว่า ตัวละครมีลักษณะอย่างไร เนื้อหามีคติข้อเตือนใจอะไร
 4. การอ่านขั้นสร้างสรรค์ (Creative reading) เป็นการอ่านที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดใหม่ ๆ สามารถสร้างจินตนาการได้กว้างไกล สามารถแสดงความคิดเห็นและแนะแนวทางการแก้ปัญหาจากเรื่องที่อ่าน นอกเหนือจากที่มีเล่าอยู่แล้วในเรื่อง

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่าน คือ การเข้าใจแนวคิดหลักและวัตถุประสงค์ของเนื้อหา การเข้าใจรายละเอียดและข้อมูลเฉพาะเจาะจง การวิเคราะห์และการตีความหมาย และความเข้าใจคำศัพท์และบริบท โดยประเมินจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้ว

องค์ประกอบและความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านจะบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ได้ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลายอย่าง ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

Williams (1986, p. 12) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบและความเข้าใจในการอ่าน คือ

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) ผู้อ่านจะต้องรู้การประสมตัวอักษร การสะกดคำ และการจดจำคำเหล่านั้นได้
2. ความรู้ในเรื่องของภาษา (Knowledge of the language) ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้ในด้านรูปแบบของคำ
3. ความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) การอ่านมิใช่การทำความเข้าใจเฉพาะแต่ละประโยค แต่ผู้อ่านจะต้องมองภาพรวม และพิจารณาความสัมพันธ์แต่ละประโยคในการตีความ
4. ความรู้รอบตัว (Knowledge of the world) ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวมาก จะทำให้สามารถเลือกความรู้ที่นำมาเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น และการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ก็จะง่ายขึ้นตามลำดับ
5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for reading and reading style) ผู้อ่านแต่ละคนจะมีเหตุผลในการอ่านที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน เช่น การอ่านแบบผ่าน ๆ (Skimming) เพื่อกวาดสายตาดูหัวข้อข่าวที่สำคัญ ๆ หรือการอ่านแบบหารายละเอียดเมื่ออ่านตำราเรียน (scanning) เป็นต้น

Ryder and Graves (1994, pp. 16-19) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญในความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิม คือ กลุ่มของความรู้เดิมที่อยู่ในความทรงจำ และถูกนำมาใช้เมื่อเราพยายามจะทำความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ประสบการณ์เดิมนี้อาจเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นเมื่อได้รับข้อมูลใหม่ หรือสร้างประสบการณ์ใหม่ขึ้นมา ประสบการณ์เดิมนี้อาจถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน
2. กลวิธีควบคุมการเรียนรู้ (Metacognition) คือ การตระหนักในการใช้กลวิธีในการอ่านที่จะช่วยทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนใช้ความคิดของตนเอง กลวิธีควบคุม

การเรียนรู้นี้ ไม่ใช่เป็นเพียงการเชื่อมโยงประสบการณ์ของผู้อ่านเข้ากับเรื่องทีอ่านเท่านั้น แต่ผู้อ่านยังต้องรู้กลวิธีต่าง ๆ เหล่านั้น สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมและเรื่องทีจะอ่านอย่างไร จะใช้กลวิธีในการอ่านเมื่อไรและใช้อย่างไร โครงสร้างของเนื้อหา (Text structure) เป็นสิ่งสำคัญทีจะช่วยผู้อ่านได้ หากผู้อ่านเข้าใจการวิเคราะห์โครงสร้างของการเขียนในเนื้อความนั้น ๆ และรู้จุดมุ่งหมายในการหาข้อมูลได้เด่นชัด

จากองค์ประกอบและความเข้าใจในการอ่านข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า สิ่งทีจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านให้มีประสิทธิภาพนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างทีต้องอาศัยความรู้ทางภาษา ความรู้ในด้านอื่น ๆ และกลวิธีในการอ่าน โดยผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิมของตนเอง ผสมผสานกับความรู้ใหม่ ทำให้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ

ประเภทและวิธีการอ่าน

ในการอ่านหนังสือ หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีจุดประสงค์ในการอ่านทีแตกต่างกัน บางคนอาจจะอ่านเพราะความพอใจ หรือความสนใจ บางคนอาจจะอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ หรือเพื่อความเพลิดเพลิน ซึ่งจุดประสงค์ในการอ่านจะเป็นตัวกำหนดประเภทและวิธีการอ่าน

สมุทรา เช่น เชาวนิช (2549, หน้า 23) ได้แบ่งประเภทของการอ่านทีสอดคล้องกับ Williams (1986, p. 12) และ Wallace (1996, pp. 6-7) ไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษ (Work-study type reading) เป็นการอ่านทีมีจุดมุ่งหมาย และต้องการความครอบคลุมด้านเนื้อหาให้ได้มากที่สุด รวมถึงความหมายตรงและความหมายแฝงของคำศัพท์ด้วย

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง (Recreatory reading) เป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์ หรือเพื่อให้รู้สึกผ่อนคลาย เช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น หนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นการอ่านทีไม่ต้องการความเข้าใจลึกซึ้งมากนัก

Wallace (1996, pp. 6-7) ได้เพิ่มประเภทของการอ่านอีก 1 ประเภท คือ การอ่านเพื่อการอยู่รอด (Reading for survival) ซึ่งหมายถึง การอ่านสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น ป้ายประกาศ รวมถึงข้อความต่าง ๆ อาทิ “STOP” “EXIT” “ENTRY” เป็นต้น

จากประเภทของการอ่านดังกล่าว จะเห็นว่า การอ่านแต่ละประเภทจะมีวัตถุประสงค์ในการอ่านทีแตกต่างกัน และวิธีทีใช้ในการอ่านก็แตกต่างกันอีกด้วย ฉะนั้น ในการสอนอ่าน ผู้สอนควรฝึกให้อ่านหลาย ๆ วิธี ซึ่ง สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530, หน้า 88-89) และ Grellet (1995, p. 4) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านทีรู้จักโดยทั่วไปไว้ ดังนี้

1. การอ่านแบบเปิดผ่าน ไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้ตั้งคำถามไว้ในใจก่อนเริ่มอ่าน รู้จุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน และต้องได้รับการฝึกการคาดเดา (Prediction)

2. การอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) เช่น ตัวเลข วันที่ สถานที่ ราคา เป็นต้น ผู้สอนต้องเลือกบทเรียนที่ช่วยในการฝึก เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ ข่าวโฆษณา และสินค้าต่าง ๆ

3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Receptive reading) ผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อเขียน ทั้งใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย แต่มิได้หมายถึงต้องเข้าใจทุกคำ เนื่องจากข้อเขียนแต่ละข้อเขียน ย่อมมีรายละเอียดปลีกย่อยที่อยู่ในระดับที่สำคัญไม่เท่ากัน

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical reading) การอ่านแบบนี้ เป็นทักษะที่ยากที่สุด ควรใช้ในการอ่านระดับที่สูงขึ้น เพราะผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่ตนอ่าน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่มาสนับสนุน หรือโต้แย้งต่อข้อเขียนนั้น ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ประเภทของการอ่านนั้น ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการอ่านว่า ผู้อ่านต้องการความเข้าใจรายละเอียดมากน้อยเพียงใด โดยการเริ่มจากการอ่านรวดเร็ว อ่านเฉพาะเจาะจง อ่านเพื่อหารายละเอียด หรืออ่านแล้วมีการวิเคราะห์เพื่อนำมาวิจารณ์

ระดับความสามารถในการอ่าน

ระดับความสามารถในการอ่าน เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการอ่าน เพราะความสามารถในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากระดับที่ง่ายไปจนถึงระดับที่ยาก ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้ Widdowson (1978, p. 174) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจ (Comprehending) ซึ่งผู้อ่านต้องใช้ความสามารถทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ แปลความหมายโดยตรงของประโยค

2. ระดับการตีความ (Interpreting) ผู้อ่านไม่เพียงแต่แปลความหมายจากคำและประโยคเท่านั้น แต่ยังตีความหมายของประโยคต่าง ๆ โดยการอนุมานจากความสัมพันธ์ของประโยค ผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน ต้องมีความสามารถทั้ง 2 ระดับ

อุซุพร บลพิบูลย์ (2550, หน้า 11-13) จัดระดับความสามารถในการอ่านไว้ 4 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความหมายตามตัวอักษร (Literal comprehension) เป็นความสามารถที่ผู้อ่านสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยใช้ข้อมูลที่ปรากฏตามตัวอักษรในบทอ่าน

2. ระดับการตีความ (Interpretive comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวเอาไว้ตรง ๆ แต่แฝงเอาไว้ในเนื้อความ ทักษะการอ่านระดับนี้ ได้แก่ การจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน การระบุค่าที่อ้างถึง และการสรุปใจความสำคัญ เป็นต้น

3. ระดับวิจารณ์ (Critical comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดเพื่อวิเคราะห์และประเมินความถูกต้อง คุณค่า และความเป็นจริงของสิ่งที่อ่าน

4. ระดับสร้างสรรค์ (Creative comprehension) คือ ผู้อ่านต้องใช้ทักษะการคิดแก้ปัญหา เพื่อเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในบทอ่าน และสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่อ่าน

Conley (1995, p.178) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านไว้ 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal statements) เป็นการอ่านที่มีความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏในเนื้อหา

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretive statements) เป็นการอ่านที่ต้องตีความหมายแฝง ที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้โดยตรง

3. ระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ใช้ (Applied statements) เป็นการอ่านที่นำเสนอแนวคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้ ผู้อ่านจะเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิม ผนวกเข้ากับความรู้ที่ได้จากข้อความที่อ่าน เพื่อสรุปว่า จะนำเอาความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้อย่างไร

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า ระดับความสามารถในการอ่านนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 4 ด้าน คือ ด้านการเข้าใจแนวคิดหลักและวัตถุประสงค์ของเนื้อหา ด้านการเข้าใจรายละเอียดและข้อมูลเฉพาะเจาะจง ด้านการวิเคราะห์และการตีความหมาย และด้านความเข้าใจคำศัพท์และบริบท

เจตคติต่อภาษาอังกฤษ

ความหมายของเจตคติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้ความหมายเจตคติว่า “ท่าที หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง” และภาษาอังกฤษใช้คำว่า Attitude พจนานุกรม Cambridge (2019) ให้คำจำกัดความของเจตคติ หรือ Attitude ว่า หมายถึง “ความรู้สึก หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง หรือบางคน หรือวิธีการปฏิบัติที่เกิดจากสิ่งนี้” (A feeling or opinion about something or someone, or a way of behaving that is caused by this)

นอกจากนี้ สมเกียรติ รัชมณี (2554, หน้า 28) อธิบายว่า ทั้งเจตคติและทัศนคติเป็นศัพท์ที่บัญญัติขึ้นใช้ในภาษาไทย แทนคำ Attitude ในภาษาอังกฤษ แต่เรายังบัญญัติ

เป็นภาษาบาลี-สันสกฤต เพราะภาษาบาลี-สันสกฤต ได้เข้ามาอยู่ในวิถีชีวิตของคนไทยช้านาน เจตคติเกิดจาก เจต (เจ-ตะ) + คติ (คะ-ติ) “เจต” เป็นบาลี (สันสกฤตใช้ เจตสุ) หมายถึง “ใจ” หรือ “สิ่งที่คิด” ส่วนคำ “คติ” เป็นบาลี หมายถึง เรื่องทาง แนวทางความเป็นไป ดังนั้น “เจตคติ” จึงอาจ แปลได้ว่า แนวทางที่คิด หรือที่เกิดขึ้นในใจ ทักษณคติมาจากคำ Attitude ในภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน คำนี้เกิดจาก ทักษณ + คติ คำ “ทักษณ” มาจาก ทุสฺน ในภาษาสันสกฤต หมายถึง ความเห็น การเห็น เครื่องรู้เห็น สิ่งที่เห็น การแสดง จึงอาจแปลความได้ว่า “ทางที่เห็น” “แนวความคิดเห็น” นั่นเอง การใช้คำ “ทักษณคติ” กับ “เจตคติ” จึงไม่มีนัยที่แตกต่างกัน เมื่อใช้แทน “Attitude” เพียงแต่ ถ้าเลือกใช้ “เจตคติ” ให้เข้ากับบุคคลมัช เพราะได้เลือกใช้คำตามที่สังคมได้กำหนดขึ้นใหม่แล้ว มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงเจตคติไว้ ดังนี้

Alport (1935 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) ให้นิยามเจตคติว่า หมายถึง สภาพความพร้อมของจิต ซึ่งเกิดขึ้นโดยประสบการณ์ สภาพความพร้อมเป็นแรงพยายาม ที่จะกำหนดทิศทาง หรือปฏิกริยาต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

Thurestone (1946 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543) มองเจตคติว่า หมายถึง ระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวก หรือลบ ที่มีต่อสิ่งหนึ่ง เช่น สิ่งของ บุคคล บทความ องค์ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ แสดงให้เห็นความแตกต่างว่า เห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วย

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 52) กล่าวว่า เจตคติ หรือทักษณคติ หมายถึง ความรู้สึกเชื่อ ศรัทธาต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมา ซึ่งอาจจะ เป็นไปในทางดี หรือไม่ดีก็ได้ เจตคดียังไม่จัดเป็นพฤติกรรม แต่เป็นตัวการที่จะทำให้เกิดพฤติกรรม ดังนั้น เจตคติจึงเป็นคุณลักษณะของความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในใจ

สุรางค์ ไคว้ตระกูล (2553, หน้า 186) ได้กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง แนวโน้มที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรม สนองต่อสิ่งแวดล้อม หรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด (Ideas) เจตคติอาจจะเป็นบวก หรือลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรม ที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติทางลบก็จะหลีกเลี่ยง เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ และเป็นการแสดงออก ของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545, หน้า 138) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง สภาวะความพร้อม ทางจิต ที่เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ต่าง ๆ ไปในทิศทางใด ทิศทางหนึ่ง และสภาวะความพร้อมทางจิตนี้ จะต้องอยู่นานพอสมควร

ลักษณะ สรีรวัฒน์ (2544, หน้า 69) เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก (อารมณ์) ความคิดเห็น (ปัญญา) หรือท่าที (พฤติกรรม) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

นพมาศ ชีรเวทิน (2542, หน้า 90) เจตคติ หมายถึง ความเชื่อที่คงทน ซึ่งมนุษย์เรียนรู้มาเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง

วันเพ็ญ บุญชุม (2542, หน้า 88) ให้ความหมายว่า เจตคติ หมายถึง สภาพความพร้อมทางจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาพความพร้อมนี้ จะเป็นแรงที่จะกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540, หน้า 108) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง การเตรียมพร้อมของสภาพจิตใจของบุคคลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เจตคติเป็นอารมณ์ที่มีอยู่ในทุกคน แต่อยู่ในระดับที่แตกต่างกัน เจตคติเป็นสิ่งที่ผลักดันบุคคลให้แสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ อันอยู่ในลักษณะที่พึงพอใจก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความเข้าใจ ความรู้สึก หรือความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หรือผู้คน หรือวิธีการปฏิบัติที่เกิดจากสิ่งนี้ คำศัพท์ “ทัศนคติ” กับ “เจตคติ” ไม่มีนัยที่แตกต่างกัน เมื่อหมายถึง “Attitude”

องค์ประกอบของเจตคติ

อริสรา จรุงธรรม (2559, หน้า 31) อธิบายว่า เจตคติมี 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive component) คือ ความรู้ ความคิดของบุคคล ที่จะพิจารณากระทำตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective component) คือ สภาพอารมณ์ซึ่งเป็นผลจากความคิด ถ้าบุคคลมีความคิดในทางที่ดี หรือไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลนั้นจะรู้สึกยอมรับ หรือปฏิเสธต่อสิ่งนั้น
3. องค์ประกอบด้านการปฏิบัติ (Behavioral component) คือ ความรู้สึกโน้มน้าวซึ่งจะปฏิบัติ ซึ่งจะอยู่ในรูปของการยอมรับ หรือปฏิเสธต่อสิ่งต่าง ๆ

ศุภวัฒน์ ปภัสสรกาญจน์ (2553, หน้า 7) มีความเห็นว่า โดยทั่วไป เจตคติ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเร้านั้น ๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าต่าง ๆ เป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้น แล้วพบว่า พอใจ หรือไม่พอใจ ต้องการ หรือไม่ต้องการ ดี หรือเลว องค์ประกอบทั้ง 2 อย่าง มีความสัมพันธ์กัน เจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ ความเข้าใจมาก แต่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์น้อย

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioural component) เป็นองค์ประกอบด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุน หรือคัดค้าน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่ เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จะประกอบด้วยทั้ง 3 องค์ประกอบ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป บุคคลมักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่ แต่ก็ไม่เสมอไปทุกกรณี ในบางครั้ง เรามีเจตคติอย่างหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้อแสดงพฤติกรรมตามเจตคติที่มีอยู่

นพมาศ ชีรเวทิน (2542, หน้า 90) กล่าวถึงองค์ประกอบเจตคติ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ความเชื่อและความคิด หมายถึง ความเชื่อหรือความไม่เชื่อ ความคิดและความรู้ โดยบุคคลจะต้องมีความรู้ ความเชื่อ หรือความเข้าใจต่อสิ่งเร้าก่อน จึงจะเกิดเจตคติได้
2. ความชอบ หรือความรู้สึก จะเกี่ยวข้องกับอารมณ์ เช่น ความรัก ความชอบ หรือความไม่ชอบ และความเกลียดชัง ในขั้นนี้ จะเป็นเจตคติที่มีทิศทาง แล้วทำให้เปลี่ยนแปลงค่อนข้างยาก องค์ประกอบด้านนี้ จัดเป็นองค์ประกอบที่นักจิตวิทยานิยมมากที่สุดในการวัดเจตคติของบุคคล
3. การกระทำ หรือการแสดงพฤติกรรม เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะมีพฤติกรรมโต้ตอบสิ่งเร้า โดยทั่วไป มักมีความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับ 2 องค์ประกอบแรก

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2549, หน้า 8) องค์ประกอบของเจตคติ เป็นสิ่งเชื่อมโยงไปยังมุมอื่น ๆ อีก 2 ด้าน คือ ด้านแรก เชื่อมโยงไปยังนิยามของเจตคติ อีกด้านหนึ่ง เชื่อมโยงไปยังประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ หรือความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ นักจิตวิทยาได้เสนอองค์ประกอบของเจตคติไว้ ดังนี้

1. เจตคติมีองค์ประกอบเดียว คือ อารมณ์ ความรู้สึกในทางชอบ หรือไม่ชอบ ชอบที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ นักจิตวิทยาที่สนับสนุนแนวคิดนี้ ได้แก่ Bem and McConnell (1970) Fishbein and Ajzen (1975) Insko, Lind, and LaTour (1976) และ Thurstone (1959)

2. เจตคติมี 2 องค์ประกอบ แนวคิดนี้ ระบุว่า เจตคติมี 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านปัญญาและองค์ประกอบด้านรู้สึก นักจิตวิทยาที่สนับสนุนเจตคติ 2 องค์ประกอบ ได้แก่ Katz (1960) และ Rosenberg (1965) ตามแนวคิดของ Rosenberg องค์ประกอบด้านปัญญา หมายถึง กลุ่มของความเชื่อที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ จะเป็นตัวส่งเสริม หรือขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมต่าง ๆ ของบุคคล

ส่วนองค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ Rosenberg เห็นว่า อารมณ์ความรู้สึกทางบวกและขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมทางลบของบุคคล ในทางกลับกัน อารมณ์ความรู้สึกทางลบที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ จะมีความสัมพันธ์กับความเชื่อที่ว่า ที่หมายของเจตคตินั้น สัมพันธ์กับการบรรลุถึงค่านิยมทางลบ และขัดขวางการบรรลุถึงค่านิยมทางบวกของบุคคล ส่วนเจตคติทางลบเล็กน้อย หรือบวกเล็กน้อยที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ จะมีความสัมพันธ์กับความเชื่อที่ว่า ที่หมายของเจตคตินั้น มีความสัมพันธ์กับค่านิยมที่มีความสัมพันธ์น้อยสำหรับบุคคล หรือหากสัมพันธ์กับค่านิยมที่สำคัญ บุคคลจะมีความมั่นใจน้อย ถึงความสัมพันธ์ระหว่างที่หมายของเจตคติกับค่านิยมนั้น ๆ

3. เจตคติที่มี 3 องค์ประกอบ ในลักษณะนี้ กำหนดไว้ 3 ประการ ประกอบด้วย

3.1 องค์ประกอบด้านปัญญา มีส่วนประกอบย่อย คือ ด้านความเชื่อ ความรู้ ความคิด และความเห็นที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ

3.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก หมายถึง รู้สึกชอบ ไม่ชอบ หรือทำที่ที่ดี ไม่ดี ที่บุคคลมีต่อที่หมายของเจตคติ

3.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม หมายถึง แนวโน้ม หรือความพร้อมที่บุคคล จะปฏิบัติต่อเจตคติ

นักจิตวิทยาที่สนับสนุนการแบ่งเจตคติเป็น 3 องค์ประกอบ และมีอิทธิพลต่อการศึกษา ด้านนี้ไม่น้อย คือ Kretch, Crutchfield and Pallachey (1962) และ Triandis (1971) นักจิตวิทยาเหล่านี้ให้คำนิยามเจตคติ โดยครอบคลุมองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ อย่างครบถ้วน และเห็นว่า องค์ประกอบเหล่านี้ มีความสัมพันธ์ต่อกันและกันพอสมควร กล่าวคือ Kretch et al. ได้ศึกษาพบว่า องค์ประกอบเหล่านี้ มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ถ้าหากองค์ประกอบทั้ง 3 ไม่สัมพันธ์กัน หรือสัมพันธ์กันในระดับต่ำ แต่ละองค์ประกอบอาจจะเป็นอิสระจากกัน หรือหากองค์ประกอบทั้ง 3 มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง องค์ประกอบทั้ง 3 อาจเป็นสิ่งเดียวกัน

การที่บุคคลจะเกิดเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ไม่ว่าจะ เป็นทางด้านบวก หรือลบ บุคคลนั้นจะต้องผสมผสานคุณลักษณะย่อยหลาย ๆ อย่าง เช่น การรับรู้ การประเมินค่า ความซาบซึ้ง ความสนใจ คุณลักษณะเหล่านี้ จะรวมตัวกันขึ้นเป็นความรู้สึกและเจตคติของบุคคล

นั้น ๆ แต่อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้คนเราเกิดเจตคติได้นั้น มีอยู่ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้ บุคคลใดจะมีเจตคติต่อสิ่งใดได้ บุคคลนั้นต้องมีความรู้ ความเข้าใจสิ่งนั้นก่อน เพื่อใช้เป็นรายละเอียดสำหรับให้เหตุผล ในการที่จะสรุปเป็นความเชื่อต่อไป

2. ความรู้สึก เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หลังจากรู้และเข้าใจสิ่งนั้นแล้ว กล่าวคือ เมื่อบุคคลใดรู้และเข้าใจเรื่องใด จะสรุปเป็นความเห็นในการประเมินผลว่า สิ่งนั้นเป็นที่พอใจหรือไม่ สำคัญหรือไม่ ดีหรือเลว ซึ่งเท่ากับเกิดอารมณ์ หรือความรู้สึกต่อสิ่งนั้น

3. ความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ เป็นองค์ประกอบสุดท้ายที่รวมตัวมาจากความรู้ และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนทำให้เกิดความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทิศทางที่สนับสนุน คล้อยตาม หรือขัดแย้งตามความรู้สึกที่เป็นพื้นฐานนั้น

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบของเจตคติ นั้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบเชิงปัญญา หรือการรู้คิด (Cognitive component) องค์ประกอบทางความรู้สึก หรืออารมณ์ (Affective component) และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavioral component)

ลักษณะของเจตคติ

Shaw and Wright (1967, pp. 13-14) ได้กล่าวเกี่ยวกับลักษณะของเจตคติไว้ สรุปได้ ดังนี้

1. เจตคติ เป็นผลมาจากการที่บุคคลประเมินผลจากสิ่งเร้า แล้วแปรเปลี่ยนมาเป็น ความรู้สึกภายใน ที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม

2. เจตคติของบุคคลจะแปรค่าได้ทั้งด้านคุณภาพและความเข้ม ซึ่งมีทั้งทางบวก และทางลบ

3. เจตคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มากกว่าจะมาตั้งแต่เกิด หรือเป็นผลมาจาก โครงสร้างภายในตัวบุคคล หรือวุฒิภาวะ

4. เจตคติขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าเฉพาะอย่างทางสังคม

5. เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกัน จะมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

6. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วเปลี่ยนแปลงได้

กฤษณา สักดิ์ศรี (2534, หน้า 188-189) กล่าวว่า เจตคติเกิดจากประสบการณ์ หรือ การเรียนรู้ ไม่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด มีกระบวนการซับซ้อนมาก การที่ครูจะสร้างเจตคติที่ดีให้แก่เด็ก จำเป็นต้องพิจารณาจากหลายสิ่งหลายอย่าง ส่วนเจตคติมีแหล่งกำเนิด หรือมีต้นเหตุที่มาหลายทาง ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อม (Direct and indirect Experience) ประสบการณ์ที่รู้สึกพอใจ ย่อมจะก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่พึงพอใจ ก็ย่อมจะเกิดเจตคติที่ไม่ดี บุคคลจะวิเคราะห์ประสบการณ์ และสังเคราะห์แนวความคิด แล้วสรุปลงเป็นเจตคติ

2. การศึกษาเล่าเรียน การอบรมสั่งสอน ทั้งการสอนที่เป็นแบบแผน (Informal) สถาบันที่ทำหน้าที่สอน เพื่อปลูกเจตคติมีมากมาย เช่น บ้าน โรงเรียน วัด สิ่งแวดล้อม สื่อมวลชน เด็กที่อยู่ภายในสถาบัน ใกล้เคียงจะได้รับความคิด ความนิยมมาเป็นเจตคติของตน

3. สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม รวมทั้งการเลี้ยงดูของครอบครัว มีอิทธิพลที่จะสร้างภาพพจน์ หล่อหลอมเป็นเจตคติไปได้ ความกดดันของกลุ่ม (Group pressure) วัฒนธรรมภายในสังคม ความเชื่อทางศาสนา โน้มนำให้เกิดแนวคิด หรือหลักในการดำรงชีวิต

4. รับถ่ายทอด หรือเลียนแบบเจตคติจากคนอื่น คนเราย่อมแปรพฤติกรรมของคนอื่น ๆ ออกมาเป็นเจตคติ ถ้ายอมรับนับถือ หรือเคารพใคร ก็มักจะยอมรับแนวคิดและยึดเป็นแบบอย่าง (Model) การกระทำตัวให้เข้ากับคนที่นิยมรักใคร่ (Identification) เป็นการถ่ายทอดแบบทำตัวให้เหมือน ทั้งความรู้สึกนึกคิดด้วย

5. ความก้าวหน้าทางวิชาการ เครื่องมือสื่อสาร และเทคโนโลยี ช่วยให้ความรู้สึกนึกคิดของคนเปลี่ยนแปลงไป เพราะได้รับการถ่ายทอด ซึมซาบสิ่งใหม่ ๆ อะไรที่ดีกว่าก็จะรับไว้ เจตคติใหม่ก็เกิดขึ้น

ปรเมษฐ์ กลิ่นหอม (2552, หน้า 9) กล่าวถึงลักษณะของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจ ซึ่งเป็นแนวโน้มของการแสดงพฤติกรรมว่า จะเป็นเชิงบวก หรือเชิงลบ

2. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ เมื่อบุคคลเรียนรู้ว่า สิ่งใดทำให้เกิดความพึงพอใจ เกิดผลดี ก็จะเกิดเจตคติเชิงบวก หากเป็นไปในทางตรงข้าม มักจะเกิดเจตคติเชิงลบต่อสิ่งนั้น

3. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ ความรู้สึกที่รุนแรง หรือที่สะสมมาเป็นเวลานาน หรือประสบการณ์ ที่ทำให้เกิดความคิด ความรู้สึกที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันซ้ำ ๆ จะทำให้เกิดเจตคติได้เร็วและมั่นคง

4. เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน คนแต่ละคนจะมีเจตคติต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับภูมิหลังของผู้คน ซึ่งประกอบด้วยประสบการณ์ การรับรู้ และการเรียนรู้ของแต่ละคน ต่อสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น

5. เจตคติสามารถใช้ในการคาดคะเนพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไปได้ เพราะโดยทั่วไป คนที่มีเจตคติดีต่อสิ่งใด ก็จะแสดงพฤติกรรมที่ดีต่อสิ่งนั้น เช่น ผู้มีเจตคติดีต่อกีฬา ก็จะแสดงพฤติกรรมที่ดีในเรื่องที่เกี่ยวกับกีฬา

6. เจตคติจะมีความคงทนและแน่นอนพอสมควร แต่เจตคติก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถ้ามีการวางเงื่อนไข หรือจัดสภาพสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม และดำเนินการอย่างต่อเนื่องกัน

สุภัทรพงศ์ รวงผึ้งรุ่งโรจน์ (2563, หน้า 89) กล่าวว่า เจตคติจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคล ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ และอิทธิพลต่าง ๆ ของสิ่งแวดล้อม และสามารถเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาได้ เมื่ออยู่ในสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

จากข้อความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะเจตคติ คือ สภาวะทางจิตใจที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อม ระดับอายุ และเชาวน์ปัญญา เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับเจตคติของบุคคลนั้น ๆ แต่เจตคติ อาจเปลี่ยนแปลงได้กับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากเดิม

ประโยชน์ของเจตคติ

ธีรวิมล เอกะกุล (2549, หน้า 10) ได้ศึกษาประโยชน์ของเจตคติ สามารถสรุปได้ว่า

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยการจัดรูป หรือจัดระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเรา
2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดี
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งมีปฏิกิริยาโต้ตอบ หรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งลงไปนั้น ส่วนมากจะทำให้เกิดความพอใจมาก หรือเป็นบำเหน็จรางวัล จากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่า เจตคตินั้น นำความพอใจมาให้บุคคลนั้น
5. เตรียมบุคคลเพื่อให้พร้อมต่อการปฏิบัติการ
6. ช่วยให้บุคคลใดคาดคะเนล่วงหน้าว่า อะไรจะเกิดขึ้น
7. ทำให้บุคคลได้รับความสำเร็จตามหลักชัยที่วางไว้

จากข้างต้นสรุปได้ว่า ประโยชน์ของเจตคตินั้น ทำให้แต่ละบุคคลเข้าใจสิ่งแวดล้อม เข้าใจตนเอง และปรับตัวเข้ากับสังคม เพื่อเตรียมบุคคลให้พร้อมไปกับเหตุการณ์ในภายภาคหน้า ให้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

แบบวัดเจตคติ

1. แบบวัดเจตคติตามวิธีของลิเคอร์ท เป็นวิธีที่ Renis Likert คิดค้นขึ้น โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า เจตคติมีลักษณะการกระจายแบบ โกลังปกติ ด้วยการนำข้อความที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ไม่ต้องให้คณะผู้ตัดสินพิจารณาเหมือนกับวิธีของเทอร์สโตน และกำหนดการให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ให้คะแนนช่วงความรู้สึกเท่า ๆ กัน เป็น 5 ช่วงแบบต่อเนื่อง เรียกว่า Arbitrary weighting method ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ หรือเฉย ๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 สำหรับข้อความทางบวก ส่วนข้อความทางลบในระดับความคิดเห็นเดียวกัน ให้คะแนน 1, 2, 3, 4 และ 5 ซึ่งได้ผลไม่แตกต่างกัน และพบว่า มีค่าสหสัมพันธ์สูงถึง 0.99 กับค่าคะแนนที่กำหนดเป็นจำนวนเต็ม ดังนั้นการกำหนดคะแนนแต่ละระดับในแบบวัดเจตคติแบบลิเคอร์ทในเวลาต่อมา จึงกำหนดเป็นคะแนนจำนวนเต็มเรียงกันไป อาจเริ่มจาก 1 ไป แทนที่จะเริ่มด้วย 0 ก็ได้ คะแนนผู้ตอบแต่ละคนได้จากการรวบรวมคะแนนจากการตอบแต่ละข้อของผู้ตอบ

ดังนั้น มาตรฐานวัดเจตคติของลิเคอร์ท จึงประกอบด้วยข้อความความคิดเห็นหลาย ๆ ข้อ แต่ละข้อมีคุณค่าเจตคติตามสเกลระดับของความต่อเนื่อง จากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติ ดังนี้

1. กำหนดเรื่องที่จะศึกษาว่า มีโครงสร้างลักษณะใด ศึกษาเจตคติต่อสิ่งใด ให้นิยามเจตคติต่อสิ่งนั้นอย่างชัดเจน

2. การเลือกคำถามและรวบรวมข้อคิดเห็น การเก็บรวบรวมความคิดเห็นที่จะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบออกมา ข้อความนั้น ควรมิลักษณะดังนี้

2.1 คำถามทุกข้อต้องเป็นข้อความเกี่ยวกับเจตคติ ไม่ใช่เป็นคำถามเรื่องราวของข้อเท็จจริง เพราะคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ไม่สามารถบอกได้ว่า ผู้ตอบมีเจตคติเป็นอย่างไร คือไม่สามารถวัดความแตกต่างของเจตคติได้

2.2 คำถามทุกข้อต้องชัดเจน รัดกุม และตรงประเด็นที่ต้องการศึกษา การเขียนคำถามควรถามแต่ละครั้ง 1 ประเด็นเท่านั้น เพราะถ้าเขียนคำถามครั้งละหลายประเด็น จะทำให้ผู้ตอบเกิดความสับสน เพราะผู้ตอบอาจเห็นด้วยกับคำถามเพียงประเด็นเดียว ส่วนประเด็นอื่น ผู้ตอบอาจไม่เห็นด้วย

2.3 ข้อคำถามนั้น ควรใช้คำและศัพท์ง่าย ๆ ที่ทุกคนอ่านแล้วเข้าใจตรงกัน พยายามหลีกเลี่ยงคำที่มีความหมายหลายแง่หลายมุม

2.4 ผลจากการตอบคำถาม ควรจะกระจายพอสมควร ตามแนวของเจตคติ คือ มีทั้งกลุ่มที่เห็นด้วยและกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย

2.5 ในมาตรวัดชุดหนึ่ง ๆ ควรมีคำถามประเภทบวก หรือนิมาน และประเภทลบ หรือนิเสธ อย่างละเท่า ๆ กัน

2.6 ถ้าใช้คำถามประเภทเลือกตอบ ตัวเลือกแต่ละตัวจะต้องสามารถแยกเจตคติได้ และไม่มีหลายตัวแปรในแต่ละคำตอบ

2.7 คำถามควรมีลักษณะที่สามารถจำแนกเจตคติของบุคคลในแง่ต่าง ๆ ได้ กล่าวคือ บุคคลที่มีเจตคติต่างกัน ควรมีแนวคำตอบปรากฏให้เห็นแตกต่างกัน ส่วนแนวคำถามใดที่บุคคล ทุก ๆ คน มีแนวโน้มตอบเหมือนกัน ทั้งที่มีเจตคติต่างกัน ข้อนั้นควรตัดทิ้งไป

3. สร้างข้อความครอบคลุมคุณลักษณะทั้ง 2 ทาง คือ ทางบวกและทางลบ ประมาณ 50-100 ข้อ

4. การกำหนดตัวแปรของเจตคติ เมื่อได้ตั้งคำถามเรียบร้อยแล้ว นำคำถามเหล่านี้ มากำหนดค่าเจตคติว่า ควรมีค่าตั้งแต่เท่าใดถึงเท่าใด ซึ่งจะพิจารณาโดยยึดหลัก ดังนี้

4.1 ข้อคำถาม 2 ประเภท กำหนดค่าเป็น 5 ลักษณะ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อคำถาม 2 ประเภท และการกำหนดค่า

ข้อคำถามประเภททางบวก	ข้อคำถามประเภททางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ไม่แน่ใจ	ไม่แน่ใจ
ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4.2 การกำหนดน้ำหนัก คำถามประเภททางบวก กำหนดให้น้ำหนักสูงสุดอยู่ที่ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” และน้ำหนักต่ำสุดอยู่ที่ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง”

5. การเลือกคำถาม คำถามทุกข้อที่สร้างขึ้นในตอนแรก จะนำไปใช้เป็นแบบสอบถาม เจตคติ ยังไม่ได้ นำคำถามเหล่านี้ไปทดลองดูก่อนว่า คำถามแต่ละข้อเชื่อถือได้หรือไม่ สามารถ วัดเจตคติที่ต้องการจะวัดได้หรือไม่ เพียงใด ในการเลือกคำถามเพื่อคัดไว้เป็นแบบสอบถาม ต้องทำ ดังนี้

5.1 นำคำถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้รู้เกี่ยวกับเรื่องนี้อ่านดู เพื่อวิจารณ์ก่อนว่า ข้อคำถามเหล่านี้ ข้อใดดี ข้อใดไม่ดี ถ้าไม่ดี ควรปรับปรุง หรือไม่ก็ตัดออก หรือบางครั้งคำถามเหล่านี้

อาจไม่ครอบคลุมเนื้อหาที่ได้ จะ ได้เพิ่มเติมคำถามลงไปอีก เพื่อให้ครอบคลุมปัญหานั้นให้ได้มากที่สุด

5.2 นำคำถามไปทดลองกับกลุ่มบุคคล แล้วนำคำตอบเหล่านั้นมาวิเคราะห์ เพื่อเลือกเอาคำถามเฉพาะข้อที่ดีไปใช้ต่อไป โดยวิเคราะห์ข้อคำถามด้วยการทดสอบคะแนนที่ได้ด้วย t-test ค่าอำนาจจำแนกที่อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ คือ ค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป หรือใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ ด้วยการทดสอบค่า r ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม

วิธีวิเคราะห์ข้อคำถามรายข้อ

1. ให้คะแนนตามค่าน้ำหนักของแต่ละข้อคำถาม แล้วนำมารวมกันของแต่ละคน
2. เรียงคะแนนที่ได้ของแต่ละคนจากกลุ่มสูงไปหาต่ำ หรือจากมากไปหาน้อย
3. เลือกเอาเฉพาะคนที่ได้คะแนนจากกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 เปอร์เซนต์ของจำนวนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด กลุ่มตรงกลางไม่นำมาวิเคราะห์
4. นำข้อคำถามของแต่ละข้อ มาวิเคราะห์หาคะแนนรวมของแต่ละข้อ ทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
5. หาผลบวกของคะแนนยกกำลังสอง ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
6. หาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงของแต่ละข้อ และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำของแต่ละข้อ
7. หาค่าความแปรปรวนของแต่ละข้อของคะแนนในกลุ่มสูง
8. หาค่าความแปรปรวนของแต่ละข้อของคะแนนในกลุ่มต่ำ t (t-test)
9. ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำของแต่ละข้อ ด้วยการทดสอบค่า t
10. กำหนดระดับความเชื่อมั่นว่า จะใช้ที่ระดับ .05 หรือระดับ .01
11. เปิดตารางค่า t โดยใช้ One-tailed-test
12. เปรียบเทียบค่าที่ได้จากข้อที่ 9 และข้อที่ 11 คือ ถ้าค่าที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อคำถาม (ข้อที่ 9) มากกว่าค่าที่ได้จากการเปิดตาราง (ข้อที่ 11) แสดงว่า ข้อคำถามนั้น สามารถนำไปใช้ได้
13. นำข้อคำถามที่ใช้ได้ทั้งหมดมาเรียงแบบสุ่ม เพื่อสร้างเป็นแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามนั้น ไปให้คนกลุ่มเดิมทำอีกครั้ง เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่น

การวัดเจตคติโดยวิธี Summated rating ของกูดแมน

1. ตั้งวัตถุประสงค์ว่า ต้องการศึกษาเจตคติของใครที่มีต่อสิ่งใด
2. ให้ความหมายของเจตคติต่อสิ่งที่จะศึกษานั้นให้แจ่มชัด เพื่อให้ทราบว่า สิ่งนั้นคืออะไร ประกอบด้วยคุณลักษณะใดบ้าง เช่น จะวัดเจตคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาไทย ก็ต้องวิเคราะห์ให้ทราบว่า ควรถามเกี่ยวกับภาษาไทยในเรื่องใดบ้าง

3. ทำการสร้างข้อความเจตคติให้ครอบคลุมลักษณะต่าง ๆ ที่วิเคราะห์ได้ จำนวนข้อความที่สร้าง ควรมีประมาณ 20-30 ข้อความ และให้มีจำนวนข้อความที่กล่าวถึงที่ต้องการศึกษา ในทางที่ดี และในทางที่ไม่ดี จำนวนมากพอต่อการที่เมื่อนำไปวิเคราะห์คุณภาพแล้วเหมือนตามที่ต้องการ

4. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดยผู้สร้างข้อความเอง หรือให้ผู้มีความรู้ในเรื่องนั้นตรวจสอบ

5. ทำการทดลองก่อนที่จะนำไปใช้จริง โดยการนำข้อความที่ได้ตรวจสอบแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนบรรจุลงในมาตรวัดเจตคติ สรุปได้ว่า เจตคตินั้นเป็นการวัดความรู้สึก ความชอบ ความคิดเห็นของบุคคล ในงานวิจัยนี้ เลือกใช้การวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต เพราะเป็นวิธีการสร้างที่ได้รับความนิยม สามารถวัดเจตคติทางด้านความรู้สึกได้อย่างชัดเจน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สมนึก ทรงศิริ (2542, หน้า 24) ศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบการอ่าน และการสัมภาษณ์รายบุคคล ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั้น อยู่ในระดับต่ำ โดยเป็นผลมาจากข้อจำกัด 2 ประการของผู้เรียน ได้แก่ การขาดความรู้ด้านคำศัพท์ ซึ่งทำให้ไม่สามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้ นอกจากนี้ การขาดความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ ยังส่งผลให้ผู้เรียนขาดความเข้าใจในการอ่าน โดยเหตุผลทั้ง 2 ประการข้างต้น ล้วนเป็นปัญหากับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ 7 ทักษะ ได้แก่ การอ่านแบบข้าม เพื่อหาใจความสำคัญ การอ่านแบบจับจุด การอ่านแบบตีความ หรืออนุมาน การอ่านเพื่อหาคำอ้างอิงที่ใช้แทนคำ กลุ่มคำ หรือประโยคที่ได้กล่าวมาแล้ว หรืออ้างอิงถึงสิ่งที่จะกล่าวต่อไป การอ่านเพื่อถอดความ การอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น การอ่านเพื่อวิเคราะห์เจตคติ หรือความมุ่งหมายของผู้แต่ง

กัญญา อุปลจักร์ (2556) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC เสริมทักษะการอ่านจับใจความเพื่อภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ที่เสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ เรื่อง Non text information นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.76/ 79.01 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/ 75 ที่ตั้งไว้ เป็นไปตามเกณฑ์ 2) ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ที่เสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ เรื่อง Non-text information กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ที่เสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ เรื่อง Non-text information กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ที่เสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Non-text information กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด

สตีพร รัศม์กัมภีร์ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ โดยใช้ QAR สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยทดลองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม พบว่า 1) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ โดยใช้ QAR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ QAR โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ณัฐษา รักษา (2563) ได้พัฒนาความสามารถในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แนวคิด SIOP ร่วมกับแนวคิดแบบสืบสอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ 2) เจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิด SIOP ร่วมกับแนวคิดแบบสืบสอบ โดยภาพรวมมีเจตคติอยู่ในระดับเห็นด้วย

บุญชรัสที สนธิรักษ์ (2565) ได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า 1) คุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ จากการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.80-1.00 คะแนน การทดสอบการเรียนรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนก่อนเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.05 ในขณะที่คะแนนการทดสอบหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.64 ปรากฏว่า คะแนนทดสอบหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน 2) การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด

ประสิทธิ์ ศรีเดช (2553) ได้พัฒนารูปแบบการสอนเพื่อฝึกทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา มี 4 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การนำเข้าสู่รูปแบบการสอน (Orientation to the model) 2) รูปแบบการสอน (The model of teaching) เพื่อฝึกทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 2.1) การนำเสนอภาพการดำเนินกิจกรรม (Syntax) โดยนำเสนอเป็น 4 ฉาก (Phase) ประกอบด้วย ฉากที่ 1 นำเสนอสถานการณ์ปัญหา ฉากที่ 2 พิจารณาแนวทางการคิด ฉากที่ 3 มวลมิตรพิชิตปัญหา และฉากที่ 4 ร่วมใจใช้ปัญญาตรวจสอบ 2.2) ระบบทางสังคม (Social system) 2.3) หลักการตอบสนอง (Principles of reaction) และ 2.4) ระบบที่นำมาสนับสนุน (Support system) 3) การนำรูปแบบการสอนไปใช้ (Application) และ 4) ผลที่เกิดจากการใช้รูปแบบการสอน (Instructional and nurturant effects) สำหรับผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนเพื่อฝึกทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา พบว่า ทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างหลังใช้รูปแบบการสอนสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบการสอน เพื่อฝึกทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Yang (2012) ได้พัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน ตามแนวการสอนแบบ Active reading และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล กระบวนการจัดการเรียนการสอน มี 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 กระตุ้นให้ระลึกถึงความรู้เดิม ขั้นที่ 2 นำเสนอความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เก่า ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นที่ 5 การประเมินและให้ข้อมูลป้อนกลับ ขั้นที่ 6 การสรุปและประยุกต์ใช้ โดยรูปแบบการสอนมีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมดีมาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนตามรูปแบบการสอน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนตามการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการศึกษาเจตคติของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อรูปแบบการสอน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย

แมน เชื้อบางแก้ว (2556) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นสูงและเจตคติทางวิทยาศาสตร์ พบว่า มีองค์ประกอบสำคัญ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการจัดเตรียมการ (Managing preparation) ขั้นการเรียนรู้แบบกระตือรือร้น (Active learning) ความสามารถในการใช้กระบวนการพยายาม และคะแนนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขั้นปัญญาความคิด (Notionintelligence) และ

ขึ้นสร้างความพึงพอใจ (Satisfaction) และ 4) ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนจากการเรียนตามรูปแบบ สำหรับผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นสูงและเจตคติทางวิทยาศาสตร์ พบว่า ผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีผลการคิดวิเคราะห์ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นสูงและเจตคติทางวิทยาศาสตร์หลังการเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ

วิลาวัลย์ โพธิ์ทอง (2556) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาจิตวิสัย สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษา โดยการวัดจิตวิสัยเป็นการวัดแนวโน้ม ที่คาดว่าจะเกิดจิตวิสัย มีกระบวนการวิจัย 3 ขั้นตอนหลัก คือ ขึ้นสร้างรูปแบบการสอน (Construction) ประกอบด้วย การสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้น ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน โดยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) และ ประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขึ้นนำรูปแบบการสอนไปใช้ใน สถานการณ์จริง (Implementation) ดำเนินการตามแผนการทดลองแบบ One-way repeated measured design ลักษณะการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ และขึ้นประเมิน (Evaluation) เป็นการประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการสอน และประเมินความพึงพอใจของนิสิตจาก แบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) การประเมินรูปแบบการสอน พิจารณาจากแนวโน้มพัฒนาการของคะแนนจิตวิสัย และการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาจิตวิสัยสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มีชื่อเรียกว่า “MER” มาจากกระบวนการวิจัยทั้ง 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เปิดใจรับ (Opening up mind) ระยะที่ 2 ชิมชั๊ป ประสบการณ์ (Providing direct experience) และระยะที่ 3 สานสร้างจิตวิสัย (Research mind nurturing) 2) ค่าเฉลี่ยคะแนนของคะแนนที่เกิดขึ้นระหว่างการใช้รูปแบบการสอน ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) มีแนวโน้มของพัฒนาการจิตวิสัยของผู้เรียน สูงขึ้น โดยพิจารณาจากผลคะแนนจากรูปแบบการสอน ระยะที่ 1 เปิดใจรับ (Opening up mind) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระยะที่ 3 สานสร้างจิตวิสัย (Research mind nurturing) มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ระดับความพึงพอใจ ของนิสิตที่เรียนจากรูปแบบการสอน พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.20

คณิตา ลิ่มหัน, ไพวริญญ์ รัตนพันธ์ และอัญชลี ฐะสุข (2560, หน้า 11-12) ได้ศึกษาทัศนคติ นักศึกษาคูที่มีต่อการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้อังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติ นักศึกษาคูที่มีต่อการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้อังกฤษ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชา

กับทัศนคติของนักศึกษาครูที่มีต่อการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษและสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ได้จากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 141 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดทัศนคติ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ Chi-square ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาครูชั้นชอบเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านภาพยนตร์มากที่สุด รองลงมา คือ YouTube และชอบเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านนิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์น้อยที่สุด เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านเพลงมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพยนตร์ ส่วนนักศึกษาครูสาขาวิชาสังคมศึกษาชอบเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านภาพยนตร์มากที่สุด รองลงมา คือ YouTube โดยภาพรวมนักศึกษาครูไม่ชั้นชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านวรรณกรรม/ นวนิยาย และหนังสือเรียน

ภารดี นานาศิลป์ และคณะ (2560) ศึกษาเจตคติและอุปสรรคของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ในจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ เนื่องจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กำหนดให้มีการใช้ภาษาอังกฤษในกระบวนการจัดการเรียนการสอนในระหว่างก่อนการฝึกปฏิบัติ (Clinical teaching) และการประชุมปรึกษา ก่อน/ หลังการฝึกปฏิบัติงาน งานวิจัยเชิงพรรณานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติและอุปสรรคของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ และเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการเรียนวิชานี้ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชานี้ จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 21 ปี เกรดเฉลี่ย 3.12 มากกว่าครึ่งเคยเรียนพิเศษภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ส่วนการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชานี้ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคสำคัญ ได้แก่ การต้องคิดเป็นภาษาไทยก่อนพูดเป็นภาษาอังกฤษ การขาดความมั่นใจเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น เมื่อทดสอบความแตกต่างของสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์วิลค็อกสัน พบว่า ภายหลังจากจัดการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างมีสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้ จึงสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้

วิวัฒน์ สงวนทรัพย์ (2559) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2559 ห้องมัธยมศึกษาปีที่ 2/ 6 จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60-1.00 แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60-1.00 ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.21-0.79 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25-0.83 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.75 และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Singleton (2009) ได้ศึกษาจากการเรียนรู้จากคำสั่งสู่การเรียนรู้ด้วยตนเอง: หลักศูตริวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาของชาวแคนาดา และการสอนเกมสเพื่อความเข้าใจ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของเรื่องทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยา จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชาวแคนาดา และเครื่องมือที่ใช้สอนเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผลการวิจัย พบว่า สิ่งที่สำคัญในอดีตมีผลต่อการพัฒนาหลักศูตริวิชาพลศึกษา ซึ่งการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะได้รับการยอมรับและการเรียน โดยใช้เกมสเป็นทางเลือกของหลักศูตริ และครูก็สามารถใช้เกมสในการสอน จะทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์ในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

Mc Cullough (1957) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความการเรียงลำดับเหตุการณ์และการสรุปความของนักเรียน พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนแต่ละด้าน ซึ่งหลากหลายระดับชั้น จากการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนเกรด 1 เกรด 2 และเกรด 4 โดยใช้การตอบคำถาม การเรียงลำดับเหตุการณ์และการสรุปความ ผลปรากฏว่า นักเรียนเหล่านี้ สามารถอ่านจับใจความได้อย่างถูกต้องในทุกะดับชั้น

Perkins (1982) ได้ศึกษา เรื่อง ทักษะการแปลความ ตีความ และความรู้เกี่ยวกับศัพท์เพื่อการอ่านจับใจความ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 91 คน เครื่องมือที่ใช้

มีแบบทดสอบคำศัพท์เพื่อการอ่านจับใจความ ผลการวิจัย พบว่า การเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ทำให้สามารถอ่านจับใจความได้ดีขึ้น

Dyer (2001) ได้ศึกษาผลของการสรุปผังมโนทัศน์ เรื่อง การอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเชื่อมโยงการเรียนรู้ ผลการวิจัย พบว่า การสรุปผังมโนทัศน์เพื่อสรุปความหมายก่อนอ่าน พบความแตกต่างกับกลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้ผังมโนทัศน์ ซึ่งค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่เรียนรู้โดยใช้ ผังมโนทัศน์เพื่อสรุปความหมายก่อนอ่าน สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้ผังมโนทัศน์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

Delaney (2002) ได้ศึกษาผลของยุทธวิธีในการฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจกับนักเรียน ระดับ 4 และระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่อง กลุ่มที่ 2 ฝึกให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและขีดเส้นใต้ประเด็นสำคัญเอาไว้ แล้วจดบันทึก สิ่งสำคัญเหล่านั้นเท่าที่จำได้ และกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมใช้วิธีเดิม ผลการทดลอง พบว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบพาโนรามา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

Nasrudin and Azizah (2010) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการคิดและเจตคติ ทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้การสอนแบบกลุ่มสืบค้น (Group-investigation) ในระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ขั้นตอนการสอนแบบกลุ่มสืบค้น ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ 1) การเตรียม (Preparation) 2) การเลือกหัวข้อ (Topic selection) 3) การวางแผนร่วมกัน (Cooperative planning) 4) การดำเนินการ (Implementation) 5) การวิเคราะห์และสังเคราะห์ (Analysis and synthesis) 6) การนำเสนอผลงาน (Presentation of final product) 7) การประเมินผล (Evaluation) ผลการศึกษา พบว่า การสอนแบบกลุ่มสืบค้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติ ทางวิทยาศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

Shameem and Wahida (2015) ได้ทำการวิจัย เรื่อง เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศของผู้เรียนที่มหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศมาเลเซีย โดยสำรวจผู้เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ระดับปริญญาตรี จำนวน 238 คน ในมหาวิทยาลัยของรัฐใน ประเทศมาเลเซีย การสำรวจมุ่งเน้นไปที่เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและสาเหตุที่อาจขัดขวาง การเรียนรู้ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม จำนวน 19 ข้อ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เจตคติของผู้เรียนต่อการใช้ภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ 2) สาเหตุที่อาจมีอิทธิพลต่อผลของ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียน และ 3) มุมมองของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในมาเลเซีย ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ พบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และการใช้ภาษาในด้าน

การใช้งานเชิงบวก ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกในแง่ลบเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียน ผู้เรียนในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในแง่ของการใช้งานและการมุ่งเน้นทักษะการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า รายวิชา หรือหลักสูตรเดียวไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

Inal-İlke and Seda (2016) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศ และความสำเร็จด้านภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนปีสุดท้ายในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน Afsin และ Elbistan, K. Maras เพื่อระบุทัศนคติของพวกเขาต่อภาษาในการเริ่มต้นงานอาชีพ เมื่อจบมหาวิทยาลัย โดยใช้มาตรวัดทัศนคติทางภาษา (LAS)-Likert Type scale และใช้กับนักเรียนทุกคน เพื่อดูว่า มีความสัมพันธ์ใดระหว่างทัศนคติกับความสำเร็จ พิจารณาระดับทัศนคติที่พัฒนาโดย Saracaloglu (1992) การศึกษาคำตอบของนักเรียน จำนวน 421 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน ANOVA, t, Scheffe และ Tukey HSD test ในการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ การศึกษาบ่งชี้ว่า มีความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างความสำเร็จทางวิชาการ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศ แต่ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างเพศและความสำเร็จ อย่างไรก็ตาม นักเรียนหญิงมักมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาษาต่างประเทศมากกว่านักเรียนชาย

Bulut (2017) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเกรด 4 ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา จุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่มีความแตกต่างกันในชั้นก่อน ระหว่าง และหลังการเรียนหรือไม่ 2) เพื่อศึกษาวิธีการใช้ SQ3R ของนักเรียน เป็นกลยุทธ์ในการอ่าน 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนในการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ 10 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน ๆ ละ 3 คาบ ซึ่งการวิจัยนี้ เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการบันทึกของครู แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ การสัมภาษณ์นักเรียนและแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ทำให้ความเข้าใจการอ่านของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น นักเรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์บทความ มีทักษะการคาดเดา และการจดบันทึกที่พัฒนาขึ้น

Heron (1997) ได้ศึกษาผลการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มกับการสร้างเจตคติทางบวกต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การเก็บ ข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้วิธีสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึ่มกับการเปลี่ยนแปลงเจตคติ รูปแบบการทดลองครั้งนี้ มีการสอบก่อนและหลังการสอน กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ชีววิทยา เคมี หรือวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม จำนวน 2 โรงเรียน นักเรียน จำนวน 28 ห้อง รวม 249 คน ครู 10 คน ซึ่งแบ่งเป็น ครูกลุ่มทดลอง จำนวน 6 คน ครูกลุ่มควบคุม จำนวน 4 คน ซึ่งแต่ละคน ถูกสังเกตด้วยแบบสำรวจ เพื่อวัดความถี่ของพฤติกรรมการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิซึม ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมที่สังเกตได้จากครูกลุ่มควบคุม เท่ากับ 12.89 ส่วนกลุ่มทดลอง เท่ากับ 20.67 แสดงว่า พฤติกรรมการสอนของครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง 2 กลุ่ม จากการวิเคราะห์คะแนนสอบก่อนและหลังการสอน พบว่า นักเรียนได้คะแนนเจตคติต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ก่อนและหลังการเรียนแตกต่างกัน และจากสมมติฐานหลักที่ว่า เจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนตามแนวคอนสตรัคติวิซึมกับการสอนตามปกติไม่เปลี่ยนแปลง จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก กลุ่มควบคุม โดยส่วนใหญ่ได้เกรดกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ครั้งที่ผ่านมาสูงกว่ากลุ่มทดลอง แต่หลังจากผ่านไป 4 เดือน กลุ่มควบคุมมีเจตคติทางลบต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (-1.18) ในกลุ่มทดลองมีเจตคติทางบวกต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (+1.34) เมื่อวิเคราะห์เจตคติทางวิทยาศาสตร์แยกตามเพศ ตอนแรก พบว่า เพศชายและเพศหญิงในกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่หลังจากการทดลองแล้ว เจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเฉพาะเพศหญิงในกลุ่มควบคุม จะมีเจตคติทางบวกต่อวิทยาศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 43.40) สูงกว่าเพศหญิงในกลุ่มทดลอง (ค่าเฉลี่ย 39.26) อย่างมีนัยสำคัญ ถึงแม้ว่าภายหลังการทดลอง จะพบว่า เพศหญิงในทั้ง 2 กลุ่ม มีเจตคติในวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน แต่ค่าเฉลี่ยเจตคติของเพศหญิงในกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้น 2.04 แต่คะแนนเจตคติของเพศหญิงในกลุ่มควบคุมลดลง 1.75

จากการศึกษานววิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนารูปแบบการสอนตามกรอบแนวคิด ทฤษฎี มีรูปแบบการสอนดังนี้

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดทฤษฎีในการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development: R & D) มีขั้นตอนในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ข้อมูลพื้นฐานสภาพปัจจุบัน และความต้องการในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and development: D & D) การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) เป็นการทดลองการใช้รูปแบบการสอน

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) การประเมินผลการใช้รูปแบบการสอน

วิธีการดำเนินงานวิจัยการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยดำเนินการตามกรอบดำเนินการวิจัย ดังภาพที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

(Analysis: A)

เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) เป็นศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ข้อมูลพื้นฐานสภาพปัจจุบันและความต้องการในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์แนวคิด หลักการ และทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ข้อมูลพื้นฐานสภาพปัจจุบัน และความต้องการ

ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ขั้นตอนที่ 1

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

3. เพื่อวิเคราะห์แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 2 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 10 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ (Group interview) ได้มาโดยการประชาสัมพันธ์เชิญชวน กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วม โครงการวิจัยโดยอิสระและสมัครใจเข้าร่วม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยผู้วิจัยใช้ในการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์กับนิสิตชั้นปีที่ 2 ระดับปริญญาตรี จำนวน 10 คน ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ (Group interview) เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

2. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี เพื่อหาแนวการสอนที่เหมาะสม

3. ศึกษาปรัชญา แนวคิดพื้นฐาน และทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

4. ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด หลักการพื้นฐาน และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ หลักการสอน การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

5. ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด หลักการวิจัยและพัฒนา (Research and development: R & D)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คือ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
2. สันทนากับกลุ่มนิสิตชั้นปีที่ 2 ระดับปริญญาตรีอย่างไม่เป็นทางการ เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี เพื่อทราบประเด็นปัญหากว้าง ๆ
3. นำข้อมูลจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี และจากการสนทนากับกลุ่มนิสิตชั้นปีที่ 2 ระดับปริญญาตรีอย่างไม่เป็นทางการ เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มากำหนดประเด็นและโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ โดยสร้างกรอบคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา
4. จัดทำร่างแบบสัมภาษณ์นิสิตระดับปริญญาตรีต่อสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 4 ข้อ
5. นำร่างแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2557, หน้า 117)

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

6. ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยได้ค่าความเหมาะสมระดับ 5 (อ้างอิงภาคผนวก ค)

7. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองกับนิสิตชั้นปีที่ 2 ระดับปริญญาตรี จำนวน 10 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ตารางที่ 2 สรุปวิธีการดำเนินการวิจัย (R1: Research) เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis (Analysis: A) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสภาพปัจจุบันและความต้องการสำหรับรูปแบบก การพัฒนารูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ ที่ใช้	การวิเคราะห์ ข้อมูล/ สถิติที่ใช้	ผลที่ได้รับ
1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี	การวิเคราะห์เอกสาร	มคอ. 1 ปัญหา ด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษ	แบบ วิเคราะห์ เอกสาร	การวิเคราะห์ เนื้อหา (Content analysis)	1. ข้อมูลพื้นฐาน เชิงนโยบาย การจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัย บูรพา 2. ผลการเขียน ภาษาอังกฤษ ของนิสิตระดับ ปริญญาตรี

ตารางที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ ที่ใช้	การวิเคราะห์ ข้อมูล/ สถิติที่ใช้	ผลที่ได้รับ
2. เพื่อศึกษา และวิเคราะห์ ความคิดเห็น ของนิสิตผู้เรียน ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับสภาพ ปัจจุบัน และ ความต้องการ ในการพัฒนา ความสามารถ ในการอ่าน ภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิต ระดับปริญญาตรี	การสัมภาษณ์ อย่างไม่เป็น ทางการ	นิสิตผู้เรียน ภาษาอังกฤษ	แบบ สัมภาษณ์	การวิเคราะห์ เนื้อหา (Content analysis)	สภาพปัจจุบัน และความต้องการ ในการพัฒนา ความสามารถ ในการอ่าน ภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิต ระดับปริญญาตรี
3. เพื่อวิเคราะห์ แนวคิด หลักการ และทฤษฎี ที่เกี่ยวกับ การพัฒนา รูปแบบการสอน เพื่อพัฒนา ความสามารถ ในการอ่าน ภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิต ระดับปริญญาตรี	การสังเคราะห์ เอกสาร	เอกสารแนวคิด หลักการ และ ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับ การพัฒนา รูปแบบ การสอน ข้อมูล พื้นฐานใน การพัฒนา รูปแบบ การสอน เพื่อพัฒนา ความสามารถ ในการอ่าน ภาษาอังกฤษ	แบบ วิเคราะห์ เอกสาร	การวิเคราะห์ เนื้อหา (Content analysis)	ข้อมูลแนวคิด หลักการ และ ทฤษฎีเกี่ยวกับ การพัฒนา รูปแบบการสอน เพื่อพัฒนา ความสามารถ ในการอ่าน ภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิต ระดับปริญญาตรี

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and development: D & D) การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน

ผู้วิจัยพัฒนารูปแบบการสอน โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาเป็นร่างรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี สร้างเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพก่อนนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ขั้นตอนที่ 2

1. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี รวมทั้งเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดทฤษฎีที่ได้จากการศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 มาใช้ในการสังเคราะห์ร่างรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
2. พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี แบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรูปแบบการสอน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรูปแบบการสอน ได้แก่
 - 1.1 รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

1.2 คู่มือรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ
นิสิตระดับปริญญาตรี

1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน ใช้เวลา 15 ชั่วโมง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

เครื่องมือที่นำมาใช้ในขั้นตอนการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ใน
รูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง และภายหลังที่ได้พัฒนารูปแบบการสอน
เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี การเรียนการสอน
เสร็จสิ้นแล้ว เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย มีดังนี้

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2 แบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยรูปแบบ
การสอนที่พัฒนาขึ้น

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.1 รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิต
ระดับปริญญาตรี โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง
ดังนี้

1.1.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนา
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ความหมายของรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ลักษณะของรูปแบบการสอน องค์ประกอบของรูปแบบการสอน
การวัดและประเมินผลของรูปแบบการสอน เป็นต้น

1.1.2 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับ
ปริญญาตรี เพื่อแก้ปัญหาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

1.1.3 ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและความต้องการในการจัด
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ จากขั้นตอนที่ 1
เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบการเรียนรู้ และพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

1.1.4 สั้เคราะห์ร่างรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ

1.1.4.1 หลักการ

1.1.4.2 วัตถุประสงค์

1.1.4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้

1.1.4.4 การวัดและการประเมินผล

1.1.4.5 สื่อและแหล่งเรียนรู้

1.1.4.6 บทบาทผู้สอน

1.1.4.7 บทบาทผู้เรียน

ตารางที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบเน้นประสบการณ์

Kolb (1984)	Honey and Mumford (1992)	นงนุช เลือพุมิ และคณะ (2560)	ผู้วิจัย
1. ขั้นประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning experiencing) เป็นกระบวนการที่ความรู้ ได้สร้างขึ้นมาจาก การเปลี่ยนผ่านของ ประสบการณ์	ขั้นที่ 1 การได้รับประสบการณ์ (Having an experience) เป็นการรับรู้ด้วยการมี ประสบการณ์ทั้งทางตรง และทางอ้อม	ขั้นที่ 1 สร้างประสบการณ์ Concrete experience (Act) เป็นขั้นลงมือทำ หรือ ทำกิจกรรมจากสภาพจริง	1. ขั้นประมวล ความคิด และค้นหา คำตอบ
2. ขั้นการสังเกต และ การไตร่ตรอง (Observe and reflect) เป็นการให้ผู้เรียน ได้สะท้อนกลับ แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ที่ได้รับ	ขั้นที่ 2 การทบทวน ประสบการณ์ (Reviewing the experience) เป็นขั้นตอนที่ช่วย ให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์	ขั้นที่ 2 การสะท้อน การเรียนรู้ หรือทบทวน การเรียนรู้ Reflective observation (Reflect) เป็นขั้นของการพูด การเขียน	2. ขั้นเรียนรู้ จากการปฏิบัติ
3. ขั้นการพิจารณาถึงความเห็น และการสร้างแนวคิด (Generalizing and conception) เป็น การรวบรวมความรู้ที่ได้รับ จากประสบการณ์ที่ได้รับมา	ขั้นที่ 3 การสรุปจาก ประสบการณ์ (Concluding) เป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยง การรับข้อมูลในขั้นตอน ที่ผ่านมา	ขั้นที่ 3 การสรุปองค์ความรู้ Abstract conceptualization (Conceptualize) เป็นขั้นของการสรุปผล การเรียนรู้	3. ขั้นประยุกต์ใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

Kolb (1984)	Honey and Mumford (1992)	นงนุช เตือพุมิ และคณะ (2560)	ผู้วิจัย
4. ขั้นการตรวจสอบ และบูรณาการ (Experince and integrate)	ขั้นที่ 4 การวางแผนการปฏิบัติ ตนในขั้นต่อไป (Planning) เป็นขั้นตอนที่เกิดจากการรับรู้ ความคิดรวบยอด	ขั้นที่ 4 การประเมินผล ระดับสูง (Higher-level assessment) เป็นขั้นของ การนำสิ่งที่ได้จาก การเรียนรู้	4. ขั้นอภิปราย สรุปผล
	ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) เป็นขั้นตอนสรุปความเข้าใจ		5. ขั้นวัด และ ประเมินผล

1.1.5 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนา
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี เป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ
แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

1.1.6 จัดพิมพ์แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนา
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี พร้อมนำแบบประเมิน
ความเหมาะสม ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้
(มาเรียม นิลพันธุ์, 2557, หน้า 117)

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.1.7 การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอน ผลการประเมินจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนความเหมาะสม แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ของมาเรียม นิลพันธุ์ (2557, หน้า 117) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.1.8 พัฒนาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้

1.1.9 นำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตระดับปริญญาตรี ที่โรงเรียนราชวิทยาลัยภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

1.1.10 ผู้วิจัยปรับปรุงรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ให้มีความสมบูรณ์จากคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้ ปรับการเขียนทฤษฎีการเรียนรู้และแนวคิดพื้นฐานให้ครอบคลุมชัดเจน ปรับปรุงภาษาที่เขียน ให้กระชับมากยิ่งขึ้น ปรับการเขียนรูปแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับองค์ประกอบที่ตั้งไว้ ตัดข้อความที่สื่อความไม่ชัดเจน และเพิ่มเติมรายละเอียดสำคัญในบางขั้นตอน ทั้งนี้ การประเมิน รูปแบบการเรียนรู้ โดยภาพรวมผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า เหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.55$) (ภาคผนวก ค)

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

ผู้วิจัยได้จัดสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มีจำนวนทั้งสิ้น 5 แผน รวมเวลา 15 ชั่วโมง ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย องค์ประกอบ ดังนี้ 1) สารสำคัญ 2) จุดประสงค์ 3) สารการเรียนรู้ 4) ทักษะกระบวนการ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินผล และ 8) บันทึกหลังสอน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

1.2.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการของการสอน โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้ แบบเน้นประสบการณ์

1.2.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้เพื่อนำมากำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาและสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร จุดประสงค์ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

1.2.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับรูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 5 แผน ใช้เวลา 15 ชั่วโมง ที่มีขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นประมวลความคิดและค้นหาคำตอบ ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้จากการปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 4 ขั้นอภิปราย สรุปผล และขั้นที่ 5 ขั้นวัดและประเมินผล

1.2.5 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับ รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

1.2.6 จัดพิมพ์แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับ รูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

1.2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมนำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2557, หน้า 117)

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ผลการประเมินจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนความเหมาะสม แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2557, หน้า 117)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

พิจารณาความเหมาะสมที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานไม่เกิน 1.00 ซึ่งแสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม สามารถนำไปทดลองใช้ได้ (ภาคผนวก ก)

1.2.8 ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะให้ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยปรับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ให้เพิ่มเติมกระบวนการที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่ประยุกต์ใช้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าเป็นเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.80$) (ภาคผนวก ก)

1.2.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตที่ลงเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

1.2.10 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี สำหรับนำไปใช้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบคู่ขนานชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีวิธีการสร้าง ดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มืออาจารย์ และแบบเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา และวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.1.2 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ เพื่อสร้างข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำมาสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
(ก่อนเรียน)

Broad category	Skills included	Related questions	Total items
Understanding main ideas and purposes	Main idea identification, purpose identification, summarization	1, 8, 14, 19, 25, 27, 33, 34 และ 38	9
Detail and specific information comprehension	Detail comprehension, scanning, supporting evidence identification	2, 3, 4, 6, 9, 11, 12, 13, 15, 20, 22 และ 29	12
Inference and interpretation	Making inferences, interpreting relationships, paraphrasing	5, 7, 16, 17, 18, 21, 26, 28, 30, 32, 36 และ 37	12
Vocabulary and contextual understanding, and text structure	Vocabulary in context, contextual guessing, identifying structure/ Organization	10, 23, 24, 31, 35, 39 และ 40	7

ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
(หลังเรียน)

Broad category	Skills included	Related questions	Total items
Understanding main ideas and purposes	Main idea identification, purpose identification	20, 24, 27, 28, 30, 32, 33, 34 และ 39	9
Detail and specific information comprehension	Detail comprehension, scanning for specific information	1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 13, 18, 21, 22 และ 31	12
Inference and interpretation	Making inferences, interpreting relationships	5, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 23, 29 และ 38	12
Vocabulary and contextual understanding	Vocabulary in context, understanding words in context	19, 25, 26, 35, 36, 37 และ 40	7

2.1.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ

2.1.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประเมินและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ และตามสูตรโดยใช้วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of item objective congruence: IOC) ของ มาเรียม นิลพันธุ์ (2557, หน้า 117) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ระดับความสอดคล้อง

+1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่า มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

2.1.5 นำคะแนนจากการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อหาค่าความสอดคล้องของข้อสอบ (IOC) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60-1.00 ซึ่งจากผลการประเมินแบบทดสอบก่อนเรียน ได้ค่าคะแนนความสอดคล้องของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ถือว่าเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ และผลการประเมินแบบทดสอบหลังเรียน ได้ค่าคะแนนความสอดคล้องของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ถือว่าเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ ข้อที่ได้ต่ำกว่า 0.80 ตัดทิ้ง ซึ่งได้แบบทดสอบก่อนเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ (ภาคผนวก ค)

2.1.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียนที่สร้างขึ้น ไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตระดับปริญญาตรีที่ลงเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

2.1.7 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบก่อนเรียนระหว่าง 0.45-0.64 เป็นแบบทดสอบที่มีความยากปานกลาง สามารถนำไปใช้ได้ และได้ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบหลังเรียนระหว่าง 0.45-0.64 เป็นแบบทดสอบที่มีความยากปานกลาง สามารถนำไปใช้ได้โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) (ภาคผนวก ก)

$$P = \frac{R}{N}$$

P หมายถึง ค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ

R หมายถึง จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก

L หมายถึง จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าความยากง่าย (p) ของข้อสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 185)

0.81-1.00 หมายถึง เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก ไม่ควรใช้ หรือปรับปรุง

0.60-0.80 หมายถึง เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย แต่ใช้ได้

0.40-0.59 หมายถึง เป็นข้อสอบที่ยากพอเหมาะ เป็นข้อสอบที่ดีมาก

0.20-0.39 หมายถึง เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก แต่ใช้ได้

0.00-0.19 หมายถึง เป็นข้อสอบที่ยากมาก ไม่ควรใช้ หรือปรับปรุง

วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำแนกผู้เรียนกลุ่มสูงจากผู้เรียนกลุ่มต่ำ ได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบก่อนเรียนระหว่าง 0.22-0.77 และได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบหลังเรียนระหว่าง 0.22-0.77 โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) (ภาคผนวก ก)

$$r = \frac{R_U - R_L}{\frac{N}{2}}$$

r หมายถึง ค่าอำนาจจำแนก

R_H หมายถึง จำนวนคนที่ตอบถูกข้อนั้นในกลุ่มสูง

R_L หมายถึง จำนวนคนที่ตอบถูกข้อนั้นในกลุ่มต่ำ

N หมายถึง จำนวนคนในกลุ่มสูง หรือกลุ่มต่ำ

2.1.8 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.89 โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้ (ภาคผนวก ก)

$$r_t = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

$$S_t^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N^2}$$

p หมายถึง สัดส่วนของคนที่ตอบถูก

q หมายถึง $(1-P)$ หรือสัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ

S_t^2 หมายถึง คะแนนความแปรปรวนของทุกข้อคำถาม

n หมายถึง จำนวนข้อคำถามทั้งหมด

2.1.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

2.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) เกณฑ์การแปลผล และวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) (รวิวรรณ ชินะตระกูล, 2533)

2.2.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) (รวิวรรณ ชินะตระกูล, 2533) มีเกณฑ์วัดเจตคติ 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4 หมายถึง เห็นด้วย

3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.2.3 นำแบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยใช้แบบวัดเจตคติแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) (รวีวรรณ ชินะตระกูล, 2533) จำนวน 15 ข้อ ประเมินและตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบวัดเจตคติ หาค่าความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับข้อคำถามที่สร้างขึ้น โดยเลือกข้อที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ .60 ขึ้นไป ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าคะแนนความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of item objective congruence: IOC) ของ มาเรียม นิลพันธุ์ (2557, หน้า 117) ของแบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 โดยใช้สูตร (ภาคผนวก ค)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ระดับความสอดคล้อง

+1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่า มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

2.2.4 นำแบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ลงเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

2.2.5 การหาคุณภาพของแบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของคอนบรอก ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0-1 ความเที่ยงที่เข้าใกล้ 1 หมายถึง ผลการวัดมีความคลาดเคลื่อนน้อย

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

$\sum s_i^2$ แทน ความแปรปรวนของแบบทดสอบรายข้อ

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

2.2.6 ผลการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ผู้วิจัยเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับ เป็น 0.95 (ภาคผนวก ค)

2.2.7 จัดพิมพ์แบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 15 ข้อ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 6 สรุปวิธีการพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา Development: D) การพัช (D & D) การพัฒนาและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ ที่ใช้	การวิเคราะห์ ข้อมูล/ สถิติที่ใช้	ผลที่ได้รับ
1. เพื่อพัฒนา และตรวจสอบ คุณภาพของ รูปแบบการสอน เพื่อพัฒนา ความสามารถ ในการอ่าน ภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิต ระดับปริญญาตรี	ตรวจสอบ ความ เหมาะสม	ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน	แบบประเมิน ความ เหมาะสม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้เกณฑ์ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD) ไม่เกิน 1.00 ส่วนที่เป็น ข้อเสนอแนะ นำมาวิเคราะห์ เนื้อหา	รูปแบบ การสอน มีความเหมาะสม ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) แผนการจัด การเรียนรู้มี ความ เหมาะสมใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ ที่ใช้	การวิเคราะห์ ข้อมูล/ สถิติที่ใช้	ผลที่ได้รับ
2. เพื่อพัฒนา และตรวจสอบ คุณภาพของ เครื่องมือที่ใช้ใน รูปแบบการสอน เพื่อพัฒนา ความสามารถ ในการอ่าน ภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิต ระดับปริญญาตรี และเครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บ ข้อมูล	ตรวจสอบ ความ เที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content validity)	ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน	แบบประเมิน ความ เที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content validity)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้เกณฑ์ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD) ไม่เกิน 1.00 ส่วนที่เป็น ข้อเสนอแนะ นำมาวิเคราะห์ เนื้อหา ค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC)	- แบบวัด ความสามารถ ในการอ่าน ภาษาอังกฤษ สำหรับ นิสิตระดับ ปริญญาตรี จำนวน 15 ข้อ มีค่า ความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89 - แบบวัด เจตคติต่อ ภาษาอังกฤษ สำหรับ นิสิตระดับ ปริญญาตรี จำนวน 15 ข้อ มีค่า ความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I)

เป็นการทดลองการใช้รูปแบบการสอน

ในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ที่พัฒนาแล้วจากขั้นตอนที่ 2 ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ขั้นตอนที่ 3

เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1,147 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 50 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท คือ

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2 เจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน

ที่พัฒนาขึ้น

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The one group pretest-posttest design) ของมาเรียม นิลพันธุ์ (2557) ดังนี้

T1	X	T2
----	---	----

ความหมายของสัญลักษณ์

T1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน โดยใช้รูปแบบการสอน

X หมายถึง รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ
 นิสิตระดับปริญญาตรี

T2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอน

ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยนำรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ
 นิสิตระดับปริญญาตรีที่พัฒนาแล้ว ไปทดลองใช้กับนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียน
 ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 50 คน โดยมี
 ขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ก่อนทำการทดลองสอน ผู้วิจัยได้ชี้แจงหลักการ เหตุผล และประโยชน์ของการวิจัย
 ให้กับนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง พร้อมทั้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียด
 การใช้รูปแบบ วิธีการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลกับนิสิต
 เพื่อให้ผลการใช้รูปแบบการสอนเกิดประโยชน์สูงสุด
2. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับ
 ปริญญาตรี ที่สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือแล้ว ไปทดสอบก่อนเรียนกับนิสิตกลุ่มตัวอย่าง
3. ดำเนินการทดลองสอนโดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน
 ภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผน รวมเวลา
 15 ชั่วโมง ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ได้ดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์
4. ทดสอบหลังเรียน เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับ
 ปริญญาตรี ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับ
 ปริญญาตรี
5. ประเมินเจตคติของนิสิตต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วย
 รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ด้วยแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
6. เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลหลังการใช้รูปแบบการสอนเสร็จสิ้น
7. เปรียบเทียบผลการประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน
 และหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ
นิสิตระดับปริญญาตรี
2. คู่มือใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิต
ระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับรูปแบบการสอน จำนวน 5 แผน
จำนวน 15 ชั่วโมง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนา
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ได้แก่ แบบทดสอบ
วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
ใช้วิธีการเปรียบเทียบคะแนน ค่า t-test แบบ Dependent

ตารางที่ 7 สรุปวิธีการวิจัย (Research: R2) เป็นการนำไปใช้ (Implementation: I) เป็นการทดลอง
การใช้รูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ ที่ใช้	วิเคราะห์ ข้อมูล/ สถิติที่ใช้	ผลที่ได้รับ
เพื่อศึกษา ผลการใช้ รูปแบบ การสอน เพื่อพัฒนา ความสามารถ ในการอ่าน ภาษาอังกฤษ สำหรับ นิสิตระดับ ปริญญาตรี	นำรูปแบบการสอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับ นิสิต โดย 1. ชี้แจงรายละเอียด การใช้รูปแบบ การสอน 2. ทำการทดสอบ ก่อนเรียน 3. ดำเนินการสอน โดยใช้รูปแบบ การสอนตามแผน ที่กำหนดไว้	นิสิตระดับ ปริญญาตรี ที่ลงทะเบียน ในรายวิชา 89520464 English for Communication จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 50 คน	1. รูปแบบการสอน 2. คู่มือการใช้ รูปแบบการสอน 3. แบบทดสอบ วัดความสามารถ ในการอ่าน ภาษาอังกฤษ	ค่า t-test แบบ Dependent	ผลการวัด ความ สามารถ ในการอ่าน ภาษา อังกฤษ สำหรับ นิสิตระดับ ปริญญาตรี

ตารางที่ 7 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ ที่ใช้	วิเคราะห์ ข้อมูล/ สถิติที่ใช้	ผลที่ได้รับ
	4. ทำการทดสอบ หลังเรียน				
	5. นิสิตทำแบบวัด เจตคติต่อ ภาษาอังกฤษ				
	6. เก็บรวบรวม ข้อมูลและนำผล มาวิเคราะห์				

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) การประเมินผลการใช้รูปแบบการสอน

ผู้วิจัยใช้แนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R & D) ใช้ขั้นของการพัฒนา (Development: D2) การดำเนินงานวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นการนำผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนในขั้นตอนที่ 3 มาประเมินผล โดยนำผลการประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และผลประเมินเจตคติต่อภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งจะนำไปใช้ต่อไป

วัตถุประสงค์ขั้นตอนที่ 4

เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยการศึกษาเจตคติต่อภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี หลังการใช้รูปแบบการสอน วิเคราะห์โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1,147 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 50 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดลอง 15 ชั่วโมง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภท คือ

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติต่อภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้จากการสำรวจเจตคติต่อภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

2. การศึกษาเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

3. นำข้อมูลมาวิเคราะห์และประมวลผล แล้วจึงทำการสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนา ในการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิจัย ดังนี้

1. สถิติที่ใช้วิเคราะห์แบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบวัดเจตคติ และนำมาคำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. วิเคราะห์ผลการตอบแบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยกำหนดเกณฑ์พิจารณา ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2557, หน้า 117)

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย

ระดับ 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ผลการประเมินจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนน แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ของ มาเรียม นิลพันธุ์ (2557, หน้า 117) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีเจตคติต่อภาษาอังกฤษระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีเจตคติต่อภาษาอังกฤษระดับดี

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีเจตคติต่อภาษาอังกฤษระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีเจตคติต่อภาษาอังกฤษระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีเจตคติต่อภาษาอังกฤษระดับต่ำที่สุด

พิจารณาค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ซึ่งแสดงว่า เจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับดี สามารถนำไปทดลองใช้ได้ (ภาคผนวก ก)

ตารางที่ 8 สรุปการพัฒนา (Development: D2) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) การประเมินผลการใช้รูปแบบการสอน

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ ที่ใช้	การวิเคราะห์ ข้อมูล/ สถิติที่ใช้	ผลที่ได้รับ
เพื่อประเมินผล การใช้รูปแบบ การสอน เพื่อพัฒนา ความสามารถ ในการอ่าน ภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิต ระดับ ปริญญาตรี โดยการศึกษา เจตคติต่อ ภาษาอังกฤษ	พิจารณาตรวจสอบ โดยละเอียด ทุกองค์ประกอบของ รูปแบบจัดการเรียนรู้ แล้วปรับปรุง รายละเอียดของ การพัฒนา การสอนเพื่อพัฒนา ความสามารถ ในการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับ นิสิตระดับ ปริญญาตรี	นิสิตระดับ ปริญญาตรี ที่ลงทะเบียน เรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร	แบบวัด เจตคติ	คำนวณหา ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	เจตคติต่อ ภาษาอังกฤษ ของนิสิต ระดับ ปริญญาตรี อยู่ใน ระดับดี

ตารางที่ 8 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล/ กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ ที่ใช้	การวิเคราะห์ ข้อมูล/ สถิติที่ใช้	ผลที่ได้รับ
สำหรับนิสิต ระดับ ปริญญาตรี วิเคราะห์โดย คำนวณหา ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	โดยการศึกษาเจตคติ ต่อภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิต ระดับปริญญาตรี				

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีนั้น ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ผลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอน

ตอนที่ 3 ผลการประเมินเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษ และวิเคราะห์หลักการและแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ โดยการสนทนากลุ่มกับนิสิต จำนวน 10 คน ที่เรียนผ่านรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมาแล้วนั้น พบว่า จากการสนทนากลุ่มกับนิสิตในประเด็นของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผ่านมาแล้วนั้น สรุปร่วมกันได้ว่า เป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับสูงขึ้น โดยเฉพาะด้านการสอบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสอบระดับที่สูงขึ้น เช่น BUU-GET, TU-GET, CU-TEP, TEFEL หรือ IETF เป็นต้น ส่วนปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนการอ่าน คือ วิธีการสอนที่ยังไม่เหมาะสม ไม่มีการส่งเสริม หรือกระตุ้นให้นิสิตได้ใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเท่าที่ควร เนื้อหาและกิจกรรมไม่สอดคล้องกับความสนใจของนิสิต ทำให้เกิดปัญหาในการหาใจความสำคัญของบทความ และบางบทความมีการใช้คำศัพท์เฉพาะ ซึ่งนิสิตไม่มีพื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ ซึ่งผู้วิจัยสรุปประเด็นข้อค้นพบในการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษจากการสนทนากลุ่มได้ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ประเด็นข้อค้นพบในการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษจากการสนทนากลุ่ม

ประเด็นการสนทนา	สรุปข้อค้นพบ	ข้อเสนอแนะ
1. ในปีที่ผ่านมา นิสิตเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างไรบ้าง	เป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อการสอบระดับที่สูงขึ้น เช่น BUU-GET, TU-GET, CU-TEP, TEFEL, IETF เป็นต้น	-
2. นิสิตคิดว่า การอ่านภาษาอังกฤษ มีความยาก-ง่าย อย่างไร	บทความภาษาอังกฤษ มีความยาก และยาวเกินไป	มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์มาก่อน
3. นิสิตคิดว่า อะไรคืออุปสรรคในการอ่านภาษาอังกฤษสำคัญ	ไม่รู้คำศัพท์ และไม่มีพื้นฐานความรู้เดิม	ให้ท่องคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ
4. นิสิตคิดว่า การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ มีความสำคัญอย่างไร มีขั้นตอนอย่างไร สามารถช่วยพัฒนาการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้จริงหรือไม่ และอยากให้มีการจัดการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิต	ให้กิจกรรมมีความหลากหลาย และสนุกสนาน สอดแทรกคำศัพท์	ใช้โปรแกรมการสอนออนไลน์ เว็บไซต์และเกม

จากตารางที่ 9 ผู้วิจัยได้สรุปข้อค้นพบและข้อเสนอแนะเพื่อสร้างรูปแบบการสอนการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาความรู้จากประสบการณ์ การเรียนภาษาอังกฤษร่วมกับกลวิธีการอ่าน เพื่อช่วยให้ นิสิตวิเคราะห์หับท่อนได้เข้าใจง่ายยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการของแนวคิดมาสังเคราะห์เป็นกระบวนการในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ร่วมกับกลวิธีการอ่านสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ได้รูปแบบการสอนที่มีองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการ
2. วัตถุประสงค์
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4. การวัดและการประเมินผล

5. สื่อและแหล่งเรียนรู้

6. บทบาทผู้สอน

7. บทบาทผู้เรียน

โดยมีรายละเอียดของรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ดังนี้

หลักการ

รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีที่ประยุกต์แนวทางการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ โดยการสังเคราะห์รูปแบบการสอน ดังนี้

1. เป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
2. เป็นรูปแบบการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้ขึ้นประมวลความคิดและค้นหาคำตอบร่วมกันอย่างหลากหลายวิธี โดยตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่งผ่านการเรียนรู้จากการปฏิบัติ
3. เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติ สามารถสร้างแนวความคิดที่ได้ประสบการณ์จากการอ่านบทอ่าน มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์ในการเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการเข้าใจแนวคิดหลักและวัตถุประสงค์เนื้อหา ด้านการเข้าใจรายละเอียด และข้อมูลเฉพาะเจาะจง ด้านการวิเคราะห์และการตีความหมาย และด้านความเข้าใจคำศัพท์ และบริบท

กระบวนการจัดการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ และสังเคราะห์จากแนวทางการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ร่วมกับกลวิธีการอ่าน และการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีการกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากหลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขึ้นประมวลความคิดและค้นหาคำตอบ มีจุดประสงค์เพื่อให้นิสิตได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจบทอ่าน โดยใช้กลวิธีและกระบวนการสอนอ่านต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียน

มีความเข้าใจ และสามารถวิเคราะห์บทอ่านได้ ซึ่งจัดกิจกรรมโดยให้นิสิตระบุและให้ความหมายของคำศัพท์ในบทอ่าน นิสิตอ่านจับใจความสำคัญของบทอ่าน และสามารถวิเคราะห์สรุปความจากบทอ่าน โดยการทำแผนภาพความคิด เป็นต้น

2. ชั้นเรียนรู้จากการปฏิบัติ มีจุดประสงค์เพื่อให้ นิสิตได้ปฏิบัติจริง สามารถสร้างแนวความคิดที่ได้จากการอ่านบทอ่าน มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเอง

3. ชั้นประยุกต์ใช้ มีจุดประสงค์เพื่อให้ นิสิตประยุกต์ความรู้แล้วนำไปใช้ โดยใช้ข้อมูลที่ได้ค้นคว้า หรือสำรวจมาแล้วนั้น นำมาอธิบายถ่ายทอดสื่อสารแก่ผู้อื่น

4. ชั้นอภิปราย สรุปผล มีจุดประสงค์เพื่อบูรณาการแนวคิด ความรู้ที่ นิสิตได้ทำการวิเคราะห์ไว้ กับกิจกรรมที่จะเพิ่มความเข้าใจให้แก่ นิสิตมากขึ้น

5. ชั้นวัดและประเมินผล เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่า นิสิตมีความรู้อะไร อย่างไร และมากน้อยเพียงใด จากกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ นิสิตระดับปริญญาตรี ดำเนินการวัดและประเมินผลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

1. วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ นิสิตระดับปริญญาตรี โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

สื่อและแหล่งเรียนรู้

รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ นิสิตระดับปริญญาตรี มีสื่อและแหล่งเรียนรู้ ดังนี้

1. ใบกิจกรรม ใบงาน รวมทั้งสื่อมัลติมีเดียต่าง ๆ เช่น วิดีโอ
2. โทรศัพท์เคลื่อนที่ติดตั้งสัญญาณอินเทอร์เน็ต
3. Power point
4. หนังสือ

บทบาทผู้สอน

บทบาทที่อาจารย์ควรปฏิบัติตามรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ นิสิตระดับปริญญาตรี มีดังนี้

1. ศึกษารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ นิสิตระดับปริญญาตรี ให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน

2. ศึกษาสถานการณ์ จัดแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอน
 3. ในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทุกครั้ง อาจารย์มีหน้าที่กระตุ้นให้นักคิดได้ทบทวนความรู้เดิม แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับอาจารย์และเพื่อน
 4. อาจารย์อธิบายและให้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์และวิธีการอ่าน
 5. อาจารย์ต้องส่งเสริมให้นักคิดเกิดการเรียนรู้จากการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษ จากกระบวนการจัดการเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ
 6. อาจารย์ต้องให้ความสำคัญในการเน้นกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ร่วมกับกลวิธีการอ่าน เพื่อให้นักคิดมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 7. อาจารย์ต้องฝึกฝนให้นักคิดเกิดทักษะการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดประโยชน์จากการเรียนสูงสุด
 8. อาจารย์ประเมินผลการเรียนรู้และสะท้อนผลการประเมินแก่นักคิด
- บทบาทผู้เรียน**
- บทบาทที่นักคิดควรปฏิบัติตามรูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับนักคิดระดับปริญญาตรี มีดังนี้
1. นักคิดต้องเป็นผู้ลงมือฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความสามารถ ตอบคำถามโดยใช้ความรู้เดิม และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ หรืออภิปรายเกี่ยวกับบทอ่าน
 2. นักคิดระบุและให้ความหมายคำศัพท์ จับใจความ และวิเคราะห์บทอ่าน ชักถาม ข้อสงสัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
 3. นักคิดต้องเรียนรู้ เชื่อมโยงความรู้เก่าและความรู้ใหม่
 4. นักคิดต้องกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม
 5. นักคิดต้องมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน
 6. นักคิดต้องกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ฝึกฝนการอ่านอยู่เสมอ
- ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการสอนเพื่อการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักคิดระดับปริญญาตรี โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน แสดงผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการประเมินรูปแบบการสอนเพื่อการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

รายการที่ประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับคุณภาพ
1. หลักการของรูปแบบการสอน			
1.1 การบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบการสอน	4.60	0.89	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 การกล่าวถึงความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนารูปแบบ	4.60	0.89	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 การบอกเหตุผลสนับสนุนความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนารูปแบบ	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 ความต่อเนื่องและเหมาะสมในการใช้ภาษา และการเรียบเรียงความเป็นมาของรูปแบบการสอน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน			
2.1 มีความสอดคล้องกับหลักการหรือทฤษฎีพื้นฐาน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 จุดมุ่งหมายมีความชัดเจน สามารถแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 จุดมุ่งหมายมีความเป็นไปได้	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนมีความสำคัญจำเป็นในการดำรงชีวิต	4.60	0.89	เหมาะสมมากที่สุด
2.5 การใช้ภาพและการเรียบเรียงถ้อยคำ มีความเหมาะสม สละสลวย และเข้าใจง่าย	4.60	0.89	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับคุณภาพ
3. แนวคิดหรือทฤษฎีพื้นฐาน			
3.1 แนวคิด หรือทฤษฎีพื้นฐานมีความครบถ้วน สมบูรณ์ และชัดเจนเพียงพอ	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 แนวคิดมีความสอดคล้องกับทฤษฎี แนวคิด และธรรมชาติของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำ มีความเหมาะสม สละสลวยและเข้าใจง่าย	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
ภาพรวม	4.73	0.60	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 10 แสดงว่า ในภาพรวมรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมดีมาก ($\bar{X} = 4.73$, $SD = 0.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพเหมาะสมดีมาก ได้แก่ การบอกเหตุผลสนับสนุนความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนารูปแบบ ความต่อเนื่องและเหมาะสมในการใช้ภาษา และการเรียบเรียงความเป็นมาของรูปแบบการสอน ความสอดคล้องกับหลักการหรือทฤษฎีพื้นฐาน จุดมุ่งหมายมีความชัดเจน สามารถแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน จุดมุ่งหมายมีความเป็นไปได้ แนวคิด หรือทฤษฎีพื้นฐานมีความครบถ้วน สมบูรณ์และชัดเจนเพียงพอ แนวคิดมีความสอดคล้องกับทฤษฎี แนวคิด และธรรมชาติของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสม สละสลวย และเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.80$, $SD = 0.45$)

ตอนที่ 2 ผลเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 50 คน ได้แก่ ผลทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษนิสิตระดับปริญญาตรีก่อนเรียนและหลังเรียน แสดงผลดังตารางที่ 11 ถึงตารางที่ 12

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

การเปรียบเทียบ	n	\bar{X}	SD	t	p
หลังเรียน	50	28.24	4.27	21.83*	.001*
ก่อนเรียน	50	17.86	5.55		

*p < .05

จากตารางที่ 11 พบว่า นิสิตได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษนิสิตระดับปริญญาตรีก่อนเรียน เท่ากับ 17.86 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษนิสิตระดับปริญญาตรีหลังเรียน เท่ากับ 28.24 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 5.55 และ 4.27 ตามลำดับ และจากการทดสอบ t-test แบบ Dependent sample พบว่า ค่าที่ เท่ากับ 21.83 จึงสรุปได้ว่า ผลคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนโดยใช้รูปแบบเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละด้าน โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

การเปรียบเทียบ	n	\bar{X}	SD	t	p
หลังเรียน	50	28.24	4.27	21.83*	.001*
1. การเข้าใจแนวคิดหลักและวัตถุประสงค์ของเนื้อหา (9 ข้อ)		7.72	0.71		
2. การเข้าใจรายละเอียดและข้อมูลเฉพาะเจาะจง (12 ข้อ)		7.36	1.41		
3. การวิเคราะห์และการตีความหมาย (12 ข้อ)		6.70	1.41		
4. ความเข้าใจคำศัพท์และบริบท (7 ข้อ)		6.50	1.41		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การเปรียบเทียบ	n	\bar{X}	SD	t	p
ก่อนเรียน	50	17.86	5.55		
1. การเข้าใจแนวคิดหลักและวัตถุประสงค์ของเนื้อหา (9 ข้อ)		4.86	3.54		
2. การเข้าใจรายละเอียดและข้อมูลเฉพาะเจาะจง (12 ข้อ)		4.44	2.12		
3. การวิเคราะห์และการตีความหมาย (12 ข้อ)		4.38	2.12		
4. ความเข้าใจคำศัพท์และบริบท (7 ข้อ)		4.18	0.71		

*p < .05

จากตารางที่ 12 พบว่า นิสิตได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีก่อนเรียนในแต่ละด้าน ตามลำดับมากไปน้อย ดังนี้ การเข้าใจแนวคิดหลักและวัตถุประสงค์ของเนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.86 รองลงมา คือ การเข้าใจรายละเอียดและข้อมูลเฉพาะเจาะจง เท่ากับ 4.44 การวิเคราะห์ และการตีความหมาย เท่ากับ 4.38 และอันดับสุดท้าย คือ ความเข้าใจคำศัพท์และบริบท มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีหลังเรียนในแต่ละด้าน พบว่า การเข้าใจแนวคิดหลัก และวัตถุประสงค์ของเนื้อหามีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 7.72 รองลงมา คือ การเข้าใจ รายละเอียดและข้อมูลเฉพาะเจาะจง เท่ากับ 7.36 การวิเคราะห์และการตีความหมาย เท่ากับ 6.70 และความเข้าใจคำศัพท์และบริบท มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.70 ตามลำดับ จึงสรุปได้ว่า ผลคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษนิสิตระดับปริญญาตรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการประเมินเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

หลังจากการใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยได้วัดเจตคติเพื่อวัดความคิดเห็นและความรู้สึกของนิสิตต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น แสดงผลดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน
ที่พัฒนาขึ้น

รายการประเมิน	(n = 50)		การแปลผล
	\bar{X}	SD	
1. ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.26	0.69	ดี
2. ข้าพเจ้าคิดว่า การค้นหาหลักฐานเพื่อหาข้อสรุปในบทอ่าน ทำให้ข้าพเจ้าสรุปเนื้อหาได้อย่างมีเหตุผล	4.30	0.54	ดี
3. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มากยิ่งขึ้น	4.10	0.71	ดี
4. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจที่จะพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.12	0.86	ดี
5. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ	3.40	0.66	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกละอายใจเมื่อต้องเรียนภาษาอังกฤษ	4.48	1.16	ดีมาก
7. ข้าพเจ้าสนุกและได้รับความรู้ต่อกระบวนการจัดการเรียน การสอนในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.48	0.65	ดีมาก
8. การอ่านภาษาอังกฤษ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ในชีวิตประจำวัน	4.50	0.68	ดี
9. การอ่านภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	4.54	0.61	ดีมาก
10. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกลังเลในการถาม-ตอบภาษาอังกฤษ	4.24	0.94	ดี
11. ข้าพเจ้าคิดว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเรียนรู้ง่าย	4.56	0.58	ดีมาก
12. ข้าพเจ้ามีความกล้าแสดงออกในการนำเสนอรายงาน หน้าชั้นเรียน	4.40	0.67	ดี
13. ข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.52	0.58	ดีมาก
14. ข้าพเจ้าคิดว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์นำมาใช้ แปลกใหม่และน่าสนใจ	4.54	0.58	ดีมาก
15. ข้าพเจ้ารู้สึกสนใจวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.40	0.81	ดี
เฉลี่ย	4.24	0.71	ดี

จากตารางที่ 13 แสดงในภาพรวมว่า นิสิตระดับปริญญาตรีได้เรียนโดยใช้รูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มีเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.24, SD = 0.71$) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามลำดับ คือ ข้อที่ 11 วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเรียนรู้ได้ง่าย ($\bar{X} = 4.56, SD = 0.58$) ข้อ 9 การอ่านภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และข้อ 14 กิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์นำมาใช้แปลกใหม่และน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.54, SD = 0.58$) และข้อ 13 ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.52, SD = 0.58$) ตามลำดับ และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 5 ไม่รู้สึกกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.40, SD = 0.66$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยในลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research and development: R & D) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยทั้งสิ้น 4 ขั้นตอนด้วยกัน โดยขั้นที่ 1 การวิจัย (Research: R1) เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี และวิเคราะห์สภาพปัญหาด้วยวิธีการสัมภาษณ์ (Group interview) ซึ่งผู้ให้ข้อมูล คือ นิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 10 คน ที่เรียนผ่านในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมาแล้ว จากนั้นผู้วิจัยได้เข้าสู่ขั้นที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) คือ การพัฒนาการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยการสังเคราะห์การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์โดยการสร้างเอกสารประกอบการสอนที่พัฒนาขึ้น และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ไปตรวจสอบคุณภาพกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน นำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้และทดลองกับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นนำผลที่ได้มาปรับปรุงอีกครั้ง จากนั้นเข้าสู่ขั้นที่ 3 การวิจัย (Research: R2) คือ การนำไปทดลองใช้กับนิสิตที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 1 ห้องเรียน มีนิสิตจำนวน 50 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้เวลาดทดลองจำนวน 3 สัปดาห์ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน และทดสอบก่อน-หลังเรียน จำนวน 1 สัปดาห์ รวม 15 ชั่วโมง หลังจากการทดลองใช้ จะเข้าสู่ขั้นที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) คือ การประเมินผล ซึ่งมีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตระดับปริญญาตรี คณะดนตรีและการแสดง และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 50 คน โดยการจัดห้องเรียนแบบละความสามารถ ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นฐาน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่ การใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

ผู้วิจัยได้กำหนดแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน (One group pretest-posttest design) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองด้วยการใช้ รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 17 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2567 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียน และแบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบ การสอนที่พัฒนาขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t-test Dependent สามารถสรุปการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ได้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิต ระดับปริญญาตรี ที่มีองค์ประกอบ 7 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ จัดการเรียนรู้ ซึ่งมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ประมวลความคิดและค้นหาคำตอบ ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้ จากการปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 4 ขั้นอภิปราย สรุปผล ขั้น 5 ขั้นการประเมินผล 4) การวัดและการประเมินผล 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) บทบาทผู้สอน และ 7) บทบาทผู้เรียน จากนั้นนำไปตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พบว่า รูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, $SD = 0.60$)

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นิสิตได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน เท่ากับ 15.23 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน เท่ากับ 17.37 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 3.08 และ 3.73 ตามลำดับ และจากการทดสอบ t-test แบบ Dependent sample พบว่า ค่า t เท่ากับ 5.12 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน ที่พัฒนาขึ้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ ข้อที่ 11 วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ง่าย ($\bar{X} = 4.56$, $SD = 0.58$) ข้อ 9 การอ่านภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และ ข้อ 14 กิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์นำมาใช้แปลกใหม่และน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.54$, $SD = 0.58$) และข้อ 13 ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.52$, $SD = 0.58$) ตามลำดับ และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 5 ไม่รู้สึกกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.40$, $SD = 0.66$)

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยมีประเด็นที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผล มี 3 ประเด็น คือ 1) ผลการพัฒนารูปแบบการสอน 2) ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน และ 3) ผลการวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

1. ผลการพัฒนารูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี เนื่องจากรูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ มีการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน และแต่ละขั้นตอนสัมพันธ์สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ กล่าวคือ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การสนทนากลุ่มจากนิสิตระดับปริญญาตรี ที่เรียนผ่านในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมาแล้ว จำนวน 10 คน แล้วนำผลที่ได้จากการสนทนากลุ่มมาเป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี จากนั้นจึงวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ร่วมกับกลวิธีการอ่าน ซึ่งได้นำขั้นตอนของแนวคิดมากำหนดเป็นองค์ประกอบของรูปแบบการสอน มี 7 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ประมวลความคิดและค้นหาคำตอบ ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้จากการปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 4 ขั้นอภิปราย สรุปผล ขั้น 5 ขั้นการประเมินผล 4) การวัด และการประเมินผล 5) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) บทบาทผู้สอน และ 7) บทบาทผู้เรียน นอกจากนี้ การประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ และความเหมาะสมของรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอน โดยผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ซึ่งผลจากการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมระดับดีมาก ทั้งนี้ เนื่องจากรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนาอย่างมีระบบและเป็นไปตามขั้นตอนการพัฒนา รูปแบบการสอนและ ที่สำคัญ คือ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ไปทดลองใช้กับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ก่อนนำข้อบกพร่องต่าง ๆ มาปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นิสิตได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี พบว่า นิสิตมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดยได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน เท่ากับ 15.23 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน เท่ากับ 17.37 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ตอบสนองต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน มีการใช้สื่อและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่ดึงความสามารถของผู้เรียนออกมามากที่สุด ใช้การคิดมองตนเองในการแก้ไขปัญหา เมื่ออยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ในชั้นประมวลความคิดและค้นหาคำตอบ ผู้เรียนมองเห็นถึงแนวทางในการหาค้นหาคำตอบ ช่วยให้สามารถมองเห็นวิธีการในการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ผู้เรียนได้เรียนรู้สู่การปฏิบัติ ผู้เรียนสามารถมองเหตุผลที่จะช่วยในการตัดสินใจสิ่งที่ถูกต้อง แล้วนำเสนอความคิดของตนเอง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดการเรียนรู้ที่เกิดจากการเรียนรู้ โดยการลงมือปฏิบัติ (Dewey) และสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ที่เป็นการเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่จากประสบการณ์เดิม ซึ่งในขณะที่เรียน ผู้เรียนได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้เกิดการมีมุมมองต่าง ๆ ที่เกิดจากการประสบการณ์ ซึ่งจะถูกเก็บไว้ในตัวผู้เรียน และผู้เรียนสามารถดึงความรู้เหล่านั้นมาปรับใช้ในชั้นประยุกต์ใช้ได้ และผู้เรียนสามารถนำเสนออภิปรายความรู้ที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง จึงทำให้คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้น จากกระบวนการสอนอ่าน โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ กันตภา สุทธิอาท (2561) ได้ศึกษา

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะ การเรียนด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษา พบว่า นักเรียน กลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มควบคุม ตรงกับ อารีย์ ศรีสุทอง (2562) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความน่าจะเป็นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ เรื่อง ความน่าจะเป็น หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประสบการณ์ เรื่อง ความน่าจะเป็น มีค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ 0.681 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 68.1 ด้วยเหตุนี้ รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จึงมีคุณภาพเพียงพอที่จะ พัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

3. เจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน ที่พัฒนาขึ้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.24, SD = 0.71$) ทั้งนี้ เป็นเพราะรูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์ที่สั่งสมมาในการเรียนรู้ ผสานกับความรู้อยู่ โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้น สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่อาจารย์นำมาใช้ แปลกใหม่ และน่าสนใจ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ ได้ง่าย การอ่านภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ตลอดจนไม่รู้สึกเครียด เมื่อต้องเรียนภาษาอังกฤษและสนุก และได้รับความรู้ต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน ในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายการประเมิน ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ ข้อที่ 11 วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเรียนรู้ได้ง่าย ($\bar{X} = 4.56, SD = 0.58$) สอดคล้องกับข้อ 9 การอ่านภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และข้อ 14 กิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์นำมาใช้แปลกใหม่และน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.54, SD = 0.58$) และ ข้อ 13 ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.52, SD = 0.58$) ดังที่ ณัฐชยา รักษา (2563, หน้า 107) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิด ความคิด รู้จักการตั้งคำถามและค้นคว้าหาคำตอบ ผ่านกระบวนการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ที่ให้ผู้เรียนได้สืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง และแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ และประยุกต์ความรู้ที่ได้ จากบทอ่าน โดยการแสดงความคิดเห็นผ่านกิจกรรมโต้ว่าที่ การนำเสนอด้วยรูปแบบพูดนำเสนอ

ผ่านสื่อออนไลน์ เป็นต้น และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 5 ไม่รู้สึกกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.40$, $SD = 0.66$) ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ คณิตา ลิมหัน และคณะ (2560, หน้า 11-12) ได้ศึกษาทัศนคตินักศึกษาครูที่มีต่อการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาครูชื่นชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านภาพยนตร์มากที่สุด รองลงมา คือ YouTube การเรียนผ่านสื่อเหล่านี้ ทำให้นักศึกษามีพัฒนาการในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น สอดคล้องกับ Evan (1994) กล่าวว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นเทคนิคการสอนที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดี เมื่อเป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จที่ดีกว่าการเรียนรู้จากการอ่านหนังสือ หรือจากระบบที่เป็นทางการ ดังนั้น แนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ จึงหมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทุกชนิด งานทุกประเภท การจัดอบรม การสังเกต การสัมภาษณ์ หรือการทำงานกลุ่ม สิ่งเหล่านี้เป็นการปฏิบัติภายใต้ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ กลยุทธ์ของการเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นการเรียนรู้ผ่านการวิเคราะห์ วิพากษ์อย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ประสบการณ์เดิมอย่างเป็นระบบ เป็นหัวใจของรูปแบบการเรียนรู้จากประสบการณ์ ในทำนองเดียวกันกับผลการวิจัยของ ลียานา พันธพงษ์ธรรม (2561, หน้า 34) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการอ่านภาพ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า กลวิธีการอ่านภาพสามารถส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ได้ดีขึ้น และพัฒนาได้ดีกว่าวิธีการสอนอ่านแบบกำหนดในหลักสูตรของ โรงเรียน อีกทั้ง ยังทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้น และมีนิสัยรักการอ่านเพิ่มมากขึ้น แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีนั้น สามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีข้อจำกัดเรื่องเวลาในการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากบางสัปดาห์มีวันหยุดเยอะ นิสิตจึงไม่สามารถทำกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้การจัดการเรียนการสอนขาดตอน เมื่อกลับมาเรียนในครั้งถัดไป จึงต้องมีการทบทวนอีกรอบ ทำให้เสียเวลา
2. การสัมภาษณ์นิสิตระดับปริญญาตรีที่เคยเรียนผ่านในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารมาแล้ว ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ (Group interview) นั้น เป็นการสัมภาษณ์นิสิตที่เรียน

เอกภาษา แต่กลุ่มทดลองเป็นนิสิตที่เรียนสายสังคม ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้ว่า ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจมีความคลาดเคลื่อน หรือมีประเด็นนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในงานวิจัยนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยการพัฒนา รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ ดังนั้น ควรนำกระบวนการสอนดังกล่าวไปใช้กับนิสิตระดับปริญญาตรีต่อไป

2. จากผลการประเมินด้านเนื้อหาที่นำมาสอนมีความสอดคล้องเหมาะสม ควรนำไปใช้ให้ครบทุกองค์ประกอบ จะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ตามเป้าหมาย

3. ผลจากการวิจัย แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทุกกลุ่ม ควรให้ความสำคัญต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยจัดการสอนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รายวิชาภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย และรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ชีวิตจริง จะส่งเสริมให้นิสิตเกิดกระบวนการคิด และสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง

4. การพัฒนา รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ครั้งนี้ นำมาใช้สอนเพียง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 ชั่วโมง เท่านั้น ระยะเวลาดังกล่าวนี้ ผู้เรียนอาจจะไม่สามารถพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างครบถ้วน ดังนั้น ควรมีการขยายเวลาในการดำเนินการวิจัยให้มากขึ้น โดยนำกระบวนการที่สังเคราะห์ขึ้น ไปใช้สอนนิสิตอย่างน้อย 25 ชั่วโมง เพื่อที่จะได้แนวทางนำไปปรับปรุงกระบวนการ หรือกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีทุกกลุ่ม เริ่มตั้งแต่ตั้งแต่รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รายวิชาภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย และรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ชีวิตจริง เพราะนิสิตจะได้เรียนรู้ และคุ้นชินกับการอ่านภาษาอังกฤษ ได้ฝึกกระบวนการอ่านภาษาอังกฤษ

2. การวิจัยในอนาคต ควรพิจารณาการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษในบริบทที่หลากหลาย เช่น โรงเรียนในพื้นที่ชนบท โรงเรียนในเมือง หรือมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อดูว่ารูปแบบการสอนนี้ มีประสิทธิภาพในบริบทที่แตกต่างกันอย่างไร

บรรณานุกรม

- กรองแก้ว กรรณสูต. (2546). *การวัดและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ แนวปฏิบัติสำหรับครูผู้สอน*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2534). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- การณันท์ รัตนแสนวงษ์. (2550). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- กัญญา อุปจักร์. (2556). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC เสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ เรื่อง Non-text information สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. เข้าถึงได้จาก <https://www.kruwande.com/forum.html?wbid=2235>
- กัณฑา สุทธิอาท. (2561). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, วิทยาลัยครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2553). *การคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical thinking)* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ชัคเซสมิเดีย.
- คณิตา ลิ่มหัน, ไพวริญ รัตนพันธ์ และอัญชลี ระสุข. (2560). *ทัศนคติของนักศึกษาครูต่อการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ*. *วารสารราชภัฏภูเก็ต*, 13(2), 47-58.
- คำนึ่ง เคนดวง. (2549). *การศึกษาศามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จรัส ลิ่มหัน. (2540). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดภูเก็ต*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จิกามาศ สุขเกษม. (2559). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). *การสอนกระบวนการคิด ทฤษฎี และการนำไปใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชัชวาล เจริญบุญ. (2553). *รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูผู้สอนในจังหวัดมหาสารคาม ทั้ง 3 เขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 เขต 2 และเขต 3. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.*
- ณัฐชยา รักษา. (2563). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แนวคิด SIOP ร่วมกับแนวคิดแบบสืบสอบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ถิรวัดน์ ตันทนีส. (2559). การศึกษากลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง. ใน *การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 54* (หน้า 109-116). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทรัพย์สิริ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา, สรวิฐ ฤทธิธรรณศักดิ์, นิศรา ระวียัน, และวาสนา จักรแก้ว. (2564). การจัดการเรียนการสอนจากประสบการณ์ตามสภาพจริงตามรูปแบบกิจกรรม ประสบการณ์. *วารสารธรรมศาสตร์*, 40(2), 116-129.
- ทิตนา แยมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ทิตนา แยมมณี. (2555). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้ เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ทิตนา แยมมณี. (2558). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ทิตนา แยมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2549). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซต.*
- นงนุช เสือพุ่ม, วัลลภี นาคศรีสังข์ และประไพพิศ สิงหเสม. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ทางการพยาบาล. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*, 27(1), 12-21.
- นพมาศ ชีรวัดิน. (2542). *จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.*

- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2553). *การพัฒนาหลักสูตร Curriculum development*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2556). *ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: เอส. พรินติ้งไทย แฟคตอรี.
- ปรเมศรี กลิ่นหอม. (2552). *องค์ประกอบของพฤติกรรมและการสร้างแรงจูงใจ*. เข้าถึงได้จาก <http://hbdkru.blogspot.com/2010/11/3.html>
- ประสิทธิ์ ศรีเดช. (2553). *การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อฝึกทักษะการคิดทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา*. คุษณินิพนธ์การศึกษาคุษณิบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชรัสที สนธิรักษ์. (2565). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์*. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุดดี สิ้นสืบผล. (2557). *ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษขั้นตีความของนักศึกษาปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยครูเขตนครหลวง*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พนอ สงวนแก้ว. (2553). *การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษแบบเพิ่มขยายและความคงทนในการเรียน*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาคุษณิบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พูนชดา เจริญชัย. (2553). *การศึกษาศามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยบูรพา*. ชลบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญศรี รังสิยางกูล. (2530). *การอ่านภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ภารดี นานาศิลป์, นัทธมน วุฒานนท์, วรารวรรณ อุดมความสุข, บุญชู อนุศาสนนันท์, ชุตติมา มีชำนาญ และรุจาธร อินทรกุล. (2560). เจตคติ ปัญหา และอุปสรรคของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน วิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ 2. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 18(2), 34-50.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2557). *วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- แมน เชื้อบางแก้ว. (2556). *การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ทักษะกระบวนการคิดทางวิทยาศาสตร์ขั้นสูง และเจตคติทางวิทยาศาสตร์*. คุษฎีนิพนธ์ การศึกษาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. (2533). *คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ถาวรณ ศิริพงษ์พันธ์. (2556). *แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1 ข่าว (News)*. ฉะเชิงเทรา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2544). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิควิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลียานา พันธพงษ์ธรรม. (2561). *การใช้กลวิธีการอ่านภาพเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วันเพ็ญ บุญชม. (2542). *ผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้รูปแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วิลาวัดธ์ โพธิ์ทอง. (2556). *การพัฒนาารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาจิตวิจัยสำหรับนิสิตปริญญาตรีสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา*. คุษฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- วิวัฒน์ สวงนทรัพย์. (2559). การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิภาณูจน์ ชีตนอม. (2553). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติ
ต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ที่ใช้สื่อการสอน ซึ่งเน้นวัฒนธรรมท้องถิ่น
กับการสอนเดิม. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 11(1), 132-143.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2539). ความรู้เบื้องต้นในการอ่าน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
เอกสารประกอบการสอน.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). จิตวิทยาสังคม ทฤษฎีและปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- ศุภวัฒน์ ปภัสสรากาณูจน์. (2553). แนวคิดและกระบวนการบริหารงานคลังและงบประมาณ.
กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สถิรพร รัชย์คัมภีร์. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ QAR
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร
และวิธีสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมเกียรติ รัชย์มณี. (2554). เจตคติและทัศนคติ. กรุงเทพฯ: กุลสตรี.
- สมนึก ทรงศิริ. (2542). ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ:
โรงเรียนอัสสัมชัญวิทยา (ประเวศ).
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาณูจน์. (2548). กลเม็ดการอ่านเก่ง. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- สมุทร เข็นเขาวนิช. (2549). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุนีย์ ละกำป็น. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. พยาบาลสาร, 25(16), 30-8.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2530). การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุภัทรพงศ์ รวงผึ้งรุ่งโรจน์. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้วรรณคดีไทยโดยประยุกต์ใช้
 ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมทักษะ
 ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. คุุณานิพนธ์การศึกษาคุุณิบัณฑิต,
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2553). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2546). คู่มือและการสื่อสารการพัฒนาจิตพิสัย
 ในระบบการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). กรอบทิศทางของแผนพัฒนา
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพฯ: สำนักงาน
 เลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2562). การยกระดับคุณภาพครูไทย
 ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน.
- ลำลี รักสุทธิ. (2553). การจัดทำสื่อวัตกรรมการและแผนประกอบสื่อวัตกรรมการ. นนทบุรี: เพิ่มทรัพย์.
- อมรลักษณ์ สัพโส. (2550). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 โดยใช้นิทานอีสปพื้นบ้านประกอบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์
 การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย,
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรรชนีดา หวานคง. (2559) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. วารสาร
 สถาบันวิจัยญาณสังวร, 7(2), 303-314.
- อรวรรณ ชนะศรี. (2553). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลยุทธ์การจัดการความรู้
 เพื่อพัฒนาการคิดเชิงระบบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษา
 มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมิน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อริสรา จรูญธรรม. (2559). มาตรการวัดเจตคติ. เข้าถึงได้จาก www.sci.rmutp.ac.th/web2556/km/wp-content/uploads/2016/01/KM-59-178
- อัจฉรา วิมลเกียรติ. (2547). การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยวิธีเรียน
 แบบร่วมมือ ประเภทการค้นคว้าภายในกลุ่ม. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
 สาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ.

- อารีย์ ศรีสุทอง. (2562). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- เอกภพ ไชยยา. (2555). *การพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์การอ่านภาษาอังกฤษนอกเวลา ประเภทการ์ตูน เพื่อเสริมทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- อุซุพร บถพิบูลย์. (2550). *ผลของวิธีการสอนแบบ MIA ที่มีผลต่อความสามารถในการอ่าน และพฤติกรรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเคหะปัตตณยานุกูล จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.*
- Alington, K. (2001). *Self-injurious behaviors: Assessment and treatment.* Washington, DC: American Psychiatric.
- Anderson. A. (1997). Learning strategies in physical education: Selftalk, imagery, and goal-setting. *Journal of Physical Education Recreation & Dance*, 68, 30-35.
- Anderson, N. J. (1991). Individual differences in strategy use in second language reading and testing. *The Modern Language Journal*, 75(2), 460-472.
- Anderson, N. (1993). *Exploring second language reading: Issues and strategies.* Boston: Heinle & Heinle.
- Anderson, N. J. (2003). *Active skills for reading student book 3, 4.* Heinle: Thomson Corporation Singapore.
- Bem, D. J., & McConnell, H. K. (1970). Testing the self-perception explanation of dissonance phenomena: On the salience of premanipulation attitudes. *Journal of Personality and Social Psychology*, 14(1), 23-31.
- Block, E. (1992). See how they read: Comprehension monitoring of native and second language readers. *TESOL Quarterly*, 26(2), 319-343.
- Boydell, T. (1976). *Experiential learning, Manchester monograph 5.* Manchester: University of Manchester.
- Boud, D., Cohen, R., & Walker, D. (2000). *Using experience for learning.* Buckingham: Srho and Open University Press.

- Brumitt, J. (2008). *What is reading comprehension*. Retrieved from <http://www.k12reader.com/what-is-reading-comprehension/>
- Brookfield, S. D. (1983). *Adult learning: Adult education and the community*. Milton Keynes: Milton Keynes Open University Press.
- Bulut, P. (2017). The effect of primary school students' writing attitudes and writing self-efficacy beliefs on their summary writing achievement. *International Electronic Journal of Elementary Education*, 10(2), 1-10.
- Burmitt, J. (2008). Functional Rehabilitation Exercise Prescription for Golfers. *Athletic Therapy Today*, 13(2), 37-41.
- Burnard, P. (1996). *Acquiring interpersonal skills: A handbook of experiential learning for health professionals*. London: Chapman & Hall.
- Carr, E. (1987). K-W-L pkus: A strategy for comprehension and summarization. *Journal of Reading*, 30(7), 626-631.
- Carrell, P. L., Devine, J., & Eskey, D. F. (1989). *Interactive approaches to second language reading*. Cambridge: Cambridge University.
- Casanave, C. P. (1988). Comprehension monitoring in essential. *TESOL Quarterly*, 22(3), 282-302.
- Chamot, A. U., & O' Malley, J. M. (1994). *The CALLA handbook: Implementing the cognitive academic language learning approach*. New York: The University of Chicago.
- Cambridge. (2019). *English language assessment*. Cambridge: Cambridge University Press and Associate.
- Cheryl, P. (2004). *Items related to grammar sense 1 A*. Oxford: Oxford University.
- Chickering, A. W., & Gamson, Z. F. (1999). Development and adaptations of the seven principles for good practice in undergraduate education. *New Directions for Teaching and Learning*, 80(3), 75-81.
- Clifford, T. (1966). *The lexicon webster dictionary encyclopedia edition*. New York: The English Language Institution of America.
- Contemporary's Reading Basics. (2001). *Reading basics intermediate 2*. New York: McGraw-Hill.

- Conley, M. W. (1995). *Content reading instruction: A communication approach*. New York: McGraw-Hill.
- Connors, C. K. (1997). *Conner's rating scales-revised technical manual*. Toronto, ON: Multi-Health Systems Inc.
- Crawley, S. J. (1995). *Strategies for guiding content reading*. New York: A Simon & Schuster, Inc.
- Delaney, N. M. C. (2002). The effect of strategy training on comprehension of implicit and explicit information in familiar and unfamiliar exposition Test. *Dissertation Abstracts International*, 23(6), 111-A.
- Dewey, J. (1983). *Experience and education*. New York: Macmillan Company.
- Dyer, G. G. (2001). A study of effect of pre reading mapping on comprehension and transfer of learning. *Dissertation Abstracts International*, 15(1), 3-10.
- Ester, G. (1998). Processing experiential learning. *The Pfeiffer Library*, 23(1), 183-189.
- Evan, N. (1994). *Experiential learning for all*. New York: Cassel.
- Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). *Belief, attitude, intention, and behavior: An introduction to theory and research*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Goodman, Y. M., & Burk, C. (2004). *Reading strategies: Focus on comprehension*. New York: Richard C. Owen.
- Greenaway, T. (2002). *Experiential learning cycles*. London: Cassell.
- Grellet, F. (1995). *Developing reading skills*. London: London Cambridge University.
- Gunning, T. G. (1992). *Creating reading instruction for all children*. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Harmer, J. (1991). *The practice of English language teaching*. Hong Kong: Longman.
- Heron, L. E. (1997). Using Constructivist teaching strategies in high school science classroom to cultivate positive attitude toward science. *Dissertation abstracts international*, 58(5), 1564-A.
- Honey, P., & Munford, A. (1992). *The manual of learning styles*. Maidenhead: The Open University.

- İnal-İlke, S., & Seda, S. (2016). The relation between students' attitudes toward foreign language and foreign language achievement. *Approaches to the Study of Language and Literature. 1st International Conference Dokuz Eylul of Education, Izmir, 1(3)*, 1-10.
- Insko, C. A., Lind, E. A., & LaTour, S. (1976). Persuasion, recall, and thoughts. *Representative Research in Social Psychology*, 7(1), 66-78.
- Jack, T., & Samuela, R. (2003). *Strategic reading 2 student's book: Building effective reading skills*. Cambridge: Cambridge University.
- Jaques, D. (1993). *Designing and evaluation courses*. New South Wales: Education Methods Unit, Oxford Brooke University.
- Joyce, B. R., & Weil, M. (1986). *Model of teaching*. New York: Prentice Hall.
- Joyce, B. R., & Weil, M. (1996). *Models of teaching*. London: Allyn & Bacon.
- Joyce, B. R., & Weil, M. (2000). *Models of teaching*. Massachusetts: Allyn & Bacon.
- Juch, A. (1983). *Personal development: Theory and practice in management training*. New Jersey: Wiley.
- Katz, D. (1960). The functional approach to the study of attitudes. *Public Opinion Quarterly*, 24(2), 163-204.
- Keeves, J. P. (1997). *Models and model building*. Oxford: Peraman Press.
- Kolb, D. A. (1984). *Experience learning: Experience as the source of learning and development*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Kolb, D. A., & Lewis, L. H. (1986). *Facilitating experiential learning: Observation and reflections*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Kretch, D., Crutchfield, R., & Pallachey, E. (1962). *Individual in society: A textbook of social psychology*. New York: McGraw Hill.
- Luckman, C. (1996). Defining experiential education. *The Journal of Experiential Education*, 19(1), 6-18.
- Maker, C. J., & Neilson, A. B. (1995). *Teaching models in education of the gifted*. Texas: Pro-Ed.
- Malachowski, A. (2004). *Pragmatism minus truth/ No limits*. Thousand Oaks, Calif.: Sage.
- Mark, T. (1994). *Experiential learning*. Retrived from <http://www.sonlifeafrica.com/model/learn.html>

- Mc Cullough, C. M. (1957). Responses of elementary school children to common types of reading comprehension questions. *Journal of Educational Research*, 51(2), 65-70.
- McGill, I., & Weil, S. W. (1989). *Making sense of experiential learning: Diversity in theory and practice*. Milton Keynes: Society for Research into Higher Education, Open University Press.
- Moon, B. (2004). *Department of chemistry, Sogang University, 1-1 Shinsoo-Dong, Mapo-Gu, Seoul 121-742, Korea*. Retrieved from <http://dx.doi.org/10.1002/tl.11676>
- Moore, K. D. (2015). *Effective instructional strategies*. California: Sage.
- Nasrudin, H., & Azizah, U. (2010). Improvement thinking skills and scientific attitude using the implementation of “group-investigation cooperative learning” contextual oriented at acid, base and salt topic in junior high school. *Proceedings of the 4th International Conference on Teacher Education; Join Conference UPI & UPSI Bandung, Indonesia*, 10(8), 763-772.
- Neill, J. (2004). *Experiential learning cycles: Overview of 9 experiential learning cycles models*. Retrieved from <http://www.widerdom.com/experiential/ele/>
- Nunan, D. (2002). Strategy training in the classroom: An empirical investigation. *RELC Journal*, 28(2), 56-81.
- Oxford, R. (1990). *Language learning strategies. What every teacher should know*. Boston: MA.
- Perkins, P. G. (1982). Decoding skill and vocabulary knowledge in reading comprehension. *Dissertation Abstracts International*, 43(3), 3-8.
- Piaget, J., & Inhelder, B. (1972). *The psychology of the child*. New York: Basic Book.
- Richek, M. (1996). *Reading problems: Assessment and teaching strategies*. Boston: Allyn and Bacon.
- Rogers, A. (1996). *Teaching adult*. Buckingham: Open University Press.
- Rosenberg, M. J. (1965). When dissonance fails: On eliminating evaluation apprehension from attitude measurement. *Journal of Personality and Social Psychology*, 1(1), 28-42.
- Rubin, D. (1993). *A practical approach to teaching reading*. New York: A Simon & Schuster.
- Ryder, R. J., & Graves, M. F. (1994). *Reading center fluency practice*. Cambridge: Cambridge University.

- Saddington, J. A. (1992). *Learner experience: A rich resource for learning*. London, UK: Kogan Page.
- Sam, M., & Norman, W. (2007). *Improve your IELTS reading skills: Study skills*. New York: MacMillan.
- Saracaloglu, A. S. (1992). Attitudes of physical education teacher candidates towards the profession. *Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 10-26.
- Seel, B., & Glasgow, Z. (1990). *Exercise in instructional design*. Columbus, Ohio: Merrill Publishing Company Bell & Howell Information Company.
- Shameem, S. M. H., & Wahida, R. S. D. (2015). Human gait recognition using silhouettes. *International Journal of Applied Engineering Research*, 10, 5443-5454.
- Shaw, M. E., & Wright, J. N. (1967). *Scale for the measurement of attitudes*. New York: McGraw-Hill.
- Singleton, J. (2009). Developmental social cognitive neuroscience: Insights from deafness. *Child Development*, 80, 952-967.
- Thurstone, L. L. (1959). *The measurement of values*. Chicago: Univer Chicago.
- Triandis, H. C. (1971). *Attitude and attitude change (Foundations of social psychology)*. Hoboken, NJ: John Wileys & Sons Inc.
- Wallace, C. (1996). *Reading*. London: Oxford University.
- Widdowson, H. G. (1978). *Teaching language as communication*. London: Oxford University.
- Williams, A. (1986). *Reading in the language classroom*. London: MacMillan.
- Wilson, S. M., & Berne, J. (1998). *Teacher learning and the acquisition of professional knowledge: An Examination of research on contemporary professional development*. Washington, DC: American Educational Research Association.
- Woolfe, J. A. (1992). *Sweet potato: An untapped food resource*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Yang, L. (2012). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน ตามแนวการสอนแบบ Active reading และหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ. คุษณินิพนธ์การศึกษาคุษณินิพนธ์บัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

Ylvisaker, M. (2006). Self-coaching: A context-sensitive, person-centred approach to social communication after traumatic brain injury. *Brain Impairment*, 7(3), 246-258.

Zuber, S. (1989). *Experiential learning in action research*. London: Kogan.

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
- หนังสือขอเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ
- หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย
- เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี	ข้าราชการบำนาญ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิญา สมบูรณ์	อาจารย์ประจำ
ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
รำไพพรรณี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พัชรา กวินกุลเศรษฐ์	ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
4. ดร.ธัญญา วิริยะปัญญาพันธ์	ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครราชสีมา
5. ดร.ณัฐชา รักษา	ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๑๖๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๗ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี

ด้วย นางสาวณัฐกริชฐา โกพิมาย รหัสประจำตัวนิสิต ๖๔๘๑๐๐๙๒ นิสิตหลักสูตรการศึกษาดุขุฎิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบเต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ๒.๑ ได้รับอนุมัติเค้าโครง ดุขุฎินิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบ เน้นประสบการณ์กับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญญา ทองสอน เป็นประธานกรรมการควบคุมดุขุฎินิพนธ์ นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญท่านซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และ ประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งเค้าโครงเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ท่านเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลข โทรศัพท์ ๐๙๘-๔๕๖๓๖๔๔ หรือที่ E-mail: Natkritha.parm@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

มณฑนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๑๗๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๗ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ด้วย นางสาวณัฐกริชฐา โกพิมาย รหัสประจำตัวนิสิต ๖๔๘๑๐๐๙๒ นิสิตหลักสูตรการศึกษาดุขุภีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบเต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ๒.๑ ได้รับอนุมัติเค้าโครง ดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบ เน้นประสบการณ์กับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญา ทองสอน เป็นประธานกรรมการควบคุมดุขุภีนิพนธ์ นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฝัฎา สมบูรณ์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งเค้าโครงเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ ท่านเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตดังรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๘-๔๕๖๓๖๔๔ หรือที่ E-mail: Natkritha.parn@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

มณฑนา รังสิโยภัส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภัส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาเรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฝัฎา สมบูรณ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๑๗๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๗ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน คณะบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ด้วย นางสาวณัฐกริชฐา โกพิมาย รหัสประจำตัวนิสิต ๖๔๘๑๐๐๙๒ นิสิตหลักสูตรการศึกษาดุขุฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบเต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ๒.๑ ได้รับอนุมัติเค้าโครง ดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบ เน้นประสบการณ์กับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญญา ทองสอน เป็นประธานกรรมการควบคุมดุขุฎีนิพนธ์ นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ ดร.ธัญญา วิริยะปัญญานนท์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ ความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งเค้าโครงเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ท่านเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๘-๔๕๖๓๖๔๔ หรือที่ E-mail: Natkritha.parn@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

มันทนา รังสิโยภาส
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มันทนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาเรียน ดร.ธัญญา วิริยะปัญญานนท์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๑๗๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๗ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ด้วย นางสาวณัฐกริชฐา โกพิมาย รหัสประจำตัวนิสิต ๖๔๘๑๐๐๙๒ นิสิตหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบเต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ๒.๑ ได้รับอนุมัติเค้าโครง ดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบ เน้นประสบการณ์กับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญญา ทองสอน เป็นประธานกรรมการควบคุมดุษฎีนิพนธ์ นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พัชรา กวินกุลเศรษฐ์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็น ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งเค้าโครงเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือ วิจัยไปให้ท่านเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๘-๔๕๖๓๖๔๔ หรือที่ E-mail: Natkritha.parn@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

มณฑนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาเรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พัชรา กวินกุลเศรษฐ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

ที่ อว ๘๑๓๗/๒๑๗๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๗ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอลเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแสนสุข

ด้วย นางสาวณัฐกริชฎา โกพิมาย รหัสประจำตัวนิสิต ๖๔๘๑๐๐๙๒ นิสิตหลักสูตรการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบเต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ๒.๑ ได้รับอนุมัติเค้าโครง ดุขฎีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบ เน้นประสบการณ์กับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญญา ทองสอน เป็นประธานกรรมการควบคุมดุขฎีนิพนธ์ นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอลเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ ดร.ณัฐชยา รักษา ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์สูง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรง ของเครื่องมือวิจัย โดยนิตได้ส่งเค้าโครงเล่มวิทยานิพนธ์ (ฉบับย่อ) และเครื่องมือวิจัยไปให้ท่านเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๘-๔๕๖๓๖๔๔ หรือที่ E-mail: Natkristha.parn@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

มณฑนา รังสิโยภัส
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภัส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาเรียน ดร.ณัฐชยา รักษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร ๐๓๘ ๑๐๒ ๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗
ที่ อว ๘๑๓๗/๐๔๕๕ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗
เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยบูรพา

ด้วย นางสาวณัฐกริชฎา โกพิมาย รหัสประจำตัวนิสิต ๖๔๘๑๐๐๙๒ นิสิตหลักสูตรการศึกษาศษุภีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบเต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ๒.๑ ได้รับอนุมัติเค้าโครง ศษุภีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบ เน้นประสบการณ์กับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญญา ทองสอน เป็นประธานกรรมการควบคุมศษุภีนิพนธ์ และหน่วยงานท่านในการเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการ วิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตตั้งรายนามข้างต้น ดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูล ดังนี้

๑. นิสิตที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย จำนวน ๑๐ คน และ

๒. นิสิตที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน ๕๐ คน

ระหว่างวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ - ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยมีเอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยของ มหาวิทยาลัยบูรพา และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ดังแนบ) ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๘-๔๕๖๓๖๔๔ หรือที่ E-mail: 64810092@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

มณฑนา รังสิโยภัส
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภัส)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๕, ๗๐๗

ที่ อว ๘๑๓๗/๐๔๕๔

วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยบูรพา

ด้วย นางสาวณัฐกริชฐา โกพิมาย รหัสประจำตัวนิสิต ๖๔๘๑๐๐๙๒ นิสิตหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ แบบเต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ๒.๑ ได้รับอนุมัติเค้าโครง ดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบ เน้นประสบการณ์กับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปริญญา ทองสอน เป็นประธานกรรมการควบคุมดุษฎีนิพนธ์ และหน่วยงานท่านในการหาคุณภาพจากเครื่องมือ วิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตตั้งรายนามข้างต้น ดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูล ดังนี้

๑. นิสิตที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย จำนวน ๑๐ คน และ
๒. นิสิตที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน ๕๐ คน

ระหว่างวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ - ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยมีเอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยของ มหาวิทยาลัยบูรพา และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ดังแนบ) ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิตตั้งรายนามข้างต้นได้ที่ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙๘-๔๕๖๓๖๔๔ หรือที่ E-mail: 64810092@go.buu.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

มณฑนา รังสิโยภาส

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑนา รังสิโยภาส)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เลขที่ IRB4-042/2567

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย: G-HU 339/2566

โครงการวิจัยเรื่อง: การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์กับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองสำหรับนิสิต ระดับปริญญาตรี

หัวหน้าโครงการวิจัย: นางสาวณัฐกริชฐา โกพิมาย

หน่วยงานที่สังกัด: คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (งานนิพนธ์/ วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์):

อาจารย์ ดร.สมศิริ สิงห์หลพ หน่วยงานที่สังกัด คณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการร่วม (งานนิพนธ์/ วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์):

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา ทองสอน หน่วยงานที่สังกัด คณะศึกษาศาสตร์

วิธีทบทวน: Exemption Expedited Full board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	ฉบับที่ 2 วันที่ 18 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย	ฉบับที่ 2 วันที่ 17 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วันที่ 17 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วันที่ 17 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form) แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	ฉบับที่ 1 วันที่ 20 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)	
6.1 ประกาศประชาสัมพันธ์เชิญชวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 20 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

วันที่รับรอง : วันที่ 22 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

วันที่หมดอายุ : วันที่ 22 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

(ดร.พิมลพรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สำหรับโครงการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

**หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง **

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- คู่มือการใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี
- แบบสัมภาษณ์
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี (ก่อนเรียน)
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี (หลังเรียน)
- แบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

คู่มือประกอบการใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

ณัฐกริชฐา โกพิมาย

ความเป็นมาของรูปแบบการสอน

ในภาวะปัจจุบันที่อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง และยังคงเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ นั้น การเรียนรู้ภาษาของประเทศอื่นย่อมได้เปรียบในการทำกิจการการค้า ธุรกิจต่าง ๆ เนื่องจากปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังพัฒนาตัวเองไปสู่ประเทศอุตสาหกรรม จำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ในหลาย ๆ ด้าน รวมทั้งผู้ชำนาญด้านภาษาด้วย ในยุคศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทยและคนทั่วโลกไปแล้ว เพราะมนุษยชาติทุกวันนี้ สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูโทรทัศน์ การดูภาพยนตร์ การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หนังสือ คู่มือทางด้านวิชาการต่าง ๆ ภาษาอังกฤษนั้น เป็นภาษาหนึ่งที่สำคัญของโลกในศตวรรษที่ 21 และเป็นวิชาหลักที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, 2562)

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายปฏิรูประบบการเรียนรู้ การศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อการพัฒนาตน ซึ่งนำไปสู่ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

การฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมาก ทักษะความเข้าใจในภาษา ประกอบด้วย การฟังและการอ่าน ส่วนทักษะการใช้ภาษา ได้แก่ การพูดและการเขียน เนื่องจากทักษะดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝน จนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารทางความคิด ความเข้าใจ ความรู้และความมีเหตุผล เพื่อนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ การอ่าน นับเป็นทักษะหนึ่งที่ยอมรับว่า

มีความสำคัญ ที่ให้ประโยชน์สำหรับการแสวงหาความรู้ เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ทักษะการอ่าน เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ทำให้บุคคลก้าวหน้า ท้นต่อเหตุการณ์ ทักษะการอ่านควรเป็นทักษะที่ได้รับการส่งเสริม เพราะเป็นทักษะที่คงอยู่กับนักเรียนได้นานที่สุด เป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ตลอดเวลา แม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว สิ่งที่มีความสำคัญและช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จ คือ ความสามารถในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉพาะความเข้าใจในการอ่านนั้น เป็นสิ่งสำคัญมาก การอ่านจะไม่เกิดประโยชน์ หากผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่องที่ตนอ่าน ซึ่ง สมุทฺร เซ็นเซวานิช (2549) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้ว ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เท่าที่จะทำได้ ซึ่งความเข้าใจนี้ เป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับการศึกษา และประสบการณ์ต่าง ๆ ในหลาย ๆ ด้าน ของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลย ก็อาจกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น ส่วนกรองแก้ว วรรณสุด (2546) กล่าวว่า ในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ หรือใช้เป็นภาษาที่สอง เช่น ประเทศไทย ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นทักษะที่จำเป็นต้องสร้างให้เกิดขึ้นกับคนในชาติ

การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมุ่งพัฒนาความสามารถผู้เรียน ทางด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ผู้วิจัย ได้ศึกษาและวิเคราะห์หลักการและแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ โดยการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนาความรู้จากประสบการณ์ การเรียนภาษาอังกฤษที่สั่งสมมานาน เป็นประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ ขั้นรับประสบการณ์รูปธรรม ขั้นการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ขั้นการสร้างแนวคิดเชิงนามธรรม และขั้นทดลองประยุกต์หลักการไปใช้ในสภาพการณ์ใหม่ โดยนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดการพัฒนาความรู้และความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษแก่นิสิตมากขึ้น ผู้เรียนจะเกิดทักษะการเรียนรู้ทางภาษา และทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการของแนวคิดมาสังเคราะห์เป็นกระบวนการในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ซึ่งมีกระบวนการในการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นประมวลความคิดและค้นหาคำตอบ (Concept development and problem solving) มีจุดประสงค์เพื่อให้ นิสิตได้เรียนรู้และทำความเข้าใจบทอ่าน โดยใช้กลวิธี และกระบวนการสอนอ่านต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์บทอ่านได้ ซึ่งจัด

กิจกรรมโดยให้นิสิตรับรู้และให้ความหมายของคำศัพท์ในบทอ่าน นิสิตอ่านจับใจความสำคัญของบทอ่าน และสามารถวิเคราะห์สรุปความจากบทอ่าน โดยการทำแผนภาพความคิด เป็นต้น

2. ขั้นเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Experiential learning) มีจุดประสงค์เพื่อให้นิสิตได้ปฏิบัติจริง สามารถสร้างแนวความคิดที่ได้จากการอ่านบทอ่าน มีการสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเอง

3. ขั้นประยุกต์ใช้ (Implementation) มีจุดประสงค์เพื่อให้นิสิตประยุกต์ความรู้แล้วนำไปใช้ โดยใช้ข้อมูลที่ได้ค้นคว้า หรือสำรวจมาแล้วนั้น นำมาอธิบายถ่ายทอดสื่อสารแก่ผู้อื่น

4. ขั้นอภิปราย สรุปผล (Discussion and conclusion) มีจุดประสงค์เพื่อบูรณาการแนวคิด ความรู้ที่นักเรียนได้ทำการวิเคราะห์ไว้ กับกิจกรรมที่จะเพิ่มความเข้าใจให้นิสิตมากขึ้น

5. ขั้นวัดและประเมินผล (Assessment) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่า นิสิตมีความรู้อะไร อย่างไร และมากน้อยเพียงใด จากกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ

จากการดำเนินตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังกล่าว จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักปัญหาและวิเคราะห์ปัญหา ฝึกกระบวนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักคิดวางแผน ออกแบบแนวทางการแก้ปัญหาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของปัญหา สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การดำเนินชีวิต และนำไปใช้สู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานในอนาคต

รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

หลักการ

รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ประยุกต์แนวทางการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ร่วมกับกลวิธีการสอน โดยการสังเคราะห์รูปแบบการสอน ดังนี้

1. เป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
2. เป็นรูปแบบการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ขึ้นประมวลความคิด และค้นหาคำตอบร่วมกันอย่างหลากหลายวิธี โดยตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่ง ผ่านการเรียนรู้จากการปฏิบัติ
3. เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติ สามารถสร้างแนวความคิดที่ได้จากประสบการณ์จากการอ่านบทอ่าน มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในการเรียนต่อระดับที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการเข้าใจแนวคิดหลักและวัตถุประสงค์เนื้อหา ด้านการเข้าใจรายละเอียด และข้อมูลเฉพาะเจาะจง ด้านการวิเคราะห์และการตีความหมาย และด้านความเข้าใจคำศัพท์ และบริบท

กระบวนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์หลักการและแนวทางการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ร่วมกับกลวิธีการอ่าน โดยการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนาความรู้จากประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สั่งสมมาตามเป็นประสบการณ์ในชีวิตประจำวันตามทฤษฎีวงจรการเรียนรู้ จากประสบการณ์ตามสภาพจริง (Authentic experiential learning cycle theory) ของ Kolb (1984) มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน คือ ขั้นรับ

ประสบการณ์รูปธรรม ขั้นการสังเกตอย่างไตร่ตรอง ขั้นการสร้างแนวคิดเชิงนามธรรม และขั้นทดลองประยุกต์หลักการไปใช้ในสภาพการณ์ใหม่ โดยนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดการพัฒนาความรู้และความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษแก่นิสิตมากขึ้น ผู้เรียนจะเกิดทักษะการเรียนรู้ทางภาษา และทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการของแนวคิดมาสังเคราะห์เป็นกระบวนการในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ซึ่งผู้วิจัยมีกระบวนการในการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นประมวลความคิดและค้นหาคำตอบ (Concept development and problem solving) มีจุดประสงค์เพื่อให้ นิสิตได้เรียนรู้และทำความเข้าใจบทอ่าน โดยใช้กลวิธีและกระบวนการสอนอ่านต่าง ๆ ที่จะทำให้นิสิตมีความเข้าใจ และสามารถวิเคราะห์บทอ่านได้ ซึ่งจัดกิจกรรมโดยให้นิสิตระบุ และให้ความหมายของคำศัพท์ในบทอ่าน นิสิตอ่านจับใจความสำคัญของบทอ่าน และสามารถวิเคราะห์สรุปความจากบทอ่าน โดยการทำแผนภาพความคิด เป็นต้น

2. ขั้นเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Experiential learning) มีจุดประสงค์เพื่อให้ นิสิตได้ปฏิบัติจริง สามารถสร้างแนวความคิดที่ได้จากการอ่านบทอ่าน มีการสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเอง

3. ขั้นประยุกต์ใช้ (Implementation) มีจุดประสงค์เพื่อให้ นิสิตประยุกต์ความรู้แล้วนำไปใช้ โดยใช้ข้อมูลที่ได้ค้นคว้า หรือสำรวจมาแล้วนั้น นำมาอธิบายถ่ายทอดสื่อสารแก่ผู้อื่น

4. ขั้นอภิปราย สรุปผล (Discussion and conclusion) มีจุดประสงค์เพื่อบูรณาการแนวความคิดความรู้ที่นักเรียนได้ทำการวิเคราะห์ไว้ กับกิจกรรมที่จะเพิ่มความเข้าใจให้นิสิตมากขึ้น

5. ขั้นวัดและประเมินผล (Assessment) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่า นิสิตมีความรู้อะไร อย่างไร และมากน้อยเพียงใด จากกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ดำเนินการวัดและประเมินผลทั้งระยะก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

1. วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2. ประเมินพฤติกรรมการเข้าร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียนรายบุคคล

สื่อและแหล่งเรียนรู้

รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มีสื่อและแหล่งเรียนรู้ดังนี้

1. ใบกิจกรรม ใบงาน รวมทั้งสื่อมัลติมีเดียต่าง ๆ เช่น วิดีโอ
2. โทรศัพท์เคลื่อนที่ติดตั้งสัญญาณอินเทอร์เน็ต
3. Power point
4. หนังสือ

การนำรูปแบบการสอนไปใช้

การนำรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีที่พัฒนาขึ้นไปใช้ได้ต้องมีประสิทธิภาพนั้น ควรมีบทบาทดังนี้

บทบาทผู้สอน

บทบาทที่อาจารย์ควรปฏิบัติตามรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มีดังนี้

1. ศึกษารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน
2. ศึกษาสถานการณ์ จัดแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอน
3. ในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทุกครั้ง อาจารย์มีหน้าที่กระตุ้นให้นิสิตได้ทบทวนความรู้เดิม แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับอาจารย์และเพื่อน
4. อาจารย์อธิบายและให้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์และวิธีการอ่าน
5. อาจารย์ต้องส่งเสริมให้นิสิตเกิดการเรียนรู้จากการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษจากกระบวนการจัดการเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ
6. อาจารย์ต้องให้ความสำคัญในการเน้นกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ร่วมกับกลวิธีการอ่าน เพื่อให้นิสิตมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
7. อาจารย์ต้องฝึกฝนให้นิสิตเกิดทักษะการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดประโยชน์จากการเรียนสูงสุด
8. อาจารย์ประเมินผลการเรียนรู้และสะท้อนผลการประเมินแก่นิสิต

บทบาทผู้เรียน

บทบาทที่นิสิตควรปฏิบัติตามรูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มีดังนี้

1. นิสิตต้องเป็นผู้ลงมือฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความสามารถตอบคำถามโดยใช้ความรู้เดิม และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ หรืออภิปรายเกี่ยวกับบทอ่าน
2. นิสิตระบุและให้ความหมายคำศัพท์ จับใจความ และวิเคราะห์บทอ่าน ชักถามข้อสงสัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
3. นิสิตต้องเรียนรู้ เชื่อมโยงความรู้เก่าและความรู้ใหม่
4. นิสิตต้องกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม
5. นิสิตต้องมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน
6. นิสิตต้องกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น ฝึกฝนการอ่านอยู่เสมอ
7. นิสิตต้องรู้จักประเมินการอ่านของตนเอง

ภาพที่ 3 การออกแบบรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ
 นิสิตระดับปริญญาตรี

คำชี้แจงการใช้รูปแบบการสอน

ข้อควรปฏิบัติก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โปรดปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้ ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ของคู่มืออาจารย์ ดังนี้

1. ศึกษาคำชี้แจงการใช้รูปแบบการสอน
2. ศึกษาความเป็นมาของรูปแบบการสอน ทำให้ทราบถึงความเป็นมาและเหตุผลของการพัฒนารูปแบบการสอน ช่วยให้เห็นภาพรวมของรูปแบบการสอน ตลอดจนมองเห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในรูปแบบการสอน
3. ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มทดลอง ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 5 แผน โดยใช้เวลาดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน มีลักษณะเป็นแผนการจัดการเรียนรู้สำเร็จรูป และมีความยืดหยุ่น ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดสิ่งที่จะต้องเป็นในการสอนไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างครบถ้วนแล้ว ทั้งสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และแนวการวัดและประเมินผล ผู้สอนควรทำความเข้าใจ จัดเตรียมสื่อวัสดุอุปกรณ์ และปฏิบัติการสอนตามกิจกรรมให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

3.2 ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบหลักเหมือนกัน กล่าวคือ ชื่อแผน ชื่อหน่วยการเรียนรู้ เวลาที่ใช้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล กิจกรรมเสนอแนะ บันทึกผลหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ มีขั้นตอนที่ชัดเจน แน่นนอน แต่จะให้นิสิตมีอิสระในการรวบรวมข้อมูล แสวงหาความรู้และแนวทางในการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ในกรณีที่อาจารย์ผู้สอนต้องการสอนเนื้อหาในระดับชั้นเดียวกันกับเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้เล่มนี้ หลังจากที่ได้ศึกษาและจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ก็สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เลย ส่วนในกรณีที่อาจารย์ต้องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาอื่น ๆ เมื่อศึกษาคู่มือเล่มนี้ครบทุกส่วน และมีความเข้าใจแล้ว ก็สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

3.3 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีแต่ละแผน เน้นการลงมือปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้นิสิตได้เผชิญปัญหาและวิเคราะห์ปัญหา แล้วแสวงหาความรู้ ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง มีการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำความรู้มาสร้างทางเลือก ในการแก้ปัญหา เรียนรู้จากการปฏิบัติ ดำเนินกิจกรรมในการคิดวิเคราะห์ สามารถประยุกต์ การแก้ปัญหา หรือแก้ไขสถานการณ์ได้ รวมถึงประเมินทางเลือกที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา และตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอน สำคัญ 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นประมวลความคิดและค้นหาคำตอบ (Concept development and problem solving)

ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Experiential learning)

ขั้นที่ 3 ขั้นประยุกต์ใช้ (Implementation)

ขั้นที่ 4 ขั้นอภิปราย สรุปผล (Discussion and conclusion)

ขั้นที่ 5 ขั้นวัดและประเมินผล (Assessment)

4. จัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และสิ่งที่เป็นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้พร้อม โดยมีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

4.1 ศึกษาและจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้/ แหล่งเรียนรู้ ที่เสนอไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ให้พอเพียง เหมาะสมกับจำนวนนิสิต และสามารถดึงดูดความสนใจของนิสิต

4.2 อาจารย์ผู้สอนต้องเตรียมจัดทำ หรือเตรียมไว้ล่วงหน้า และทดลองใช้สื่อ มีการตรวจสอบรายละเอียดของสื่อให้เรียบร้อยก่อนใช้จริง เพื่อป้องกันความผิดพลาด

5. เตรียมเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผล

เครื่องมือในการวัดผลและประเมินผล ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาให้เข้าใจ และจัดเตรียม เป็นอย่างดี เนื่องจากการวัดผลและประเมินผล แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

5.1 ระยะทดสอบก่อนการทดลอง เป็นการดำเนินการทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการสอบ 60 นาที ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง

5.2 ระยะดำเนินการทดลอง เป็นการดำเนินการทดลอง โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น และผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว กับกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.3 ระยะเวลาสอบหลังการทดลอง เป็นการดำเนินการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการสอบ 60 นาที หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โครงสร้างเนื้อหา

วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นิสิตระดับปริญญาตรี

จำนวน 15 ชั่วโมง

Course Learning Outcome (CLO) และสาระสำคัญ

Course Learning Outcome (CLO)	สาระสำคัญ
1. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาไทย ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (ความรับผิดชอบหลัก) 2. สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการแสวงหา ข้อมูลอย่างรู้เท่าทันและหลากหลาย รวมทั้ง นำเสนองานอย่างมีประสิทธิภาพ	การอ่านบทความเกี่ยวกับอาหาร โดยใช้ ทักษะการอ่านวิเคราะห์ และจับใจความ สำคัญ โดยระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน สรุปความ พัฒนาทักษะการอ่านคิด ควบคู่กับทักษะการเขียน คือ การสรุปย่อ การสรุปอ้างอิง นิสิตสามารถนำทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ในการตอบ คำถาม และเป็นกลยุทธ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษ เรียนรู้วัฒนธรรมโลก เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

แสดงการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	นิสิตรู้อะไร	นิสิตทำอะไรได้
1. นิสิตอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์และนำทักษะ กระบวนการคิดไปใช้ในการตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่านได้	วิธีการอ่านภาษาอังกฤษ บอกรายละเอียด วิเคราะห์ บทความ เชื่อมโยงกับภูมิหลัง เดาคความหมายของคำศัพท์ จากบริบท	1. นิสิตสามารถอ่าน ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ และนำทักษะ กระบวนการคิดไปใช้ในการตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้
2. นิสิตให้ข้อมูลจาก เรื่องที่อ่าน และสรุป เขียนเป็นผังความคิด ต่าง ๆ ได้	เขียนตอบคำถามในแบบฝึก ทักษะได้	2. นิสิตสามารถให้ข้อมูลจาก เรื่องที่อ่าน และสรุปเขียนเป็น ผังความคิดต่าง ๆ ได้
3. นิสิตมีความใฝ่เรียนรู้ มีเหตุผล และมุ่งมั่น ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ใฝ่เรียนรู้ หาความหมาย คำศัพท์ อ่านเนื้อหา และ วิเคราะห์ตีความจากบทอ่าน และมุ่งมั่น ในการทำงาน	3. นิสิตมีความใฝ่เรียนรู้ มี เหตุผล และมุ่งมั่นในการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หน่วยการจัดการเรียนรู้

สัปดาห์ ที่	หน่วย ที่	แผนการจัด การเรียนรู้ เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน เวลาเรียน (ชั่วโมง)
1	1	Food for thought	<ol style="list-style-type: none"> 1. นิสิตอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ และนำทักษะกระบวนการคิดไปใช้ในการตอบคำถามจากเรื่องที่ได้ 2. นิสิตให้ข้อมูลจากเรื่องที่ได้ และสรุป เขียนเป็นผังความคิดต่าง ๆ ได้ 3. นิสิตมีความใฝ่เรียนรู้ มีเหตุผล และมุ่งมั่นในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 	3
2	2	Relationship	<ol style="list-style-type: none"> 1. นิสิตอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ และนำทักษะกระบวนการคิดไปใช้ในการตอบคำถามจากเรื่องที่ได้ 2. นิสิตให้ข้อมูลจากเรื่องที่ได้ และสรุป เขียนเป็นผังความคิดต่าง ๆ ได้ 3. นิสิตมีความใฝ่เรียนรู้ มีเหตุผล และมุ่งมั่นในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 	3
3	3	Health	<ol style="list-style-type: none"> 1. นิสิตอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ และนำทักษะกระบวนการคิดไปใช้ในการตอบคำถามจากเรื่องที่ได้ 2. นิสิตให้ข้อมูลจากเรื่องที่ได้ และสรุป เขียนเป็นผังความคิดต่าง ๆ ได้ 3. นิสิตมีความใฝ่เรียนรู้ มีเหตุผล และมุ่งมั่นในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 	3

สัปดาห์ ที่	หน่วย ที่	แผนการจัด การเรียนรู้ เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน เวลาเรียน (ชั่วโมง)
4	4	Environment	<ol style="list-style-type: none"> 1. นิสิตอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ และนำทักษะกระบวนการคิดไปใช้ในการตอบคำถามจากเรื่องที่ได้ 2. นิสิตให้ข้อมูลจากเรื่องที่ได้ และสรุป เขียนเป็นผังความคิดต่าง ๆ ได้ 3. นิสิตมีความใฝ่เรียนรู้ มีเหตุผล และ มุ่งมั่นในการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 	3
5	5	Technology	<ol style="list-style-type: none"> 1. นิสิตอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ และนำทักษะกระบวนการคิดไปใช้ในการตอบคำถามจากเรื่องที่ได้ 2. นิสิตให้ข้อมูลจากเรื่องที่ได้ และสรุป เขียนเป็นผังความคิดต่าง ๆ ได้ 3. นิสิตมีความใฝ่เรียนรู้ มีเหตุผล และ มุ่งมั่นในการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 	3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รหัสวิชา 89520464

เรื่อง Food for thought

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

เวลา 3 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวณัฐกริชฐา โกพิมาย

Course Learning Outcome (CLO)

1. สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (ความรับผิดชอบหลัก)
2. สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการแสวงหาข้อมูลอย่างรู้เท่าทันและหลากหลาย รวมทั้งนำเสนองานอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระสำคัญ

การอ่านบทความภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาหาร โดยใช้ทักษะการอ่านวิเคราะห์ และจับใจความสำคัญเกี่ยวกับเรื่อง Food for thought โดยระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน สรุปความ พัฒนาทักษะการอ่านคิดควบคู่กับทักษะการเขียน คือ การสรุปย่อ การสรุปอ้างอิง นิสิตสามารถ นำทักษะการอ่านจับใจความนี้ ไปใช้ในการตอบคำถาม และเป็นกลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เรียนรู้วัฒนธรรมโลก เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นิสิตอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ และนำทักษะกระบวนการคิดไปใช้ในการตอบคำถามจากเรื่องที่ได้
2. นิสิตให้ข้อมูลจากเรื่องที่ได้ และสรุปเขียนเป็นผังความคิดต่าง ๆ ได้
3. นิสิตมีความใฝ่เรียนรู้ มีเหตุผล และมุ่งมั่นในการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระการเรียนรู้

ด้านเนื้อหา

1. Language Features, Functions, and type of food
2. Vocabulary: Important, energy, exercise, balance, quantity, nutrient, calories, fiber
3. Function: Giving factual information in the paragraph

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ด้านทักษะ/ กระบวนการ

1. Reading Skill: จับใจความสำคัญ บอกรายละเอียด วิเคราะห์บทความ เชื่อมโยงกับภูมิหลัง
2. ความหมายของคำศัพท์จากบริบท
3. Writing skill: เขียนตอบคำถามในแบบฝึกทักษะการอ่าน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. ใฝ่เรียนรู้ หาความหมายคำศัพท์ อ่านเนื้อหา และวิเคราะห์ตีความจากบทอ่าน
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. ขึ้นประมวลความคิดและค้นหาคำตอบ (60 นาที)
 - 1.1 อาจารย์แสดงรูปภาพของ Food ที่หลากหลาย และถามคำถามนิสิต
 - What is this picture about?
 - Do you think how to cook?
 - Can you guess what will we learn?
 - 1.2 ให้นิสิตเขียนคำตอบลงสมุด/ ไอแพด และขออาสาสมัครให้ห้องเรียน มาเขียนบนกระดาน เป็นคำตอบที่ไม่ซ้ำกัน
 - 1.3 ให้นิสิตพูดอ่านประโยคที่อยู่บนกระดาน พร้อมกับให้นิสิตพูด/ อ่านประโยคที่นิสิตเขียนบนกระดาน
 - 1.4 ถามนิสิตว่า แต่ละประโยคที่ออกมาเขียนบนกระดานนั้น มีประโยคใดเป็นคำตอบที่ถูกต้อง และประโยคใดเป็นคำตอบที่ผิด
 - 1.5 ลบคำตอบที่ผิดออก และให้นิสิตเขียนคำตอบที่ถูกต้อง (ที่เป็นความรู้ใหม่) บนที่กใส่สมุด/ ไอแพด

1.6. อาจารย์แจกใบกิจกรรมเรื่อง Eat Healthy Food

1.7 ให้นิสิตสรุปบทความที่อ่านโดยการทำแผนภาพ หรือ Mind Map

1.8 ให้นิสิตจับคู่นำเสนอกับเพื่อนโดยการพูดสรุป Main Idea ขึ้น ๆ

ชั่วโมงที่ 2

2. ชั้นเรียนรู้จากการปฏิบัติ (20 นาที)

2.1 ให้นิสิตจับคู่และให้โจทย์นิสิต โดยให้นิสิตแต่ละคู่หาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเลือกทานอาหารเพื่อสุขภาพว่ามีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร โดยการตั้งคำถามว่า

What are objects choose the healthy food?

3. ชั้นประยุกต์ใช้ (40 นาที)

3.1 เขียนสรุปการสำรวจของนิสิตบนกระดาน และจัดกลุ่มนิสิตที่สำรวจข้อมูลเหมือนกันให้อยู่กลุ่มเดียวกัน โดยเฉลี่ยให้แต่ละกลุ่มมีจำนวนสมาชิกใกล้เคียงกัน (ประมาณ 5 คน)

3.2 มอบหมายให้แต่ละกลุ่มวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของแผนภาพ

3.3 นิสิตเตรียมนำเสนอ ให้แต่ละกลุ่มออกแบบวิธีการนำเสนอ

ชั่วโมงที่ 3

4. ชั้นอภิปราย สรุปผล (40 นาที)

4.1 ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลจากการอ่านเนื้อหา ที่เรียนจากรื่อง Food for thought และเรื่องที่อาจารย์ให้โจทย์ในการหาข้อมูลเพิ่มเติม

4.2 อาจารย์ตรวจสอบเกี่ยวกับด้านเนื้อหาและการใช้ภาษาของนิสิต

5. ชั้นการประเมินผล (20 นาที)

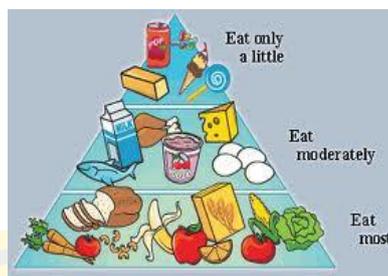
5.1 อาจารย์และนิสิตร่วมกันสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับ Food และทำแบบฝึกทักษะการอ่าน

สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

1. PPT presentation
2. ใบกิจกรรม เรื่อง Eat Healthy Food
3. แบบฝึกทักษะการอ่าน
4. สื่ออินเทอร์เน็ต

ภาระงาน/ ชิ้นงาน

แบบฝึกทักษะหลังการอ่าน

การวัดประเมินผล

จุดประสงค์	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์
1. นิสิตอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์และนำทักษะ กระบวนการคิด ไปใช้ ในการตอบคำถามจาก เรื่องที่อ่านได้	1. แผนภาพความคิด (Mind map)	ประเมินผล ความเข้าใจ บทอ่าน จากจำนวน คำตอบ ที่ถูกต้อง	- แบบฝึกทักษะการอ่าน - เกณฑ์การให้คะแนน เพื่อประเมินความสามารถ ด้านการอ่าน	ผ่าน เกณฑ์ ร้อยละ 80
2. นิสิตให้ข้อมูลจากเรื่อง ที่อ่านได้	3. นำเสนอในรูปแบบ อัดคลิปวิดีโอ	ในการทำ	- แบบสังเกตพฤติกรรม	
3. นิสิตมีความใฝ่เรียนรู้ มีเหตุผล และมุ่งมั่น ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ		แบบฝึกทักษะ การอ่าน		

It's important for people to eat as much as they need to give them energy. If they eat too little food or the wrong food they won't have enough energy. If they eat too much, they will need to make more exercise; otherwise they will put on weight. When we eat the correct quantity of food for the exercise we take, we call this the energy balance.

Fat is very high in calories, and so is no help at all in keeping energy balance. Fat has also been linked with heart disease, and many experts believe that eating less would help to reduce **it**.

Sugar isn't good for the energy balance either. The only value of the diet is to provide energy, and you can get **that** from other foods. There's no doubt that too much sugar makes you fat and **it** doesn't do your teeth much good either.

Fibre, on the other hand is something that we eat too little of. One of the simplest ways of eating more fibre is to eat more bread, particularly whole meal, granary, or high fiber bread. It's a good, cheap source of fibre and nutrients without too many calories. Potatoes are good, too. Like bread, they are underrated, but they're excellent for filling you up without making you fat, especially if you don't cover **them** with butter or fry them in fat.

So eat less fatty food (sweets, chocolate, cakes pudding, jam) and eat more fibre foods (bread, potatoes, pasta, fresh fruit and vegetables).

Comprehension.

A-Are these sentences true or false? Justify.

1-People won't need to make exercise if they eat too much.-----

2-When people eat too much they put on weight.-----

3-Eating less fat would cause heart attacks.-----

4-Sugar provides energy, but it causes obesity.-----

5-Fibre foods are good for the energy balance.-----

B-Answer these questions.

1-Give a title to the passage.-----

2-Why is exercising necessary for good health?-----

3-What does "the energy balance" mean?-----

4-What are fatty foods? Give examples-----

5-What are fibre foods? Give examples.-----

C-Complete these sentences.

1-People eat a variety of foods so as to-----

2-People mustn't eat the wrong food so as not to-----

3-If we don't exercise regularly, we-----

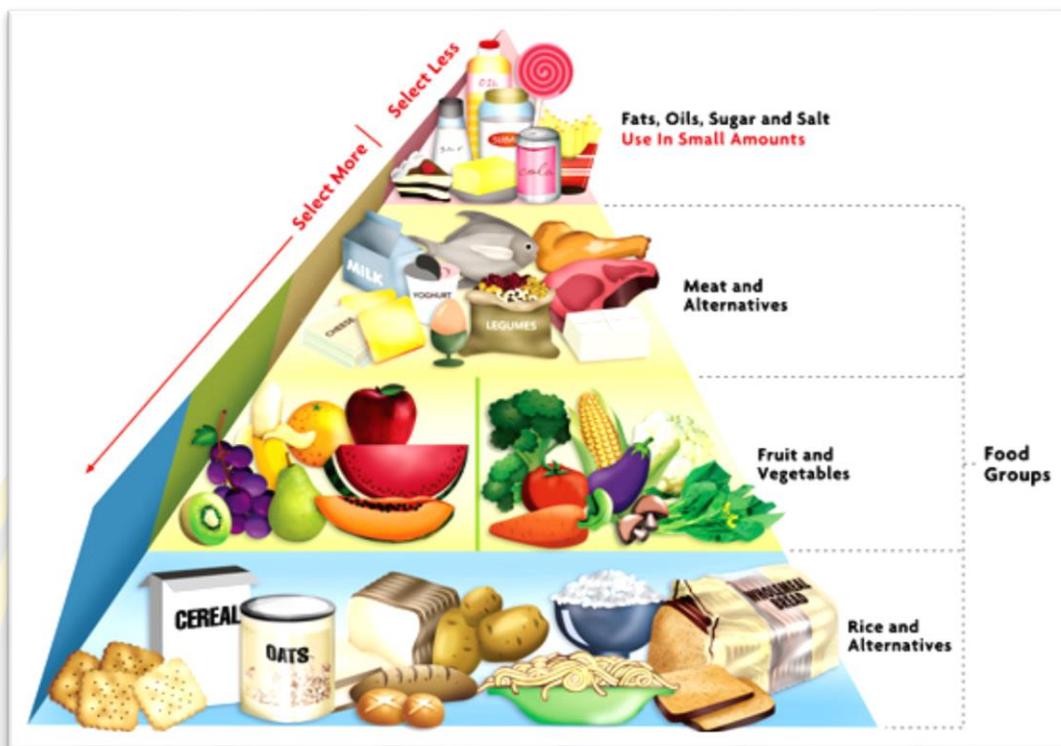
4-People must eat fibre foods such as-----

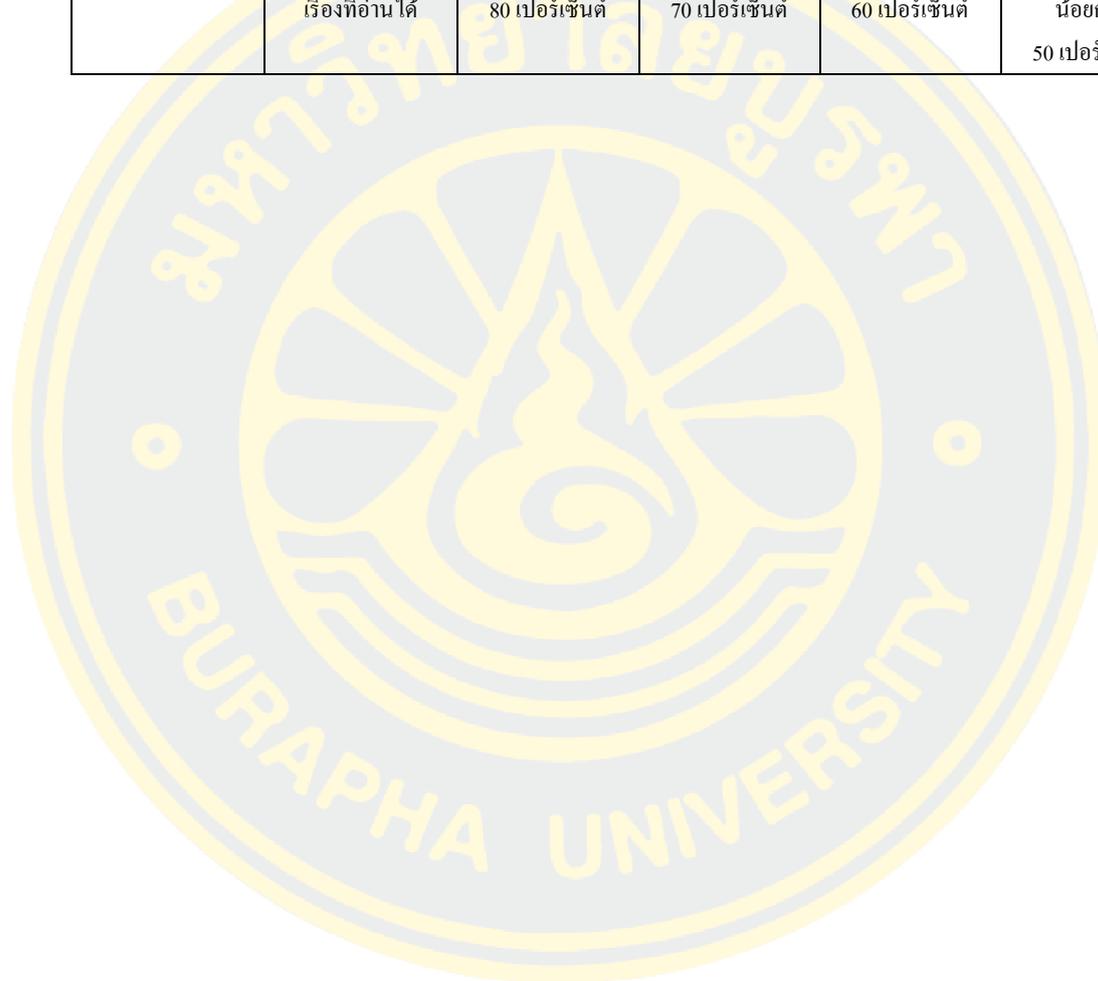
© Snowy * www.ClipartOf.com/B1801

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
1. Comprehension	สำรวจ ส่วนประกอบ ต่าง ๆ ในบทอ่าน ครบถ้วน	สำรวจ ส่วนประกอบ ต่าง ๆ ในบทอ่าน ได้ 80 เปอร์เซ็นต์	สำรวจ ส่วนประกอบ ต่าง ๆ ในบทอ่าน ได้ 70 เปอร์เซ็นต์	สำรวจ ส่วนประกอบ ต่าง ๆ ในบทอ่าน ได้ 60 เปอร์เซ็นต์	สำรวจ ส่วนประกอบ ต่าง ๆ ในบทอ่าน ได้น้อยกว่า 50 เปอร์เซ็นต์
2. Analyze fact and opinion	- วิเคราะห์ ข้อเท็จจริง และ ความคิดเห็น ของผู้เขียน ได้ ครบถ้วน - แยกแยะให้ได้ ว่าประเด็นใด เป็นข้อเท็จจริง ประเด็นใดเป็น การแสดง ความคิดเห็น ครบถ้วน	- วิเคราะห์ ข้อเท็จจริง และ ความคิดเห็น ของผู้เขียน ได้ 80 เปอร์เซ็นต์ - แยกแยะให้ได้ ว่าประเด็นใด เป็นข้อเท็จจริง ประเด็นใด เป็นการแสดง ความคิดเห็น ได้ 80 เปอร์เซ็นต์	- วิเคราะห์ ข้อเท็จจริง และ ความคิดเห็น ของผู้เขียน ได้ 70 เปอร์เซ็นต์ - แยกแยะให้ได้ ว่าประเด็นใด เป็นข้อเท็จจริง ประเด็นใด เป็นการแสดง ความคิดเห็น ได้ 70 เปอร์เซ็นต์	- วิเคราะห์ ข้อเท็จจริง และ ความคิดเห็น ของผู้เขียน ได้ 60 เปอร์เซ็นต์ - แยกแยะให้ได้ ว่าประเด็นใด เป็นข้อเท็จจริง ประเด็นใด เป็นการแสดง ความคิดเห็น ได้ 60 เปอร์เซ็นต์	- วิเคราะห์ ข้อเท็จจริง และ ความคิดเห็น ของผู้เขียน ได้น้อยกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ - แยกแยะให้ได้ ว่าประเด็นใด เป็นข้อเท็จจริง ประเด็นใด เป็นการแสดง ความคิดเห็น ได้น้อยกว่า 50 เปอร์เซ็นต์
3. Check fact	ตรวจสอบและหา หลักฐานต่าง ๆ เพื่อค้นหาหลักฐาน มาสร้างข้อสรุป อย่างมีเหตุผล	ตรวจสอบและหา หลักฐานต่าง ๆ เพื่อค้นหา หลักฐานมาสร้าง ข้อสรุป อย่างมีเหตุผล 80 เปอร์เซ็นต์	ตรวจสอบและหา หลักฐานต่าง ๆ เพื่อค้นหา หลักฐานมาสร้าง ข้อสรุป อย่างมีเหตุผล 70 เปอร์เซ็นต์	ตรวจสอบและหา หลักฐานต่าง ๆ เพื่อค้นหา หลักฐานมาสร้าง ข้อสรุป อย่างมีเหตุผล 60 เปอร์เซ็นต์	ตรวจสอบและหา หลักฐานต่าง ๆ เพื่อค้นหา หลักฐานมาสร้าง ข้อสรุป อย่างมีเหตุผล ได้น้อยกว่า 50 เปอร์เซ็นต์
4. Identify purpose	สะท้อนความคิด จากการอ่าน และพิจารณา จุดประสงค์ของ ผู้เขียนได้ครบถ้วน	สะท้อนความคิด จากการอ่าน และพิจารณา จุดประสงค์ของ ผู้เขียนได้ 80 เปอร์เซ็นต์	สะท้อนความคิด จากการอ่าน และพิจารณา จุดประสงค์ของ ผู้เขียนได้ 70 เปอร์เซ็นต์	สะท้อนความคิด จากการอ่าน และพิจารณา จุดประสงค์ของ ผู้เขียนได้ 60 เปอร์เซ็นต์	สะท้อนความคิด จากการอ่าน และพิจารณา จุดประสงค์ของ ผู้เขียน ได้น้อยกว่า 50 เปอร์เซ็นต์

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
5. Present argument	สามารถแสดง ความคิดเห็น หาเหตุผล หรือวิพากษ์ เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านได้	สามารถแสดง ความคิดเห็น หาเหตุผล หรือ วิพากษ์เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านได้ 80 เปอร์เซ็นต์	สามารถแสดง ความคิดเห็น หาเหตุผล หรือ วิพากษ์เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านได้ 70 เปอร์เซ็นต์	สามารถแสดง ความคิดเห็น หาเหตุผล หรือ วิพากษ์เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านได้ 60 เปอร์เซ็นต์	สามารถแสดง ความคิดเห็น หาเหตุผล หรือ วิพากษ์เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านได้ น้อยกว่า 50 เปอร์เซ็นต์

แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ แนวทางแก้ไขปัญหา แนวทาง
การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และสภาพการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร

คำถามข้อที่ 1 ในปีที่ผ่านมา นิสิตเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างไรบ้าง

คำถามข้อที่ 2 นิสิตคิดว่า การอ่านภาษาอังกฤษมีความยาก-ง่าย อย่างไร

คำถามข้อที่ 3 นิสิตคิดว่า อะไรคืออุปสรรคในการอ่านภาษาอังกฤษ

คำถามข้อที่ 4 นิสิตคิดว่า การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์มีความสำคัญอย่างไร
มีขั้นตอนอย่างไร สามารถช่วยพัฒนาในการอ่านภาษาอังกฤษได้ จริงหรือไม่ และอยากให้
มีการจัดการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิต

**แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนิสิตระดับปริญญาตรี (ก่อนเรียน)**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ให้นิสิตเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

Read the following passage and choose the best answer from items 1-8

Passage 1

Educational management is both a field of academic study and a collective group of professionals that includes principals, teachers and other education professionals. The field is sometimes also known as educational administration. The principles of educational management may also be used outside of academic environments, by governmental agencies, think tanks and private corporations.

Educational management can refer to either a field of study or to the professionals who work in that field. It is commonly associated with elementary and secondary schools as well as institutes of higher learning like colleges and universities. Educational management professionals can also be governmental agencies, private companies and not-for-profit organizations. Those working in educational management might act as policy-makers, researchers or consultants to help evaluate and develop ways to enrich and enhance the educational system at all levels. Most educational management professionals have earned at least a master's degree and many are licensed teachers

1. What is the purpose of the passage?

- a. to encourage people to study a Master's degree in education
- b. to define educational management
- c. to show the difference between educational management and educational administration
- d. to help evaluate and develop educational systems

2. Which of the followings is an example of an institute of higher learning?

- a. An elementary school
- b. A secondary school
- c. A primary school
- d. A college

3. What is principles of educational management?

- a. colleges and universities
- b. collective group of ssionals
- c. inside of academic environments
- d. outside of academic environments

4. Which of the following is not a place a graduate of educational management might work?

- a. The Ministry of Education
- b. A school
- c. A think tank
- d. A consultancy agency

5. Which job position would be most appropriate for an educational manager?

- a. A politician
- b. A private school owner
- c. A community education project designer
- d. The financial manager for a school text-book publishing company

6. What is true about education management professionals?

- a. They often pay less for their Master's degrees.
- b. They never have a PhD level degree.
- c. They might have a teaching qualification.
- d. Principals of schools always have an education management degree.

7. Which sentence means the same as Educational management is both a field of academic study and a collective group of professionals?

- a. Educational management has two meanings--first, a subject of research, and second, a group of people qualifed to do it.
- b. Educational management needs two factors to develop-a place to study it and a group of teachers to teach it.
- c. Educational management has two parts one--one is research of the subject, and the other is the people who teach it.
- d. Educational management does two different things-one: research and two: brings teachers together to develop their skills.

Passage 2

Hi JudyGirl,

Fad diets haven't done the trick for me, either. The problem is that either you eat too much of one kind of food and get fed up with it, or you don't get enough of the foods that your body needs. So when you stop, you eat too much of the foods that weren't on the diet and t comes back. For me the solution has been portion control.

I eat less but enjoy it more. For example, for dinner, I'll fix a nice, attractive meal and put everything in front of me. I'll have a piece of meat and cooked vegetable, and a

salad. Everything is in moderate amounts but it looks great. I sit down and eat the meal slowly, and I stop when it's finished. No seconds! And no eating between meal! This method has really worked for me.

DrewT, Chicago

Judy Girl,

My secret to weight control has been “no white foods.” You know, no white bread, pasta, potatoes, or dessert made with white flour and refined sugar. These foods have a lot of calories but don't contain much nutrition. You can still eat foods made with whole grains like whole and oatmeal. These foods are better for you, and they fill you up because they contain a lot of fiber. So think brown foods, not white!

QueenMother, London

8. What the main idea of the first paragraph?

- a. We should eat a lot of food.
- b. The right amount of food will keep you in shape.
- c. We should eat as less as possible.
- d. JudyGirl should eat at a restaurant.

9. What does DrewT do for his dinner?

- a. He cooks dinner for himself.
- b. He fixes kitchen equipment every evening.
- c. He eats everything for dinner.
- d. He eats the dinner quickly.

10. What does the word “moderate” mean?

- a. More than enough
- b. Less than enough
- c. Reasonable enough
- d. Never enough

11. Which food has a lot of calories?

- a. Whole grains
- b. Whole wheat
- c. White flour
- d. Natural sugar

12. What does fiber do to persons who get them from food?

- a. Make them fat
- b. Make them full
- c. Make them hungry
- d. Make them thin

13. What does the secret to lose weight of Judy?

- a. eat too much grain foods
- b. eat white foods
- c. no white foods
- d. no grains foods

Passage 3

Food trends change with alarming speed. Often, they're prompted by the foodie elite, influential restaurateurs, or even pop culture. And while an emphasis seems to be placed on specific ingredients, it is also common for the cuisine of an entire culture or nation to be deemed trendy.

Food does not often arise as a topic in the discourse of appreciation versus appropriation; perhaps because it seems an innocuous enough item more conducive to cultural exchange. We all love Chipotle, after all. However, this goes beyond burritos-it comes down to recognizing that our attitude toward food from different cultures can in turn inform our attitudes about said cultures. Think about it: food is a sensory experience that can bring joy; it's the feeling of warmth and care that comes rushing back when eating a bowl of chicken soup similar to the recipe your grandmother prepared.

Jennifer Jordan is an associate professor of sociology at the University of Wisconsin-Milwaukee. Her book, *Edible Memory: The Lure of Heirloom Tomatoes and Other Forgotten Foods*, takes a look at how nostalgia and food are intertwined. "There is a physiological connection-smell is the sense that is actually responsible for much of what we experience as flavor, and the sense of smell is very directly, quite literally, connected to the part of our brains responsible for memory. It is not a coincidence that a particular smell-or flavor, which we 'taste' with our noses than our tongues-can instantly trigger a very vivid memory"

Jordan said that it can be really important for people who have moved to a new country flavors of home in order to tap into that emotional connection. Building upon that, using someone else's cultural symbols as a hobby can turn into an exercise in privilege-like when a food experience becomes more about an obsession with "authenticity" rather than enjoyment.

We all know these people: they return from a "life-changing" trip abroad, determined to find the most authentic domestic version of their latest culinary obsession, which is all well and good, until they use it as a platform for their personal worldliness.

14. What does the text mainly discuss?

- a. Food can represent personal characteristics.
- b. Foreigners prefer a local cuisine to their own.
- c. Culinary art is considered a cultural symbol.
- d. Sensory experience and food are related to each other.

15. Who are partly responsible for the development of food

- a. Celebrities
- b. Foreigners
- c. Customers
- d. Psychologists

16. What happens when people eat unfamiliar food?

- a. They compare it to their own food.
- b. Their hobby becomes more serious.
- c. Their attitudes about authentic food are changed.
- d. There is a link between their memories and the food.

17. Why do some people cook while living abroad?

- a. Cooking is considered their hobby.
- b. They are bored with the foreign flavor.
- c. They want to feel like they are at home.
- d. The different food can upset their stomach.

18. What is Jordan's attitude towards food?

- a. She agrees that food trends will change.
- b. She prefers people to cook authentic dishes.
- c. She believes food can be studied scientifically.
- d. She thinks we taste food mostly with our tongues.

Passage 4**Topics in Oceanography**

Like geography, oceanography is multi-disciplinary and incorporates a number of different sub-categories topics. Biological oceanography is one of these, and it studies the different species, their living patterns and interactions within the sea. For example, different ecosystems and their characteristics such as coral reefs versus kelp forests can be studied within this topic area.

Chemical oceanography studies the different chemical elements present in seawater and how they interact with the Earth's atmosphere. For example, nearly every element in the periodic table is found in the ocean. This is important because the world's oceans serve as a reservoir for elements like carbon, nitrogen and phosphorus- each of which can impact the Earth's atmosphere.

Ocean/ atmosphere interactions is another topic area in oceanography that studies the links between climate changes, global warming and concerns for the biosphere as a result. Mainly, the atmosphere and oceans are linked because of evaporation and precipitation. In addition, weather patterns like wind drive ocean currents and move around different species and pollution.

Finally, geological oceanography studies the geology of the seafloor (such as ridges and trenches) and plate tectonics, while physical oceanography studies the ocean's physical characteristics which include the temperature-salinity structure, mixing levels, waves, tides and currents.

19. How are oceanography and geography similar according to the passage?

- a. They both study interactions between physical aspects of the earth.
- b. They are both diverse in the topics that they cover.
- c. Both are profitable and popular fields of study in modern society.
- d. Both are considered sub-divisions of the earth sciences.

20. Which of the followings is not a sub-discipline of oceanography?

- a. physical oceanography
- b. oceanic ecology
- c. atmospheric/ oceanic interaction
- d. geography of the oceans

21. What can be inferred about kelp forests from the passage?

- a. They are very big.
- b. They are found in coral reefs.
- c. They are in the sea.
- d. They are an interesting topic.

22. Which of the followings is an oceanic ecosystem?

- a. biological oceanography
- b. a coral reef
- c. species' living patterns
- d. reefs versus kelp

23. Evaporation and precipitation...

- a. ...are topic areas in oceanography.
- b. ...drive ocean currents.
- c. ...link the sea and the atmosphere.
- d. ...are examples of weather.

24. What is the difference between geological and physical oceanography?

- a. Physical oceanography is a sub-category of geological oceanography.
- b. Geological oceanography is a specialized area of study while physical oceanography is broad.
- c. Geological oceanography studies the earth's surface under the oceans while physical oceanography studies the characteristics of the water in the oceans.
- d. Physical oceanography studies the interactions between the atmosphere and the ocean, but geological oceanography studies plate tectonics.

25. From the information given in the passage, what is the best definition of oceanography?

- a. The study of the physical characteristics of the water in the sea.
- b. The study of the interactions between living things and the physical characteristics of seawater.
- c. The study of the sub-categories in biology, geography and chemistry as they happen in the sea.
- d. The study of the sea's characteristics and the interactions between the seas and other physical and ecological systems.

26. What is not implied in the passage?

- a. The sea is one component of the climate system relevant to global warming.
- b. Oceanography has become increasingly popular in recent times.
- c. The ocean is a complex and dynamic system with many interactions.
- d. The sea has many relationships with other physical systems like the earth's crust and atmosphere.

Passage 6

Exposure to low levels of the pesticide rotenone makes monkeys develop Parkinson's disease, suggesting it has the same effect on people too.

"It provides proof of the concept that a lifetime of exposure to certain toxins can result in Parkinson's disease," says Timothy Greenamyre of Emory University in Atlanta, Georgia, whose team carried out the work.

The cause of Parkinson's has long been elusive. Only a small fraction of cases are inherited. The best evidence that certain chemicals can cause the disease came when a substance called MPTP caused a cluster of cases among San Francisco drug users in the 1980s. But this could have been an exception.

Then four years ago, in 2000, Greenamyre's work hit the headlines when his team reported that rats exposed to rotenone develop Parkinson's. Rotenone is a natural insecticide still occasionally used by organic farmers and found in some garden products.

Now his team has shown that monkeys exposed to low levels of the pesticide for about 18 months develop Parkinson's. "There is a selective neurodegeneration of the same systems that degenerate in Parkinson's disease." Greenamyre told the Society for Neuroscience meeting in San Diego last week. "They have all the pathological hallmarks of the disease."

It is likely that stress, genetic predisposition and environmental toxins such as rotenone all play a role, says Michael Zigmond of the University of Pittsburgh. But he also good news: he has shown that exercise has a protective effect. When his team injected the neurotoxin 6-hydroxydopamine into rats, only those forced to exercise did not develop Parkinson's symptoms.

A small pilot trial involving 21 people with the disease has already begun in Pittsburgh, but Zigmond cautions that too much exercise might be damaging rather than helpful.

27. The main idea of this passage is about _____.

- a. how continual exposure with pesticide may cause Parkinson's in humans
- b. how monkeys behave when developing Parkinson's through pesticide contact
- c. the comparative study on Parkinson's disease between monkeys and humans
- d. the identification of pesticides that cause Parkinson's in monkeys and humans

28. From the passage, we can be sure that the cause of Parkinson's has been

- a. successfully identified
- b. continuously questioned
- c. consistently inherited
- d. convincingly proved

29. The purpose of paragraph 4 (Then four years ago) is to give all the following information except _____.

- a. the findings of Greenamyre's study
- b. how Greenamyre's study caught public attention
- c. the amount of rotenone used by some organic farmers
- d. rotenone is, its uses and where you can find it

30. The word "hallmarks" in paragraph 5 means _____.

- a. indications
- b. treatments
- c. infections
- d. developments

31. According to Zigmond, _____ is NOT the cause of Parkinson's.

- a. stress
- b. rotenone
- c. genetic predisposition
- d. exercise

32. In order to prevent Parkinson's, which of the following ideas will Zigmond agree with most?

- a. Have Parkinson patients exercise moderately.
- b. Patients must exercise as vigorously as they can.
- c. Inject 6-hydroxydopamine regularly.
- d. Force Parkinson patients to get rid of rats.

Passage 7

In the world of brand names, familiarity breeds content. If a product is well known, people tend to think well of the company that makes it. Thus in a recent survey, Mercedes, Nestle and IBM all turn up among the companies most esteemed by European business executives, while Coca-Cola and PepsiCo are among the 10 “most admired” U.S. companies in a similar corporate beauty contest conducted annually in the U.S. by FORTUNE, a sister publication of TIME.

Some brand names enjoy an apotheosis by becoming synonymous with a type of product. To make copies is “to Xerox,” and colloquial English still uses the word “fridge,” after Frigidaire refrigerator.

A well-known brand is thus a marketing asset. For example, in recent takeover consumer-goods companies have paid premium prices for famous brands like Nabisco biscuits and Kraft cheese. Yet David Aaker, a professor of marketing at the University of California, Berkeley, is concerned that some companies, instead of nurturing their brands, damage them by price cutting or by trying to stretch them to unrelated products, as Levi’s did in selling men’s suits. Certainly a successful brand needs an unblurred image, as Coca-Cola discovered when it changed the formula of its flagship product. Rolex, the watchword for quality timepieces, did not withstand the quartz onslaught by undercutting its competitors’ prices.

33. The main purpose of this article is to

- a. analyze how different brand names became successful
- b. illustrate the importance of brand names in the world of marketing
- c. present strategies to sustain the popularity of brand names among the public
- d. discuss how familiarity can lead to the success of brand names

34. Mercedes, Nestle, IBM, Coca-Cola and PepsiCo are mentioned in the first paragraph in order to show that _____.

- a. the Europeans and the Americans have different views on the image of these companies
- b. the public attitude toward these companies contributes to the popularity of their products
- c. these companies are ranked high in terms of popularity owing to their well-established brands
- d. in the United States European companies are less well-known than American companies

35. The word “nurturing” is closest in meaning to _____.

- a. going along with
- b. coming up with
- c. getting rid of
- d. taking care of

36. It is suggested in the last paragraph that Levi's was not successful in selling men's suits because _____.

- a. Levi's sold this product under a new brand
- b. Levi's is relatively new to this kind of business
- c. the price of Levi's men suits was not competitive enough
- d. people do not associate Levi's brand with this product line

37. Which of the following is NOT a correct inference about Rolex?

- a. Rolex is trying to preserve the image of high quality watches.
- b. Rolex watches are more expensive than quartz watches.
- c. Rolex found price cutting an effective method to beat its competitors.
- d. Rolex did not lower its prices when quartz watches entered the market.

38. With which of the following statements would David Aaker most likely agree?

- a. A good brand name should carry a distinct image of a product.
- b. Companies can make use of their well-known brands in their diversification.
- c. Price cutting is the most commonly used strategy to maintain competitiveness.
- d. The image of a particular product can be changed when it is sold under a different brand.

39. The organization of this article can be categoriz as _____.

- a. classification
- b. exemplification
- c. cause-effect
- d. comparison-contrast

40. Which of the following statements does NOT reflect the fact that a well-known brand name is a marketing asset?

- a. The improved image of a particular product is a result of the popular brand.
- b. Established brand names are highly valued by prospective investors.
- c. A well-known brand name can help promote the reputation of a company.
- d. Because of their popularity, some popular brand names have become common English words.

**เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนิสิตระดับปริญญาตรี**

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	b	21	c
2	d	22	b
3	d	23	c
4	c	24	c
5	d	25	d
6	c	26	b
7	a	27	a
8	b	28	c
9	a	29	c
10	c	30	a
11	c	31	d
12	d	32	a
13	c	33	b
14	d	34	c
15	a	35	d
16	d	36	d
17	c	37	c
18	c	38	a
19	b	39	b
20	d	40	a

**แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนิสิตระดับปริญญาตรี (หลังเรียน)**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ให้นิสิตเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

Read the following passage and choose the best answer from items 1-8

Passage 1

Somewhere in New York City, long time ago. Della stood by the window and looked out. It was snowing. She saw a large gray cat that had large gray eyes. It was walking slowly on a gray fence in the gray yard. Everything looked gray. Della came back to the table. She sat on the chair and began to count the money.

One dollar and eighty-seven cents. That was all. The next day was Christmas Day. Della wanted to buy a present for Jim, but she did not have enough money. \$1.87. She counted it three times. "I'll have to sell something," she said to herself. "But is there anything to sell?" Della went up to the glass and stood before it. She looked at herself in the glass. She thought she looked very tired. She looked her rich hair that was her only treasure.

Della went to a shop that was a few blocks away from her apartment house. In the shop she saw a woman who was large and too white. "Will you buy my hair?" she said to the woman. "I buy hair," said the woman. "Take off your hat." Della took off her hat. "Twenty dollars," said the woman. Della ran to a shop and bought a watch chain. It was twenty-one dollars. "Jim's gold watch will look nice on this chain," she thought.

When Jim married Della, he showed her a gold watch. "This is a watch which was given me by my father," he said. The gold watch was now his only treasure, but he did not have a chain for it. It grew dark and soon Jim came back. He was knocking the snow off his coat, but suddenly he stopped. "Jim!" cried Della. "Don't look at me that way. I cut my hair and sold it because... Say 'Mary Christmas,' Jim. I've got a nice present for you." Jim slowly took out a small box and put it on the table. Della opened it and saw a set of pretty combs in it. "Oh, Jim!" cried Della.

They were both silent for a while. At last Della looked up and smiled and said, "My hair grows very fast." She took out the watch chain that was shining beautifully. She showed it to him and said, "You like it, don't you? You'll have to look at the time a hundred times a day now." "Della," said Jim. "I sold my watch to buy your combs." He sat down on a chair and smiled at her.

1. For Della everything looked gray because _____.

- a. it was snowing outside
- b. she had got only one dollar and eighty-seven cents
- c. she had not enough money to buy a present
- d. her husband had not come home from work

2. Della counted the money several times in order to _____.

- a. Make sure that it was all hers
- b. Sell something that she had
- c. Know how much it exactly was
- d. Let Jim know that the next day was Christmas Day

3. What was Della's only treasure?

- a. Her hair
- b. Her large gray cat
- c. Her gray fence in the gray yard
- d. Her Christmas present for her husband

4. What was Jim's only treasure?

- a. A watch
- b. A chain watch
- c. A Christmas present
- d. A set of pretty combs

5. What did Della really see in the looking-glass?

- a. Herself
- b. Her rich hair
- c. One dollar and eighty-seven cents
- d. Twenty dollars

6. How much did Della sell her hair for?

- a. Twenty dollars
- b. A hundred dollars
- c. Twenty-one dollars
- d. One dollar and eighty-seven cents

7. Who bought Della's hair?

- a. A hair-dresser
- b. An apartment owner
- c. A woman in an apartment house
- d. A woman who thought she looked very tired

8. The gold watch was very meaningful to Jim because _____.

- a. It looked nice on a chain
- b. His father gave it to him
- c. He did not have a chain for it
- d. He showed it to Della when he married her

9. Della bought a watch chain as a Christmas present for Jim because

_____.

- a. The price was not too high
- b. The price was twenty-one dollar
- c. It was made of gold
- d. Jim's watch had no chain

10. Jim suddenly stopped knocking the snow off his coat when _____.

- a. He saw a nice present for him
- b. He saw his wife with short hair
- c. He slowly took out a small box and put it on the table
- d. Della saw a set of pretty combs in the box

11. Jim bought a set of combs as his Christmas present for Della because _____.

- a. She used to have long hair
- b. Her hair grew very fast
- c. He sold his watch to buy it
- d. He looked at the time a hundred times a day

12. When Della saw a pretty set of pretty combs in the box, she cried, "Oh, Jim!" because _____.

- a. She liked it very much
- b. She showed it to him
- c. She was unable to use it
- d. It was shining beautifully

Passage 2

The usual pathways for long-distance communication have led along the earth's surface, under the oceans, and through the lower atmosphere. Not one of these routes has yet provided all the capacity, speed, or quality we need. Present underseas cables have a limited capacity; surface travel by ship is too slow for anything but routine mail; shortwave radio is likely to have distortion and noise, and the available frequencies are rapidly being used up. Although jet planes can fly across the oceans in a few hours with mail and taped television shows, the big need is to send information instantaneously. And the communication satellite offers us a very promising way to do this.

Fortunately, the communications satellite doesn't require new technical knowledge. It can use a device already available: the microwave radio relay. Microwaves differ from the ordinary radio waves in that they have a higher frequency or rate of vibration per second. Today microwaves are used routinely in sending thousands of telephone calls and television programs across long distances. They give high-quality performance, and they can carry many messages at the same time.

But there has always been one problem in using radio relay in overseas communications. Extremely-high-frequency waves can travel almost unlimited distance, but they travel only in straight lines. Since the curvature of the earth limits a microwave's line-of-sight path to about 30 miles, good reception requires a series of

relay towers spaced every 30 miles or so. Obviously, it isn't possible to build these towers across the ocean. But if we could find away to send signals high up into the sky and then bounce them back again to a far-off spot, we could send microwave messages long distances.

As long ago as 1945, Arthur C. Clarke, an English scientist, proposed that a man-made satellite orbiting in space might be used to relay signals in this way. In 1945, of course, the idea of getting a satellite out into space seemed fantastic. But within ten years, though Sputnik had not yet been launched, artificial satellites were close to reality. And an American named John R. Pierce had made the first serious study of what would have to be done to build a working satellite communications system.

With the first launching of a satellite into orbit by the Soviet Union (Sputnik I) in 1957, the real development work on satellite communication began. Shortly thereafter two successful satellites were launched in the United States, Echo I and Telstar. I proved that signals could be reflected off a passive satellite and received several thousand miles away. Telstar I proved that an active satellite could send telephone calls and live television across the ocean.

Echo I, a passive satellite, was launched into orbit in 1960. A 100-foot inflated balloon coated with aluminum, Echo I could easily be seen by the naked eye. Still in orbit, Echo I is now wrinkled and deflated. Though it is no longer in use, it has been of great importance. For it demonstrated for the first time that a passive satellite. (that is, one that simply acts like a mirror to reflect the signals it receives from earth) would work.

Telstar I, an active satellite, was launched in 1962. By means of this 170-pound satellite, high-quality television was transmitted between a ground station in Maine and similar stations in English and France during the first day of operation. Unlike the earlier Echo I, this satellite did not serve as a mere reflector. Rather, it amplified the signals it received and sent them back on a different frequency to other points on the earth.

While Telstar I was experimental, Telstar II, launched in 1963, was a practical, working means of communication in our modern world. With Telstar II, satellite communications were no longer a dream of brilliant scientists. It had become a reality right in our own living rooms. At present there are lots and lots of communications satellite in the sky above. These satellites have made our world become narrower. The Atomic Age has turned to a new age-the Globalization Age.

13. They give high-quality performance, and they can carry many messages at the same time.

- a. Short waves
- b. Microwaves
- c. Satellite
- d. Telephone calls and television programs

14. In 1945, of course, the idea of getting a satellite out into space seemed fantastic.

- a. Was unlikely to be true
- b. Proved to be useless
- c. Turned to be possible
- d. Was forbidden

15. But within ten years, though Sputnik I had not yet been launched, artificial satellites were close to reality.

- a. Could be sent out into orbit
- b. Were almost perfect for the purpose
- c. Were at the end of the reality
- d. A real satellite had been built for the study of the launching

16. Shortly thereafter two successful satellites were launched in the United State.

- a. Recently
- b. Not long after the launching of Sputnik I
- c. One satellite traveled close behind the other
- d. Two satellites traveled after Sputnik I closely

17. A 100-foot inflated balloon coated with aluminum, Echo I could easily be seen by the naked eye.

- a. It reflected light
- b. It was big enough
- c. It was in orbit
- d. It is wrinkled and deflated

18. Though it is no longer in use, it has been of great importance.

- a. It was the first satellite
- b. It could be seen by the naked eye
- c. It was launched into orbit in 1960
- d. It proved that signals could be reflected off a passive satellite

19. By name of this 170-pound satellite, television was transmitted between a ground station in Maine and similar stations in England and France...

- a. This 170-pound satellite received signal from the earth, then reflected them to the earth again
- b. This 170-pound satellite received live television programs to different placed on the earth
- c. This 170-pound satellite received signals, amplified them, then sent them back to the earth
- d. This 170-pound satellite transmitted television from the moon to the earth

Passage 3

People who live in cities use all sorts of sprays and potions to repel that unwanted guest, the cockroach, and urban environmentalists are beginning to worry about the long-term effect of all these poison in the kitchen. Now Eco Science Corp of Worcester, Massachusetts, has produced the world's first natural roach killer. Instead of chemicals, the Bengal Roach Chamber uses a fungus fatal to roach, called *Metarhizium anisopliae*, which is found in soil throughout the world. When roaches enter the chamber, they pick up the fungus. When they take it back to. Their nests, it infects others. Unlike a chemical trap, the Bengal chamber requires that infected roaches only be touched not eaten, by others for the fungus to be passed along. The fungus is harmless to humans, pets and plants, so chambers can be placed anywhere.

20. This passage suggests a new method for _____.

- a. Controlling fungus spread
- b. Treating a new infection
- c. Modernizing the kitchen
- d. Killing cockroaches

21. It may be concluded that most chemical traps work when the content are _____.

- a. Swallowed
- b. Injected
- c. Inhaled
- d. Touched

22. All of the following statements about *Metarhizium anisopliae* is correct EXCEPT _____.

- a. It is an organic matter
- b. It is safe for pets and plants
- c. It is extremely harmful to roaches
- d. It is commonly found in the kitchen

23. Eco Science Corp is _____.

- a. A research institute on fungi
- b. An active environment group
- c. Manufacturer of Bengal chambers
- d. A sole distributor of *Metarhizium anisopliae*

24. The purpose of this writing is primarily to _____.

- a. Introduce a product
- b. Criticize use of chemical sprays
- c. Publicize an environment project
- d. Persuade people to return to nature

25. The word “repel” (line 1) can be replaced by _____.

- a. Calm
- b. Drown
- c. Bring about
- d. Drive away

26. The word “others” (line 9) refers to _____.

- a. Nests
- b. Traps
- c. Fungi
- d. Roaches

Passage 4

Koreans take their kimchi very seriously. A fiery side-dish made of cabbage pickled with plenty of chilly and served with every Korean meal including breakfast is the nearest thing to a culinary national treasure. So when South Koreans food-safety watching announced last month that parasite eggs had been found ikimchi imported from China, the resulting public revulsion was tinged with indignation at the insult to a national icon. This deepened after officials from the Korea Food and Drug Administration (FAD) speculated that the eggs could have found their way on to the cabbage from human excrement, used as fertilizer.

The skirmish promptly threatened to become a full-scale trade war. China listed ten South Korean food products (including, you guessed it, kimchi) bound for the mainland which they said contained parasite eggs as well. It seemed like tit-for-tat---until South Korea’s FDA said it too had discovered similar problems in some local kimchi.

The threat of a trade spat has now receded but this is not the first scare involving food originating from China. Earlier concerns range from the traces of lead found in Chinese-produced kimchi to the discovery of malachite green, a suspected carcinogen, in fishery products imported from the mainland.

But the ballooning volume of trade between China and South Korea means the two neighbors cannot allow dispute over food imports to get out of hand. At stake is around \$100 billion-worth of bilateral trade---which matters most to South Korea since China is South Korea’s biggest export market. The two countries have now agreed to cooperate on improving monitoring and quarantine procedures for traded food. That way, in future, some of the fierier effects of kimchi may be avoided.

27. The author describes kimchi’s flavor as _____.

- a. hot-tasting
- b. bland
- c. bitter
- d. salty

28. Learning parasite eggs had been found in kimchi imported from China, South Koreans had many feelings EXCEPT _____.

- a. angry
- b. shocked
- c. insulted
- d. indifferent

29. It is implied that China _____.

- a. has used a lot of chemicals fertilizers on cabbage
- b. has produced many contaminated food products
- c. has a small volume of trade with South Korea
- d. is unwilling to control the quality of foods they export

30. Which does NOT imply a disput?

- a. skirmish (line 9)
- b. tit-for-tat (line 11)
- c. spat (line 13)
- d. stake (line 18)

31. Which kimchi is NOT mentioned in the passage as having parasite eggs?

- a. Imported kimchi from China to South Korea
- b. Imported kimchi from South Korea to China
- c. South Korean Kimchi for domestic consumption
- d. Chinese kimchi for domestic consumption

32. The passage suggests all not the following EXCEPT _____.

- a. Koreans consume a lot of kimchi each year
- b. Korea has earlier imported fishery products from China
- c. Koreans are very proud of their kimchi
- d. Korea does not care to trade with China anymore

33. The two countries have now agreed to _____.

- a. intensify their problems
- b. ensure the quality of traded foods
- c. boot trading costs
- d. avoid the fiery taste of kimchi

Passage 5

_____ *Gloriosa superba* is a tropical creeper that grows wild in Sri Lanka's warm, most environment, looking much like the sweet potato plant. It is deadly poisonous, a single ounce being enough to cause stomach cramps, vomiting, diarrhea and death. In the past, Sri Lanka's traditional healers used a paste derived from *Gloriosa* roots to treat scorpion stings and insect bites. Today *Gloriosa* has been shown to have even more valuable medicinal properties. Its seeds and roots contain the alkaloid Colchicine, which has many uses in the pharmaceutical industry. The drug has been

used to treat gout and rheumatoid arthritis and Colchicine derivatives are now being employed in chemotherapy.

Extracting Colchicine is a complicated process which cannot yet be done in Sri Lanka.

A single plant produces nearly 2,500 seeds weighing about 40 grammes. The Colchicine-containing seeds are exported to countries such as the United State and Germany which have the industrial facilities required to process them.

At present, in addition to the seeds obtained from plants growing in the wild, there are just over 30 acres under *Gloriosa* cultivation in Sri Lanka. Plans are afoot to extend this, the majority of growers being small farmers, who cultivate the creeper in little plots in between rows of cowpea, soya and beans.

Thanks to its medicinal properties, this wild plant, which until a few years ago was considered just a poisonous weed, is proving to be a lucrative cash crop for Sri Lanka farmers.

34. The best title for this passage is “ _____ ”.

- a. Sri Lanka’s new cash crops
- b. Medicine from a poisonous weed
- c. Good news for gout patients
- d. Progress in pharmaceutical research

35. “*Gloriosa superba*” grow well in a(n) _____ climate.

- a. arid
- b. humid
- c. frigid
- d. temperate

36. Sri Lanka exports _____ of “*Gloriosa superba*” to the United States

- a. leaves
- b. stems
- c. roots
- d. seeds

37. The Alkaloid Colchicine is currently used to treat _____.

- a. disorders of the mind
- b. skin disorders
- c. inflammation of the joints
- d. stomach cramps

38. There is evidence in the passage to support the fact that Sri Lanka gout would _____.

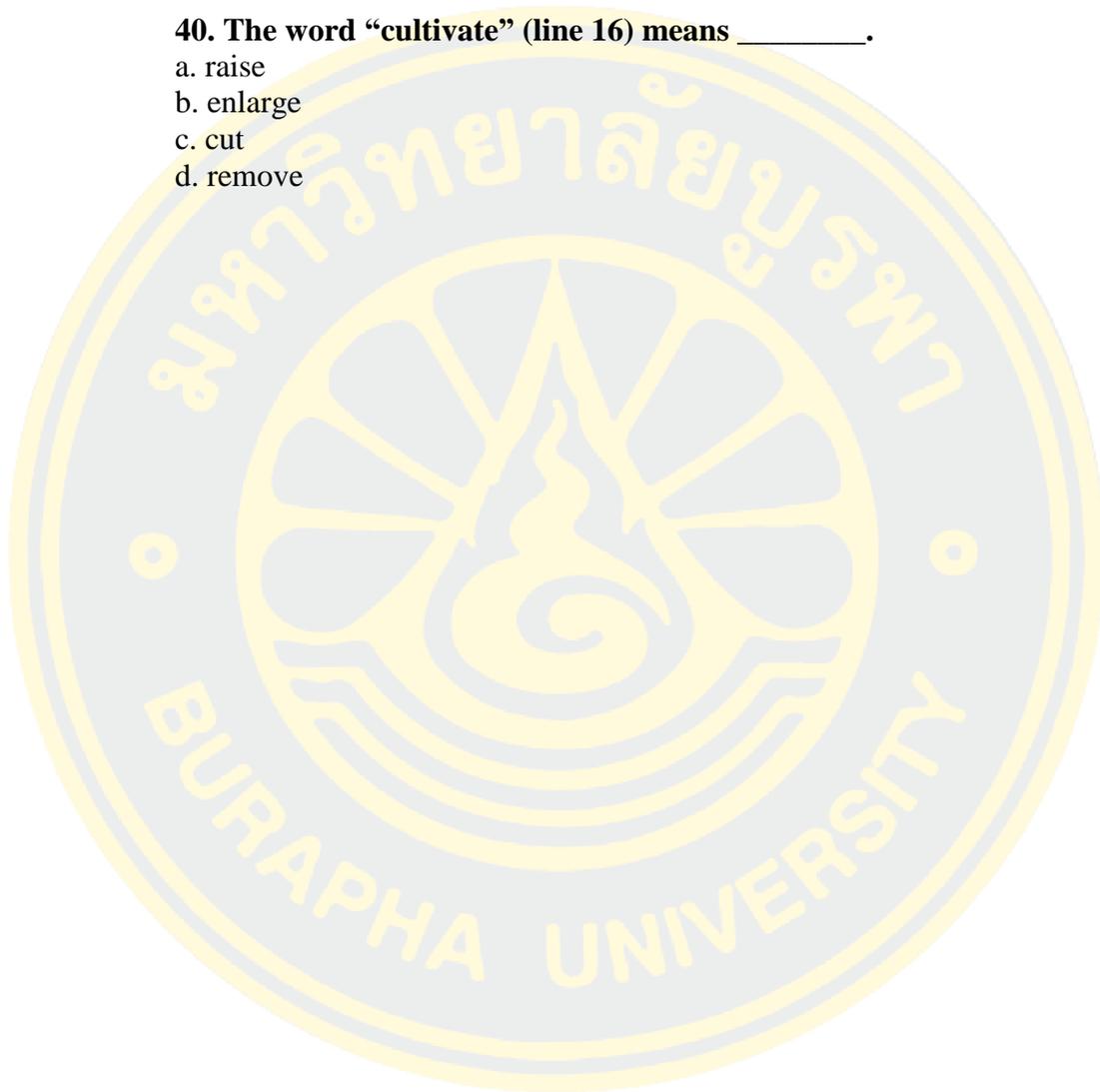
- a. encourage farmers to grow “*Gloriosa superba*”
- b. preserve “*Gloriosa superba*” growing in the wild
- c. set up facilities to process “*Gloriosa superba*” seeds
- d. improve the yields of “*Gloriosa superba*” seeds

39. This passage is most likely taken from a _____.

- a. pharmaceutical encyclopedia
- b. medical handbook
- c. botany textbook
- d. horticulture newsletter

40. The word “cultivate” (line 16) means _____.

- a. raise
- b. enlarge
- c. cut
- d. remove

**เฉลยแบบทดสอบหลังเรียนวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนิสิตระดับปริญญาตรี**

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	a	21	a
2	c	22	d
3	a	23	c
4	a	24	a
5	a	25	d
6	a	26	d
7	a	27	a
8	b	28	d
9	d	29	b
10	b	30	d
11	c	31	d
12	c	32	d
13	b	33	b
14	a	34	b
15	b	35	b
16	a	36	d
17	c	37	c
18	a	38	a
19	d	39	d
20	d	40	a

Analysis: Pre-test (ก่อนเรียน)

1. Understanding main ideas and purposes

- **Skills included:**
 - Main idea identification
 - Purpose identification
 - Summarization
- **Explanation:** This category covers the essential ability to grasp the overall message, theme, or purpose of a passage. It includes questions that focus on understanding the main point and summarizing the passage.
- **Related questions: 1, 8, 14, 19, 25, 27, 33, 34, and 38**
- **Total: 9 items**

2. Detail and specific information comprehension

- **Skills included:**
 - Detail comprehension
 - Scanning
 - Supporting evidence identification
- **Explanation:** This category evaluates the ability to locate, recall, and understand specific details within the text. It includes questions that require students to extract factual information directly from the passages.
- **Related questions: 2, 3, 4, 6, 9, 11, 12, 13, 15, 20, 22, and 29**
- **Total: 12 items**

3. Inference and interpretation

- **Skills included:**
 - Making inferences
 - Interpreting relationships (e.g., Cause and effect, comparisons)
 - Paraphrasing
- **Explanation:** This category focuses on the ability to infer meanings, interpret relationships between ideas, and paraphrase information. It involves higher-order thinking where students must read between the lines and make educated guesses.
- **Related questions: 5, 7, 16, 17, 18, 21, 26, 28, 30, 32, 36, and 37**

- **Total:** 12 items

4. Vocabulary and contextual understanding, and text structure

- **Skills included:**
 - Vocabulary in context
 - Contextual guessing (Unknown words)
 - Identifying structure/ Organization
 - Understanding logical structure
- **Explanation:** This category combines vocabulary skills with the understanding of the text's structure and organization. It assesses the ability to determine the meaning of words in context and recognize how information is logically arranged.
- **Related Questions:** 10, 23, 24, 31, 35, 39, and 40
- **Total:** 7 items

Final summary table: Pre-test

Broad category	Skills included	Related questions	Total items
Understanding main ideas and purposes	Main idea identification, purpose identification, summarization	1, 8, 14, 19, 25, 27, 33, 34, 38	9
Detail and specific information comprehension	Detail comprehension, scanning, supporting evidence identification	2, 3, 4, 6, 9, 11, 12, 13, 15, 20, 22, 29	12
Inference and interpretation	Making inferences, interpreting relationships, paraphrasing	5, 7, 16, 17, 18, 21, 26, 28, 30, 32, 36, 37	12
Vocabulary and contextual understanding, and text structure	Vocabulary in context, contextual guessing, identifying structure/ Organization	10, 23, 24, 31, 35, 39, 40	7

Analysis:

- **Understanding main ideas and purposes:** This category has 9 items, covering key aspects of comprehending the overall message and purpose of the text.
- **Detail and specific information comprehension:** With 12 items, this category is comprehensive, focusing on the ability to extract and understand specific details.
- **Inference and interpretation:** This category also has 12 items, emphasizing higher-order thinking and the ability to interpret and infer information.
- **Vocabulary and contextual understanding, and text structure:** This category combines vocabulary skills with an understanding of text structure, resulting in 7 items.

Analysis: Post-test (หลังเรียน)**1. Understanding main ideas and purposes**

- **Skills included:**
 - Main idea identification
 - Purpose identification
- **Related questions: 20, 24, 27, 28, 30, 32, 33, 34, and 39**
- **Total:** 9 items
- **Explanation:** These questions focus on understanding the overall message, theme, or purpose of the passages, requiring students to grasp the central ideas or summarize the content.

2. Detail and specific information comprehension

- **Skills included:**
 - Detail comprehension
 - Scanning for specific information
- **Related questions: 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 13, 18, 21, 22, and 31**
- **Total:** 12 items
- **Explanation:** This category covers questions that require students to locate, recall, and understand specific details within the text, focusing on factual information presented in the passages.

3. Inference and interpretation

- **Skills included:**
 - Making inferences
 - Interpreting relationships
- **Related questions: 5, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 23, 29, and 38**
- **Total:** 12 items
- **Explanation:** These questions test the ability to infer meanings, interpret relationships between ideas, and make educated guesses based on the text, requiring students to go beyond explicit information.

4. Vocabulary and contextual understanding

- **Skills included:**
 - Vocabulary in context
 - Understanding words in context
- **Related Questions: 19, 25, 26, 35, 36, 37, and 40**
- **Total:** 7 items
- **Explanation:** This category includes questions that assess the understanding of vocabulary based on context, as well as recognizing the structure and organization of the passages.

Final summary table: Post test

Broad category	Skills included	Related questions	Total items
Understanding main ideas and purposes	Main idea identification, purpose identification	20, 24, 27, 28, 30, 32, 33, 34, 39	9
Detail and specific information comprehension	Detail comprehension, scanning for specific information	1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 13, 18, 21, 22, 31	12
Inference and interpretation	Making inferences, interpreting relationships	5, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 23, 29, 38	12

Broad category	Skills included	Related questions	Total items
Vocabulary and contextual understanding	Vocabulary in context, understanding words in context	19, 25, 26, 35, 36, 37, 40	7

This analysis provides a clear and accurate categorization of the reading skills tested in the post-test. Each category is within the desired range of 8 to 12 items, and the framework is consistent with your requirements.

1. Understanding main ideas and purposes

Definition: This category assesses the ability to grasp the overall message, theme, or purpose of a passage. It involves identifying the central idea or argument, determining the author's intent, and understanding the broader implications of the text.

Explanation for analyzing test items: When analyzing test items under this category, look for questions that ask students to summarize the main point of a passage, identify the primary purpose of the text, or determine the overarching theme. These questions typically require a holistic understanding of the passage rather than focusing on specific details.

2. Detail and specific information comprehension

Definition: This category measures the ability to locate, recall, and comprehend specific details within a text. It involves scanning for particular pieces of information, understanding explicit content, and identifying factual details that are directly stated in the passage.

Explanation for analyzing test items: Test items in this category typically ask for specific facts, data, or information directly mentioned in the text. These questions require students to focus on precise details, such as dates, names, definitions, or examples provided in the passage. Analyzing these items involves verifying that they test the retrieval and comprehension of explicit content.

3. Inference and interpretation

Definition: This category evaluates the ability to draw conclusions, make educated guesses, and interpret information that is implied but not directly stated in the text. It includes

understanding relationships between ideas, identifying underlying assumptions, and making predictions based on the text.

Explanation for analyzing test items: When analyzing items under this category, identify questions that require students to read between the lines, infer meaning from context, or interpret the relationships between different parts of the text. These questions often involve hypothetical scenarios, implicit meanings, or require students to apply their understanding to draw conclusions that are not explicitly mentioned.

4. Vocabulary and contextual understanding

Definition: This category focuses on understanding the meaning of words or phrases within the context of the passage. It involves using context clues to determine the meaning of unfamiliar vocabulary, recognizing how words contribute to the overall meaning of the text, and understanding how language is used in different contexts.

Explanation for Analyzing Test Items: Items in this category often ask students to define words based on their use in the passage or to choose synonyms or meanings that fit the context. When analyzing these items, ensure they require students to use contextual clues from surrounding sentences or the broader passage to accurately interpret the meaning of specific terms.

แบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน
เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่ แน่ใจ (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)
1. ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2. ข้าพเจ้าคิดว่า การค้นหาหลักฐานเพื่อหา ข้อสรุปในบทอ่าน ทำให้ข้าพเจ้าสรุป เนื้อหาได้อย่างมีเหตุผล					
3. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น					
4. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจที่จะพูด ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
5. ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ					
6. ข้าพเจ้ารู้สึกเครียด เมื่อต้องเรียน ภาษาอังกฤษ					
7. ข้าพเจ้าสนุกและได้รับความรู้ต่อ กระบวนการจัดการเรียนการสอน ในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร					
8. การอ่านภาษาอังกฤษ สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน					
9. การอ่านภาษาอังกฤษมีประโยชน์ ต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น					
10. ข้าพเจ้ารู้สึกกดดันในการถาม-ตอบ ภาษาอังกฤษ					
11. ข้าพเจ้าคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชา เรียนรู้ได้ยากมาก					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็น ด้วย (4)	ไม่ แน่ใจ (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)
12. ข้าพเจ้ามีความกล้าแสดงออกใน การนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน					
13. ข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
14. ข้าพเจ้าคิดว่ากิจกรรมการเรียนการสอน ที่อาจารย์นำมาใช้แปลกใหม่ และน่าสนใจ					
15. ข้าพเจ้ารู้สึกสนใจวิชาภาษาอังกฤษ มากขึ้น					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ผลการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ผลการประเมินความสอดคล้องแบบสัมภาษณ์โดยผู้เชี่ยวชาญ
- ผลการประเมินรูปแบบการสอน โดยผู้เชี่ยวชาญ
- ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ
- ผลการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ
- ผลการประเมินคุณภาพแบบวัดเจตคติ โดยผู้เชี่ยวชาญ

**ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในการสัมภาษณ์
การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ**

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	แปล ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1. ในปีที่ผ่านมา นิสิตเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างไรบ้าง	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2. นิสิตคิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษมีความยาก-ง่าย อย่างไร	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3. นิสิตคิดว่า อะไรคืออุปสรรคในการอ่านภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4. นิสิตคิดว่า การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์มีความสำคัญอย่างไร มีขั้นตอนอย่างไร สามารถช่วยพัฒนาในการอ่านภาษาอังกฤษได้จริงหรือไม่ และอยากให้มีการจัดการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิต	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
รวมเฉลี่ย						5	5	ใช้ได้

ผลการประเมินรูปแบบการสอนเพื่อการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนา
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	SD	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. หลักการของรูปแบบการสอน								
1.1 การบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบการสอน	5	3	5	5	5	4.60	0.89	ดีมาก
1.2 การกล่าวถึงความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนารูปแบบ	5	5	3	5	5	4.60	0.89	ดีมาก
1.3 การบอกเหตุผลสนับสนุนความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	ดีมาก
1.4 ความต่อเนื่องและเหมาะสมในการใช้ภาษาและการเรียบเรียงความเป็นมาของรูปแบบการสอน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	ดีมาก
2. จุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน								
2.1 มีความสอดคล้องกับหลักการ หรือทฤษฎีพื้นฐาน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	ดีมาก
2.2 จุดมุ่งหมายมีความชัดเจน สามารถแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	ดีมาก
2.3 จุดมุ่งหมายมีความเป็นไปได้	5	5	5	4	5	4.80	0.45	ดีมาก
2.4 สิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนมีความสำคัญและจำเป็นในการดำรงชีวิต	5	5	5	5	3	4.60	0.89	ดีมาก
2.5 การใช้ภาพและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสม สละสลวยและเข้าใจง่าย	5	5	3	5	5	4.60	0.89	ดีมาก
3. แนวคิดหรือทฤษฎีพื้นฐาน								

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	SD	แปลผล
	1	2	3	4	5			
3.1 แนวคิด หรือทฤษฎีพื้นฐาน มีความครบถ้วน สมบูรณ์ และชัดเจน เพียงพอ	5	5	5	4	5	4.80	0.45	ดีมาก
3.2 แนวคิดมีความสอดคล้องกับทฤษฎี แนวคิดและธรรมชาติของการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	ดีมาก
3.3 การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำ มีความเหมาะสม สละสลวยและเข้าใจ ง่าย	5	5	5	5	4	4.80	0.45	ดีมาก
รวมเฉลี่ย						4.73	0.60	ดีมาก

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 1 จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	SD	แปล ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1. แผนมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
2. เนื้อหาสอดคล้องกับผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
3. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
4. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของเรียน	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
5. กิจกรรมเน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
6. กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
8. สื่อหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิช และความสามารถผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
9. วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
10. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ	5	5	5	5	4	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
รวมเฉลี่ย						5	5	เหมาะสมมากที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 2 จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	SD	แปล ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1. แผนมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
2. เนื้อหาสอดคล้องกับผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
3. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
4. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
5. กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
6. กิจกรรมมีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
7. สื่อ/ แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
8. สื่อหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิจัย และความสามารถผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
9. วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	5	5	5	5	4	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
10. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
รวมเฉลี่ย						5	5	เหมาะสมมากที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 3 จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	SD	แปล ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1. แผนมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
2. เนื้อหาสอดคล้องกับผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
3. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหา และผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
4. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสม และสอดคล้องกับความสามารถ ผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
5. กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้ ด้วยตนเอง	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
6. กิจกรรมมีความยากง่าย เหมาะสม กับระดับชั้น	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
7. สื่อ/ แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับ กิจกรรมและผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
8. สื่อหลากหลายสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ วิย และความสามารถ ผู้เรียน	5	5	5	5	4	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
9. วิธีการวัดผลและเครื่องมือ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกิจกรรม	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
10. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
รวมเฉลี่ย						5	5	เหมาะสม มากที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 4 จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	SD	แปล ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1. แผนมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
2. เนื้อหาสอดคล้องกับผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
3. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหา และผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
4. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสม และสอดคล้องกับความสามารถ ผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
5. กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้ ด้วยตนเอง	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
6. กิจกรรมมีความยากง่าย เหมาะสม กับระดับชั้น	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
7. สื่อ/ แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับ กิจกรรมและผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
8. สื่อหลากหลายสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ วิย และความสามารถ ผู้เรียน	5	5	5	5	4	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
9. วิธีการวัดผลและเครื่องมือ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกิจกรรม	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
10. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
รวมเฉลี่ย						5	5	เหมาะสม มากที่สุด

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 5 จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{X}	SD	แปล ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1. แผนมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน และสัมพันธ์กัน	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
2. เนื้อหาสอดคล้องกับผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
3. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหา และผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
4. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสม และสอดคล้องกับความสามารถ ผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
5. กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้ ด้วยตนเอง	5	5	5	5	4	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
6. กิจกรรมมีความยากง่าย เหมาะสม กับระดับชั้น	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
7. สื่อ/ แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับ กิจกรรมและผลการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
8. สื่อหลากหลายสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ วิย และความสามารถ ผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
9. วิธีการวัดผลและเครื่องมือ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกิจกรรม	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
10. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ	5	5	5	5	5	5	5	เหมาะสม มากที่สุด
รวมเฉลี่ย						5	5	เหมาะสม มากที่สุด

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อการวิจัย
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	แปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
1*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4	0	1	0	1	1	3	0.6	ตัดทิ้ง
5*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
6	1	1	1	1	0	4	0.8	ตัดทิ้ง
7	1	1	1	1	0	4	0.8	ตัดทิ้ง
8*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
9*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
10	0	1	0	1	1	3	0.6	ตัดทิ้ง
11*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
12	0	1	0	1	1	3	0.6	ตัดทิ้ง
13*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
14*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
15*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
16*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
17*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
18*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
19	1	1	0	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
20*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1.0	ตัดทิ้ง
22*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
23*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	แปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
24	1	1	0	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
25	0	1	1	0	1	3	0.6	ตัดทิ้ง
26	1	0	1	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
27*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
28*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
29*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
30*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
31*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
32*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
33*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
34	1	1	0	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
35*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
36	1	0	0	1	1	3	0.8	ตัดทิ้ง
37*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
38*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
39*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
40*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
41*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
42	1	1	0	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
43	0	1	1	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
44*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
45*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
46*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
47*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
48*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
49	1	1	0	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
50	0	1	1	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	แปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
51	1	0	1	0	1	3	0.6	ตัดทิ้ง
52*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
53*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
54*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
55*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
56	0	0	1	1	1	3	0.6	ตัดทิ้ง
57*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
58	1	1	0	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
59*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
60	0	1	1	0	1	3	0.6	ตัดทิ้ง

หมายเหตุ: ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (*)

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อการวิจัย
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	แปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	1	0	1	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
2*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4	1	0	1	1	0	3	0.6	ตัดทิ้ง
5	1	0	1	1	0	3	0.6	ตัดทิ้ง
6*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
7*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
8*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
9	0	1	1	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
10*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
11	1	1	0	0	0	3	0.6	ตัดทิ้ง
12*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
13	1	1	1	0	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
14*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
15*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
16	1	0	1	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
17*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
18*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
19*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
20*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
21*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
22*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
23	1	1	0	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	แปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
24*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
25*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
26*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
27*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
28*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
29*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
30	1	0	1	1	0	3	0.6	ตัดทิ้ง
31	1	1	1	0	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
32*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
33*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
34*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
35	1	0	1	1	0	3	0.6	ตัดทิ้ง
36*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
37	1	1	0	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
38*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
39*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
40	1	1	1	0	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
41*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
42	1	1	0	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
43*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
44	0	1	1	0	1	3	0.6	ตัดทิ้ง
45*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
46*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
47	1	0	1	1	0	3	0.6	ตัดทิ้ง
48*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
49	1	1	1	0	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
50*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	แปลความหมาย
	1	2	3	4	5			
51*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
52*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
53	1	1	0	1	0	3	0.6	ตัดทิ้ง
54	1	1	0	1	1	4	0.8	ตัดทิ้ง
55*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
56*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
57	0	0	1	1	1	3	0.6	ตัดทิ้ง
58*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
59*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
60*	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

หมายเหตุ: ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (*)

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษเพื่อการวิจัย
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	แปล ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4	0	0	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
7	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
9	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
14	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (ก่อนเรียน)
ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (ก่อนเรียน)

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1*	0.47	0.77	24	0.90	0.20
2*	0.60	0.52	25	0.84	0.40
3*	0.64	0.34	26	0.86	0.24
4	0.84	0.20	27*	0.45	0.34
5*	0.45	0.22	28*	0.58	0.47
6	0.86	0.24	29*	0.64	0.66
7	0.90	0.20	30*	0.63	0.77
8*	0.51	0.49	31*	0.64	0.49
9*	0.63	0.48	32*	0.63	0.48
10	0.90	0.20	33*	0.49	0.65
11*	0.50	0.65	34	0.84	0.20
12	0.86	0.24	35*	0.50	0.48
13*	0.49	0.48	36	0.84	0.20
14*	0.67	0.49	37*	0.50	0.49
15*	0.50	0.57	38*	0.45	0.57
16*	0.45	0.67	39*	0.58	0.67
17*	0.64	0.77	40*	0.63	0.65
18*	0.63	0.79	41*	0.50	0.77
19	0.86	0.24	42	0.84	0.40
20*	0.49	0.28	43	0.90	0.20
21	0.86	0.24	44*	0.49	0.28
22*	0.50	0.33	45*	0.64	0.33
23*	0.50	0.57	46*	0.50	0.57
47*	0.64	0.77	54*	0.64	0.34
48*	0.63	0.55	55*	0.45	0.22

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
49	0.90	0.20	56	0.87	0.20
50	0.87	0.20	57*	0.51	0.49
51	0.86	0.24	58	0.84	0.40
52*	0.63	0.55	59*	0.63	0.48
53*	0.60	0.52	60	0.86	0.24

ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.45-0.64 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.22-0.77 จำนวน 40 ข้อ (*) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (ก่อนเรียน) ทั้งฉบับ เท่ากับ .89 (*)

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (หลังเรียน)
ความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (หลังเรียน)

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.90	0.20	24*	0.50	0.57
2*	0.45	0.34	25*	0.47	0.77
3*	0.58	0.47	26*	0.60	0.52
4	0.84	0.20	27*	0.64	0.34
5	0.86	0.24	28*	0.45	0.22
6*	0.64	0.66	29*	0.49	0.28
7*	0.63	0.77	30	0.86	0.24
8*	0.64	0.49	31	0.84	0.20
9	0.84	0.20	32*	0.51	0.49
10*	0.63	0.48	33*	0.63	0.48
11	0.90	0.20	34*	0.50	0.65
12*	0.49	0.65	35	0.84	0.20
13	0.86	0.24	36*	0.49	0.48
14*	0.50	0.48	37	0.86	0.24
15*	0.50	0.49	38*	0.50	0.33
16	0.84	0.20	39*	0.50	0.57
17*	0.45	0.57	40	0.84	0.20
18*	0.58	0.67	41*	0.67	0.49
19*	0.63	0.65	42	0.90	0.20
20*	0.50	0.77	43*	0.63	0.48
21*	0.49	0.28	44	0.90	0.20
22*	0.64	0.33	45*	0.64	0.77
23	0.86	0.24	46*	0.63	0.55
47	0.90	0.20	54	0.86	0.24
48*	0.63	0.55	55*	0.51	0.49

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
49	0.84	0.20	56*	0.63	0.79
50*	0.64	0.34	57	0.84	0.20
51*	0.45	0.22	58*	0.50	0.57
52*	0.60	0.52	59*	0.45	0.67
53	0.84	0.20	60*	0.64	0.77

ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.45-0.64 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.22-0.77 จำนวน 40 ข้อ (*) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (หลังเรียน) ทั้งฉบับ เท่ากับ .89 (*)

ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดเจตคติต่อภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี
ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก(r)
1	0.50
2	0.67
3	0.78
4	0.72
5	0.44
6	0.72
7	0.44
8	0.59
9	0.50
10	0.69
11	0.67
12	0.78
13	0.59
14	0.52
15	0.50

ผู้วิจัยคัดเลือกแบบวัดเจตคติที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-0.80 จำนวน 15 ข้อ
ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับ เท่ากับ 0.95

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

คะแนนวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี ก่อนและหลังเรียน

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	28	33	26	17	33
2	10	20	27	18	32
3	18	28	28	18	29
4	14	25	29	19	24
5	15	25	30	14	27
6	9	21	31	14	25
7	10	23	32	25	32
8	22	30	33	30	36
9	21	29	34	27	37
10	12	22	35	22	34
11	12	25	36	25	33
12	12	26	37	29	33
13	18	30	38	19	27
14	19	32	39	19	27
15	15	25	40	10	23
16	5	22	41	12	29
17	20	35	42	21	29
18	21	32	43	23	26
19	22	29	44	11	25
20	23	30	45	15	22
21	22	30	46	9	20
22	21	31	47	20	26
23	20	32	48	17	33
24	19	28	49	17	31
25	18	28	50	16	28

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนตามรูปแบบการสอน
เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี

Paired samples statistics					
		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error mean
Pair 1	Pretest	17.86	50	5.548	.785
	Posttest	28.24	50	4.265	.603

Paired samples correlations					
		N	Correlation	Significance	
				One-Sided p	Two-Sided p
Pair 1	Pretest and posttest	50	.796	<.001	<.001

Paired samples test										
		Paired differences					t	df	Significance	
		Mean	Std. Deviation	Std. Error mean	95 Percent confidence interval of the difference				One-sided p	Two-sided p
					Lower	Upper				
Pair 1	Posttest-Pretest	10.380	3.362	.475	11.335	9.425	21.833	49	< .001	< .001

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวณัฐกฤษฐา โกพิมาย
วัน เดือน ปี เกิด	28 เมษายน พ.ศ. 2531
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	137/ 19 หมู่ 4 หมู่บ้านเดอะแกรนด์สุขุมวิท ตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20130
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2555-2556 ครู (พนักงานราชการ) โรงเรียนอนุบาลสุริยาอุทัยพิมาย จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2556-ปัจจุบัน อาจารย์ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2559-ปัจจุบัน อาจารย์พิเศษ สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยบูรพา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2554 การศึกษาระดับบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2558 Master of Education (Teaching English as a Global Language) Burapha University พ.ศ. 2567 การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยบูรพา

